

LUNDS
UNIVERSITET

Profitable Sustainability

A critical discourse analysis of sustainability in urban
developments in Malmö, Sweden

Gustav Lopez Valdivieso Svensson

Abstract

This thesis investigates the sustainability discourse present in two urban development projects in Malmö. The projects investigated are Sege Park in Kirseberg, and Culture Casbah in Rosengård. The City of Malmö has profiled itself as seriously invested in sustainable urban development, but it is evident that the sustainability focus is different when applied to different parts of the city. To understand this difference, socioeconomic data as well as literature on planning and sustainability has been reviewed. Critical discourse analysis is presented as a theoretical basis and a method, together with Lefebvre's theory of the production of space, to understand this discursive difference further. The planning programs for each project has been analysed, together with four interviews which constitute the material for the thesis. The theoretical framework has then been applied to the material to understand how and why the discourses differ in the projects. The thesis finds that the projects differ in that the Sege Park project focuses on ecological sustainability while in Culture Casbah the focus is on social sustainability. This is due to a hegemonic neoliberal formulation of sustainability, where the attraction of capital is the primary goal. Sustainability is used *instrumentally* for this purpose, through the use of branding and marketing. Additionally, Rosengård is not branded as ecologically sustainable even though the residents use less resources than the rest of Malmö. Lower resource use (due to lack of resources) does not create more profits, which goes against the primary goal of neoliberal sustainability. Therefore, Rosengård *cannot be branded as ecologically sustainable*.

Key Words: Malmö, critical discourse analysis, the production of space, sustainability, neoliberalism

Word Count: 18 573

Table of contents

1	Introduction.....	1
2	Problem Statement	4
2.1	Research questions	4
2.2	Disposition	5
3	Background	7
3.1	Cases.....	7
3.1.1	Kirseberg	8
3.1.1.1.	The history	8
3.1.1.2.	Today.....	9
3.1.1.3.	Sege Park.....	9
3.1.2	Rosengård.....	10
3.1.2.1.	The history	10
3.1.2.2.	Today.....	11
3.1.2.3.	Culture Casbah.....	12
4	Literature Review	13
4.1	Statistics on Malmö.....	13
4.2	Planning.....	17
4.3	Sustainability	19
5	Theoretical Framework.....	23
5.1	Space as a Product.....	23
5.1.1	Lefebvre and Capitalism	25
5.2	Discourse in the urban environment.....	26
5.2.1	Some orders of discourse are more equal than others	27
6	Methods.....	29
6.1	CDA as a method	29
6.1.1	Fairclough’s research design	29
6.1.2	Fairclough’s 3D-model	30
6.1.3	Operationalization of Fairclough	33
6.1.3.1.	Interdiscursivity.....	34
6.1.3.2.	Hegemony	34
6.2	Data Gathering	35
6.3	Written material.....	36

6.4	Interviews	37
6.5	Validity	38
7	Analysis	39
7.1	Three levels of analysis	39
7.1.1	Ecological sustainability vs Social sustainability.....	40
7.1.1.1.	Purpose of the planning programs	40
7.1.1.2.	Goals of the project	42
7.1.2	What type of sustainability?.....	46
7.1.3	Why are the discourses different?	49
8	Conclusion and Discussion.....	53
9	References.....	57
	Appendix.....	61
	Interview Guide	61
	Interview Transcripts	62
	Interview 1	62
	Interview 2	69
	Interview 3	75
	Interview 4	83

1 Introduction

Sustainable development has been heralded as the way for countries, regions and cities to combine the efforts to combat climate change and rising inequalities together with goals of economic growth (Swedish Government, Commission on sustainable development). The arrival of the Brundtland report in 1987 signalled the start of a program that would be beneficial for everyone: a win-win-win situation. It claimed that we could foster economic growth together with an ecological and a social perspective, in a way that would benefit these three dimensions simultaneously. The expansion and spread of this program is now worldwide, not in the least since UN launched Agenda 2030 with explicit goals that would need to be achieved in order to move towards a sustainable world (UN General Assembly, 2015). In the words of the Brundtland report "Sustainable development is development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs" (World Commission on Environment and Development, 1987). This formulation has guided the interpretations of sustainable development since, and the goals of Agenda 2030 has more recently guided sustainability efforts all over the world. Cities have the relative autonomy of deciding much of their priorities for themselves, and as such stand in a unique position to affect the progress toward a sustainable world. Urban areas also play an increasingly important role, since a majority of the world's population now live in cities (Ritchie and Roser, 2019).

Interpretations of urban sustainable development have been implemented in many cities of the world, and one city which has taken pride in its commitment to urban sustainability is Malmö, located in the southern parts of Sweden. A former industrial city, Malmö has successfully reinvented itself as a knowledge-city, where cutting-edge technology as well as leading innovations in city development is tested in order to contribute to the future of 'the sustainable city' (Malmö Stad). One of the most famous examples of this is Bo01, a city district built as an exhibition with the purpose of showing off 'the city of tomorrow'. It is located in

the old industrial harbour and as such a telling symbol of the city's transition. Since then, there have been several projects branded in the vein of sustainability, such as the high-rise building Greenhouse in the district of Augustenborg (Malmö Stad, 2018). Today, another project is just about to start development in Kirseberg, located in the east of Malmö. It is called Sege Park, and is like other projects branded as a "the new storefront for sustainable city development" (Malmö Stad, 2021b, my translation). The City of Malmö¹ highlights the innovations for heating, waste disposal as well as the green spaces and plots for cultivations as key aspects of sustainability, ensuring that the inhabitants of the new area will be able to live in a sustainable way (ibid). The project is aimed at building new housing as well as renovating older buildings which used to be a part of an old hospital. Along with this, there are plans to create several green spaces and frameworks for sharing. The plans for the development show considerations for how sustainability is to be incorporated into the planning process, with clear goals of sustainability (Malmö Stad, 2015c).

Another development taking place simultaneously in Malmö is called Culture Casbah. It is located in the south of the city, in the infamous district of Rosengård. Rosengård has long been a problem area in Malmö, a city district where unemployment, poverty and criminality has been high, which has even been noticed internationally (Daley, 2011). Culture Casbah is a development project which has been in the works for almost 10 years and has seen many changes over the years. The ambition is to build more housing and change the poor image of the area. One hotly debated issue is the construction of a high-rise building in the middle of the development, which have both been praised as a way to really invest in Rosengård, as well as criticized for paving the way for gentrification.

In a diverse city, these two developments are taking place simultaneously, and in very different neighbourhoods. In this thesis, the focus will be on how sustainability is interpreted and used in the projects. In a highly segregated city, this also raises questions of social justice and economic inequality. For example,

¹ This refers to the municipality of Malmö, called the City of Malmö (Malmö Stad).

Sege Park's predecessor in the Western Harbour, Bo01, is much more expensive to live in than other parts of the city (Holgersen, 2012). This is problematic for two reasons: first, if climate change is to be combated then sustainability must reach everyone. The more ecological sustainability there is, the better for everyone (if it is in fact sustainable). Secondly, the unequal access to sustainable urban developments function as a double punishment: if you have the capital, then it is possible to pay more to not have to change your way of life by living in a (so-called) sustainable area. Individual 'sustainable practices' are seen as decoupled from capital when they are in fact often resource-intensive.

2 Problem Statement

Culture Casbah and Sege Park are two different developments, in two different parts of the city of Malmö. Sege Park is explicitly stated to be a sustainability project, while Culture Casbah project does not bear the same traces of the sustainability agenda that Malmö has worked with for the last 20 years. The plans involve both renovations of the existing buildings as well as the construction of several new buildings. Unlike Sege Park there seems to be less of a motivation from the city to build in a sustainable way in Rosengård (Malmö Stad, 2015b). While Sege Park is presented as a “sustainable spearhead” project (Malmö Stad, 2015c), Culture Casbah is presented as a way to connect Rosengård with other parts of Malmö (Malmö Stad, 2015b). The difference in goal orientation constitutes my research problem and will be instrumental in guiding my study.

2.1 Research questions

Since Malmö has put much effort into branding the city as sustainable to live in (Holgensen and Malm, 2015), it is curious to see that sustainability is much discussed in Sege Park, but not in Culture Casbah. The image of sustainability does not seem to apply in the same way to the whole city. If the sustainability discourse present in each project is different, then the view of what is sustainable can be expected differ, and thus also the implementation. This is an issue, since it runs the risk of watering down the concept of sustainability, where it is harder to distinguish between what is sustainable and unsustainable. Another issue is that segregation and economic inequalities might affect the sustainability discourse in a negative way (Salonen, 2012). Naturally, developments cannot look exactly the same in different parts of a city. The existing structures and the history of the area, the image as well as the wishes of the citizens must be considered. This will

inevitably have an effect on how projects are formulated and conceptualized. My research question for the study will therefore be:

- *How and why is the sustainability discourse different in Sege Park and Culture Casbah?*

2.2 Disposition

The structure of the thesis is organised around answering the research question and will here be presented. First, **section 3** will describe the two different cases where a historical viewpoint is presented followed by a description of the area as it is today, to situate the cases in context. Then, the project will be described briefly to show how it relates to the area and history. Following this, in **section 4**, the literature review is presented which is divided into three parts: in **4.1** statistics on Malmö is presented, planning in **4.2** and sustainability in **4.3**. **Section 4.1** aim to present the context of Malmö that the two cases are situated in. **Section 4.2** then describes the literature on planning in relation to Malmö and sustainability. Finally, an overview of sustainability presented in **4.3** serves to illustrate the concept, giving the thesis a way to approach the subject of the discourse. This section has the function of orienting the reader in the context of Malmö as well as the concepts of planning and sustainability.

Section 5 of the thesis presents the theoretical framework, where considerations on what discourse is and how to relate it to social change is discussed. The perspective of critical discourse analysis is used to be able to understand how discourse can shape and affect reality. Henri Lefebvre's theory of the production of space is also outlined, to be combined with critical discourse analysis.

Next, **section 6** contains elaborations on the methods, selection of the cases, of the interviewees and material. How the material has been analysed will be presented. The methodological considerations of discourse analysis are also outlined in **section 6.1**, as well as a brief discussion on the validity the same.

Following this, the analysis is presented in **section 7**. It is divided into in three main parts: first, in **7.1.1** a textual analysis which will discuss the formal

properties of the texts and how sustainability is discussed in them. Then, in **7.1.2** a deeper analysis will dive into what discourses are present in the text and how they are articulated together. These sections, **7.1.1.** and **7.1.2** serve as an answer to the question of how the sustainability discourse is different in the two projects. The third part, **7.1.3**, is an analysis of the discourse in relation to the larger societal context, in this case Malmö and Sweden, where the question of why the discourse is different will be answered.

The thesis ends with **section 8**, where discussion and conclusion will be presented. In this section, the findings are both summarised and discussed in relation to what they mean for the city of Malmö.

3 Background

Malmö is the third largest city in Sweden, located to the south near Copenhagen. The city has about 350 000 inhabitants, and originally grew from a smaller fishing town into a large industrial city during the 20th century. The industry centred around Kockums shipyard, and at one time the largest crane in the world was located in Malmö. In the 70s and 80s this industry declined, which resulted in large amounts of unemployment and poverty. To combat this, the City of Malmö re-branded itself to be a ‘knowledge-city’, which instead of one or a few large employers, would focus on attracting smaller and middle-sized firms with requirements of specialized knowledge. This went hand in hand with projects geared towards sustainable urban development, a new industry which would later grow and grow. Demand for sustainable solutions also grew as sustainable lifestyles became the go-to demand of the so-called ‘creative class’ (Florida, 2005). This resulted in the housing exhibition Bo01, where the ambition was to build the city of tomorrow’. The latest example of this development is Sege Park. However, efforts to build in sustainable ways have apparently not spread to the whole city. To the southeast, a development called Culture Casbah is ongoing, but this thesis argues that the same focus on sustainability as in Sege Park is not evident. These two cases will be presented so their different contexts are understood, both through a historical review as well as in relation to the areas of Kirseberg (Sege Park) and Rosengård (Culture Casbah).

3.1 Cases

To get a sense of the context where these projects are located, the section will start with a historical summary of the area, what that history has resulted in today, and finally how the project has been discussed and related to the surrounding area.

3.1.1 Kirseberg

Here, I will present a brief picture of Kirseberg in relation to the city of Malmö. Kirseberg is located to the east of Malmö's city centre and is one of the few places in Malmö located on a hill. This aspect is something that has contributed to a sense of cohesion and community in the area, which is condensed in the phrase "vi på backarna" (we from the hill), which is also the name of Kirsebergs own cultural association (Kulturföreningen Vi På Backarna). The sense of the local community and history is strong, clearly shown by the local non-profit association working with historical sources as well as gathering stories from local long-term residents of the area (Kirsebergs Allehanda).

3.1.1.1. The history

The first farms in Kirseberg were established in the middle of the 18th century. In the 16th century, it was the site of numerous witch burnings. In 1809, the City of Malmö acquired some land in the area and turned it into a graveyard for soldiers stationed at the garrison. Later, in 1827, a labour camp for prisoners was established and the graveyard was then also used for the prisoners who passed away (ibid).

In the beginning of the 19th century, around 1840, Malmö began to grow rapidly as a result of agrarian reforms in the end of the 18th and beginning of the 19th century. People moved to the cities and the industrialization of Malmö began with the expansion of the harbour, the establishment of the railway as well as new and larger factories (ibid). But Kirseberg was still populated by small farmsteads with people cultivating the land, even if the expansion of the city was present.

Kirseberg saw the dual evolution of larger houses being built by the inhabitants and farmers as the families and the population grew, along with the development of many smaller houses. These smaller houses are now an idyllic symbol for Kirseberg, as a small town within the city. People from wealthier classes also built country houses in Kirseberg.

Kirseberg was during the 19th century a poor area. It was located outside of the ramparts of Malmö and was thus considered to not be a part of the city. It was also

rumoured to be a bad place where thieves and other troublemakers would gather, since there was not the same police presence as within the city (Malmö Fornminnesförening, 1984). Not surprisingly, this also resulted in prostitution being a common sight in the area at the time.

3.1.1.2. Today

Today, there is a conscious effort to preserve the cultural history of Kirseberg. The local library has a special section for history of Kirseberg called Backarkivet (the Hill archives), which has been digitalized by a volunteer initiative called Kirsebergs Allehanda (roughly translated to Kirseberg Daily). This speaks to how important the local community is in Kirseberg, and what lengths the inhabitants are willing to go to preserve and protect it.

The socio-economic measurements show that Kirseberg is not the wealthiest area in Malmö, even if there are some differences in this within Kirseberg as well. In Figure 1 on page 15, a difference can be seen between the areas Kirsebergsstaden, which is the older, preserved part of Kirseberg, and Segevång, which was built in the 1960s. One of the results of the socio-spatial development in the 19th and 20th century where both working-class families lived here and the upper classes used the area for country houses, is that Kirseberg today is the area in Malmö with the most amount of mixed housing.

3.1.1.3. Sege Park

The area where Sege Park is to be located is the site of the former Eastern hospital of Malmö (Malmö Stad, 2021b). The hospital was used as a mental institution between 1935 and 1995, when it was closed down. Since the closure, the houses in the area have been used mostly as schools and preschools, as well as a health centre. The buildings have mostly been preserved, as well as the green areas. The planning program for the area also aim to preserve the area, and the City of Malmö state that any new building must fit into the area in a satisfactory way (Malmö Stad, 2021b).

3.1.2 Rosengård

Rosengård is located in the southeast of Malmö, not far from the city centre. It is an area with many problems, where many people are unemployed, and few go on to higher education. Criminality is high, and Rosengård has been the site of several riots, the latest one instigated by a burning of the Koran by Danish right-wing extremist Rasmus Paludan (Fridh, 2020).

One of Rosengårds largest symbols of success is the footballer Zlatan Ibrahimović, which is evident by a quote presented by him over an underpass when entering Rosengård: “You can take the guy from Rosengård, but you can never take Rosengård from the guy”.

3.1.2.1. The history

Rosengård was originally built on the land of Rosengård mansion, which the area as well as a part of the district, Herrgården (the Mansion) is named after. In the 1960s the ‘Million Program’ was initiated as a way to counteract an increasingly rampant problem with housing shortage (Boverket, 2020). Throughout Sweden, large districts were built. The areas often resemble each other, with large concrete housing complexes. With larger immigration during the 90s, many immigrant families had no choice but to rent the cheaper apartments in the Million Programmes, which by now had gotten a reputation for being the housing of the poor. The common image of criminality, low economic standards and sometimes also substance abuse scared off the native-born Swedish people who could afford to live elsewhere, and so the Million Program buildings now became known to house immigrant families. During the 2000s, the reputation of Rosengård became worse and worse, as the combination of low-socioeconomic standards, inequality and racism spawned more problems such as criminality, segregation, and exclusion from the labour market as well as society as a whole. Several riots have broken out in Rosengård, which has been attributed to the high rate of unemployment and the social isolation of the area (Lönneaus, 2013).

Attempts have been made by the city to break the segregation and bad reputation, but the image of the district still stands. One of these is the project called Bokalerna initiated by the city, where the basic idea was to create less spaces without social control², and make sure that some spaces were made into “living spaces” (Mäklarsamfundet, 2020). When it was first implemented in Rosengård in 2010, it was an unusual sight in Sweden, but has since been implemented in several places (ibid). The initiative also sought to address the planning of the Million Program, where the ideal was to separate work, commercial activities and the home, which today often is seen as a problem since there is less social control over residential areas during the days, not to mention that people often see it as a good thing to have a living and active area around them (ibid). For this thesis, it is also interesting to note that Bokalerna are located directly adjacent to Culture Casbah, and they are included in the planning program for the area (Malmö Stad, 2021a).

3.1.2.2. Today

Today, the bad reputation of Rosengård still stands. It is often cited as one of the worst problem areas in Sweden, sometimes together with Husby in Stockholm and Angered in Gothenburg. Efforts such as Bokalerna might have addressed specific problems in specific area, but the overall problems for Rosengård persists. More recently, the issues of racism and discrimination from society as well as from the police have been voiced through various outlets (Lönneaus, 2013, Sydsvenskan, 2016, Al-Sahlani, 2020). Many issues persist. Various reports of the decline of the houses built under the Million Program has surfaced, and often the houses haven't been maintained in a sufficient way, resulting in pest problems, mould issues and repairs being delayed indefinitely (Svenson, 2021).

² Here defined as the tendency to follow rules and norms when other people are present or can see the person.

3.1.2.3. Culture Casbah

The proposal for Culture Casbah started out by winning a prestigious price called the “Best Futura Project” at MIPIM, a global event for real estate developers and architects (Sveriges Allmännyttan, 2013). The proposal was designed with a large high-rise building as a centrepiece, something that sparked some controversy (Sydsvenskan, 2016). The critics argued that the project would not counteract the segregation, but rather gentrify the area and displace residents. Another controversy that has sparked protests among the people living in the area is that the city has now sold houses which previously belonged to the public housing company MKB to a newly started company called Rosengårds Fastighet AB. The company was created by MKB, Fastighets AB Balder, Heimstaden AB and Victoria Park AB, with each company now owning 25 % of the stock (Ekström, 2017). The fact that houses once belonging to the publicly owned company MKB were being sold to private interests to finance the building of the project has been worrying people in the area, and has resulted in protests against the sale (Ekström, 2016). They fear that the rents will increase, but the politicians in charge of the project have been refuting these claims. In short, the proponents of the project see it as a way to renew and revitalize the old Million Program area, and build new exiting landmarks in an area plagued by unemployment and decline as a way to lift it and the people who live there (Malmö Stad, 2019). The critics fear the mechanisms of gentrification and displacement which has been present in many of Malmö’s other districts will also take hold here. The pattern of economic inequality has grown in Malmö, as will be presented in the next section.

4 Literature Review

In the section, literature on Malmö will be reviewed, focusing on articles describing the socio-economic distribution in Malmö, as well as more theoretical sources which investigate Malmö to understand why and how the city is constructed the way it is. First, statistical data will be presented, which show that Malmö is today a highly segregated and unequal city. Secondly, a review of sources discussing planning in Malmö and elsewhere will be presented. Finally, an overview of sustainability literature is presented.

4.1 Statistics on Malmö

Statistics on Malmö show a segregated city. In 2010, the city launched a commission to investigate the conditions for social sustainability in the city. It was called “the Commission for a Socially Sustainable Malmö”, but in short became known as “the Malmö Commission”, as it will henceforth be called in this thesis. In line with this project, Salonen (2012) investigated the demographical changes in Malmö and its relation to segregation. Later, Salonen et al. (2019) made a follow-up analysis to monitor how the numbers had changed.

As described in the background, Malmö used to be a distinctive industrial town, with a large shipyard, cement factory as well as other heavy industries that meant many jobs and a growing economy during the first half of the 20th century. This is reflected in the demographics, as the population grew steadily to about 265 000 inhabitants in 1970 (Salonen, 2012). In the wake of the 1973 oil crisis, “the 1970s became the decade of industrial closures for Malmö” (Salonen, 2012, p. 14, my translation). This first led to population decrease but since 1985 the population has steadily increased again, due to several combining factors. The establishment of Malmö University has doubled the number of students living in

the city, and the construction of the Öresund bridge connecting Malmö to Copenhagen has meant an increasing amount of people living in Malmö and working in Denmark (ibid). The largest increase in population is due to internal migration in Sweden, and predominantly by people coming from the same region. There is also an increasing amount of people coming from outside of Sweden. As Malmö is located as a 'gate towards the continent', it is often the first place immigrants arrive at in Sweden. This together with the tendency for immigrants to locate their first home close to where one has family, friends and social networks, has meant that many immigrants choose to live in Malmö (ibid). In 2012, this resulted in a population where 30,5% were born in a foreign country. In 2019, this figure had only risen a little bit, to 32% (Salonen et al., 2019).

Malmö as a city is already poorer than other large cities in Sweden, and in addition the average household income has dropped in the years before 2012 (Salonen, 2012). Simultaneously, the income inequality has risen more than the national average. When comparing the richest and poorest households to the average household between 1990-2008, a pattern emerges. The poorest households have lost about a third of the income, while the richest households in fact have increased their income by almost 50% (ibid). In 2019, the percentage of low-income households were still larger in Malmö than in the other large cities in Sweden (Salonen et al.). About 34% of households were categorized as having 'low purchasing power', in contrast with Gothenburg and Stockholm, where the same number was 26% and 20%, respectively. Additionally, the authors show that the amount of low-income households were 1.67 times more than the amount of high-income households (ibid).

The living area can help mitigate income disparity, giving opportunities for recreation and other benefits which can improve the life of people regardless of their financial situation. However, the economical divide in Malmö is also manifested in a segregation of high-income households and low-income households. The latter are more often located in the east and south of Malmö, often in 'Million Programme' areas. The richer households are located mostly to the west of the city, and to the north along the coastline (Salonen, 2012). This is evident also in the 2019 report, where a balance measurement between low-income households and high-income households has been utilized. The areas

Western Inner City and Limhamn-Bunkeflo (located to the west of the city centre and north-west, along the coast respectively) show an overrepresentation of high-income households in the area. Especially interesting for this thesis is the fact that Rosengård shows a clear overrepresentation of low-income households with an average balance measurement of 53.98, while Kirseberg shows a much more moderate average measurement of 3.12 (Salonen et al., 2019). These number mean that there are almost 54 times more low-income households than high-income households in Rosengård, while the same number for Kirseberg is only 3.12.

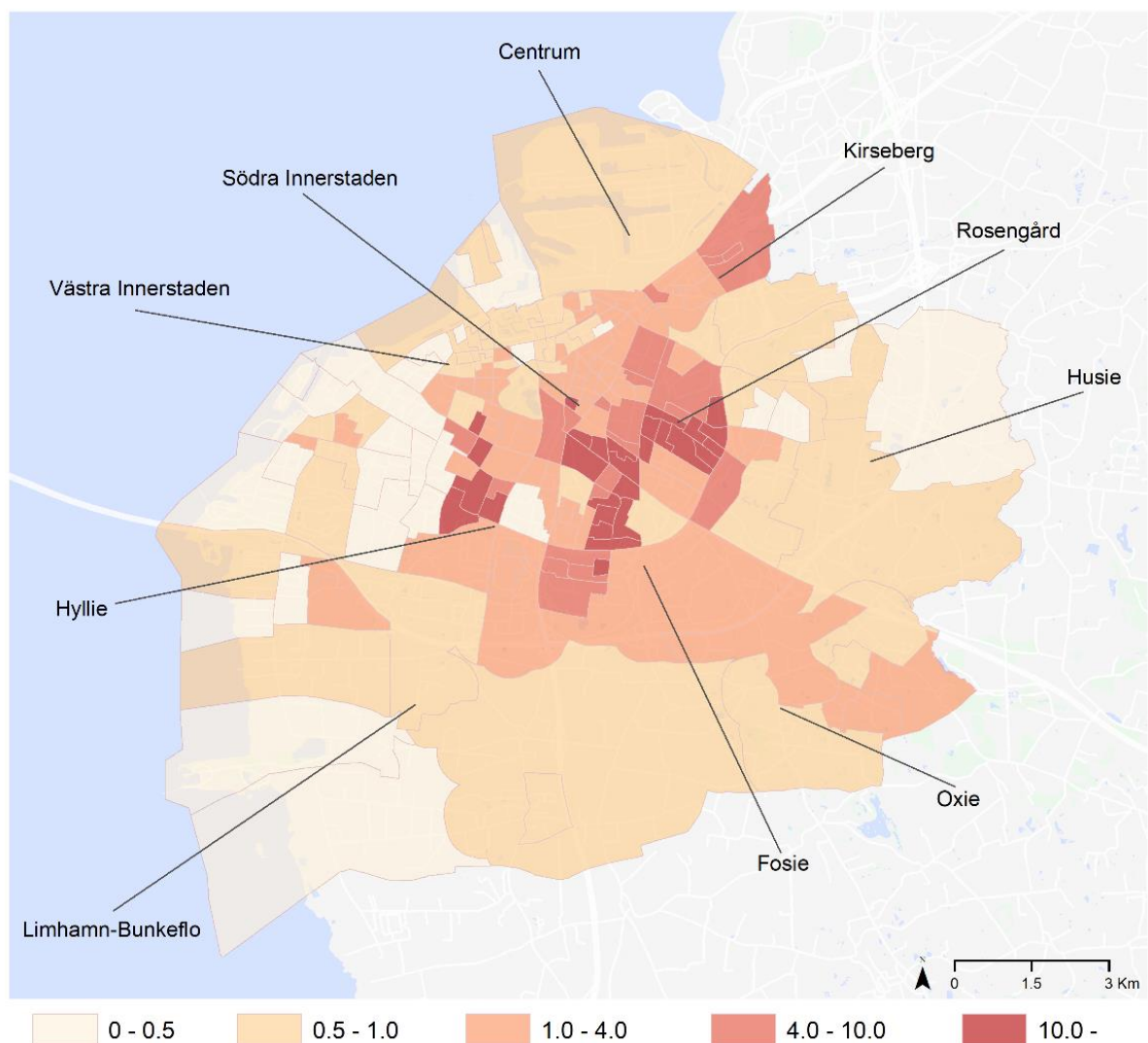

Figure 1: Balance measurement based on low-income households and high-income households in Salonen et al. (2019, p. 34). A score of 10 means that there are 10 times more low-income households than high-income households present in the area, and a score of 0 describe an equal amount of low-income and high-income households.

The spatial divide is clear when looking at the figure above. The low-income households are concentrated to the south and east, and a cluster is visible in Rosengård.

When discussing segregation in cities, there is often talk of mixed housing as a tool to break segregation and create areas which are not dominated by one socio-economic group. The idea is that when areas become less homogenized, then issues of poverty and social vulnerability is mitigated. In Malmö, this has been discussed in several different development projects, not in the least for Culture Casbah (Malmö Stad, 2021a). Interestingly, Salonen et al. (2019) actually point to Kirseberg as the district in Malmö with the most amount of mixed housing.

Kirseberg is not the wealthiest part of Malmö, but it is not the poorest either. The City of Malmö report that in 2019 the average annual disposable income per person was 174 863 in Kirseberg (2021), while the same number for Rosengård was 109 761. In comparison, the wealthiest area was the Western Inner City, with a disposable income of 248 269. Furthermore, Rosengård was the area with the largest share of welfare recipients. In 2018 it was also the area with the lowest rate of employment, at 44%. The same figure for Kirseberg was 67%, and the highest rate was 79%, in the Western Inner City (ibid).

Not only are the low-income households segregated, but the richest percentile of people in Malmö often decide to move outside the city, to suburbs and residential areas. This of course means that the tax base for the city of Malmö is lower than if those households would stay in the city. Furthermore, Salonen shows that Malmö has a disproportionately large share of low-income households with people born outside of Sweden. This tendency together with the fact that these households are clustered together in the south and east of Malmö create a clearly segregated city. This is not an issue present in a certain neighbourhood or area, rather this is an issue with the large income gap in Malmö (Salonen, 2012). The fact that many low-income households cluster in Rosengård is not because there is problem with Rosengård, but rather that there is a force present in the city which works to cluster high-income and low-income households together. To counteract it, it is not enough to just do things in Rosengård. Salonen (2012) argue that iff segregation is to be counteracted, the whole city needs to be included in the

solution. Planning is one of the fields which need to consider the segregation, but it is not the only one.

4.2 Planning

Urban planning is one way to address segregation and can help with mitigating the negative effects of inequality. Holgersen (2020) discusses the tendency for planning to not address inequalities but rather focus on improving one area. This focus often results in increased rent and pave the way for gentrification, which displaces the original residents. In this way, lifting the place as such does not actually counter segregation, but rather moves the problem around. Boland (2013) addresses how urban planning is increasingly used as a strategy for cities to brand themselves as attractive places for capital to invest. He argues that local actors have gone from presenting itself as attractive to tourists and people moving to primarily focusing on getting the attention of businesses, following the success of branding in other sectors, such as corporate and product branding. As such, spatial planning is instrumental in this process, both as a way to construct visible and concrete symbols of the branding, as well as being bearers of cultural meaning (ibid). In order to actually be convincing, branding must also simultaneously address problems through spatial planning. With reference to the case of Liverpool, Boland highlights that the material conditions for the majority of people have not changed in the same dramatic way that the branding of the city has changed. As such, the author cautions against taking the branding campaigns at face value.

Liverpool as a case is similar to the one of Malmö, as the city has been forced to transition from a city dominated by heavy industry into a city driven by other economic activities. Liverpool has put much effort into spatial planning in order to change the image of the city, mainly through the development of mega-projects which are supposed to materially show the transition of the city (ibid). When Liverpool was named the European Capital of Culture in 2008, it provided local stakeholders with an extraordinary opportunity to rebrand the city as a cultural

hotspot. Boland states that “It appears Liverpool has experienced a sexy image make-over, enabling the city to compete in the international beauty contest for inward investment, cultural tourism and the creative classes, with the Liverpool brand deemed to be ‘global’, ‘international’ and ‘world class’.” (2013, p. 262). This effort of rebranding the city has thus demanded its actual projects and buildings which form a material basis for the branding. But Boland investigates whether or not this branding strategy has meant an increase in living standards for the people of Liverpool. The result show that the image projected by the city is not entirely true. Parts of Liverpool is not reflected in this new image, and the realities of the people living in marginalized communities are not represented, or at worst hidden away (ibid). The branding strategies of the larger cities of the world “consciously ignores the acute social and economic malaise that scars large parts of our major cities, and spatial planning is complicit in this process” (ibid, p. 269). This thesis will investigate how the discourse of sustainability relate to this process.

The green fix concept by Holgersen and Malm (2015) alludes to David Harvey’s concept of a spatial fix. It describes a process where the tendency of falling profit rates affect capital in a certain location, making it so the only way for capital to keep growing profits is to relocate to another area (Harvey, 1999). It can be argued that this is exactly what happened to Malmö in the 70s and 80s. To combat this evacuation of capital, Holgersen and Malm (2015) argue that the City of Malmö has employed a green fix, which is an attempt to reverse the flight of capital from the city. In the 90s, the city started to focus on implementing ‘green’ strategies, as a way to manage the crisis that struck the city. When the heavy industry that once carried the city were closed, the City of Malmö needed a new way to secure tax revenue and income, especially since the closures resulted in record-high unemployment. To support the welfare system, the City of Malmö was desperately trying to get capital to invest in the city. This process of industrial decline is very similar to the history of Liverpool as described by Boland (2013), and the strategy employed by the City of Malmö is also very similar, with the slight variation that Malmö has focused on sustainability, rather than culture. What is evident though, is that the same pattern of spatial planning is very important for the strategy of city branding. The development Bo01 is a clear part

of this, which might be best symbolized by the highest building in the Nordic countries, Turning Torso (Lembke, 2017).

They argue that instead of the evacuation of capital from a certain location, a green fix describes the process of inviting capital into the space of the city by making it a more attractive location in terms of sustainability. They shy away from previous formulations of a *sustainability fix*, since they argue that there needs to be no *actual* sustainability happening, rather only the appearance of a ‘green city’ is sufficient for the green fix (Holgerson and Malm, 2015). The invitation for capital into space needs an image of a green city to attract investors, but the harder facts of whether or not something is *actually* sustainable does not need to be proven. This is further supported by investigations into ‘sustainable’ city districts constructed in Malmö, where the flagship project of Bo01 in the Western Harbour has been shown to not be as sustainable as the project claimed to be (Nilsson and Elmroth, 2005). Further arguments have also been that even if a project can seem sustainable in the actual location, it depends on emission and non-sustainable practices being used elsewhere (Holgerson and Hult, 2020).

Baeten (2012) use Malmö as an example when discussing neoliberal planning. In the development project Hyllie, located to the southwest of Malmö, he argues that the projects use a neoliberal perspective where the focus has been on the construction of the projects rather than social issues. The planning has been profit-driven and impatient, where the social issues present in Malmö have been ignored. Together, this paints a bleak picture of the accuracy of city documents portraying developments as ‘sustainable’. Sustainability as a concept need to be investigated if this development is to be understood.

4.3 Sustainability

Sustainability as a concept is not the easiest to define, and the literature on the subject is vast. As stated in the introduction, the classic formulation for sustainable development was formulated by the World Commission on Environment and Development (1987), commonly known as the Brundtland commission. But what is exactly meant by the formulation is debated. For one,

sustainability contains three different dimensions: the social, ecological and the economic dimension. The relationship between these three are sometimes seen to be harmonious, such as in the Brundtland report, where sustainable development is seen as a way to marry these three dimensions together. This is however contested, among others by Campbell (1996), who question whether or not these dimension can be implemented together in planning. He argues that there are different conflicts which arise when trying to implement these together. Between the three different dimensions there is tension that can become conflicts if they are not addressed. Between economic and ecological sustainability there is an issue of resources, where economic growth need resources, but it cannot utilize too much, since that would mean that the resource is exhausted and cannot aid further economic growth (ibid).

Between the social and economic dimension, Campbell describes a conflict where the capitalist society wants property such as housing and land to be private and traded as a commodity, while also relying on the state to safeguard and provide social benefits for that property (1996). The conflict comes from the simultaneous will for property to be free *and* regulated, along with the competing claims made for social justice and economic equality. These stand in opposition to each other, especially in the urban environment where regulation might mean restriction of private property.

Another conflict arises from the difficulty of resolving the resource conflict and the property conflict. It is the issue of economic development, while often raising living standards, often mean destruction of the environment, and inversely the safeguarding of the environment hampering economic development. The conflict is especially hard in countries which then are forced to either exploit their environment for economic development or protect it and suffer social consequences.

Yiftachel and Hedgcock (1993) argue that planning has not taken in the social dimension in a sufficient way. They use the city of Perth as an example of a city where planning has emphasized economic activities in its city centre, making it less welcoming to people. Here, the use of the private car has been most important, as much valuable urban space is occupied by parking lots (ibid). They argue that the competition with the suburban shopping centres was one reason that

the planning in Perth was steered in a direction where the accessibility of the car was prioritized.

Raco (2007) illustrate that using social sustainability in planning might not achieve the benefit it is after. In the UK, the effort has been done to achieve social sustainability in communities, where the focus has been on the safety of the residents. This has taken the form among other things, that cameras have been utilized in many public places. Spaces have been designed in such a way that there is nowhere that the cameras cannot see, and no secluded spaces where criminal activity can take place. Raco (2007) criticise the this, stating that oftentimes it is more fruitful to focus on other related solutions. He suggests focusing on affordable housing for young people and new structures for decision-making instead, since the focus on security risks marginalising people who are already powerless. Tulloch and Neilson (2014) argue that sustainability has been adopted by neoliberalism and as such is not as radical as it once was. What was once a radical critique of the capitalist system has now been co-opted into the capitalist system and does not threaten it.

Another way to understand what sustainability is, is through what Krueger and Agyeman (2005) call strong and weak sustainability. The strong version states a sustainable practice is something that does not use renewable resources faster than nature can renew it, while the weaker version states that it is sustainable if the resources can be replaced by substitutes over time. The consequences of applying one or the other is wildly different since the weaker version can permit practices where technological and logistical fixes can be used. One example of this would be the planting of trees as a way to offset CO₂ emissions. In addition to this, Krueger and Agyeman (2005) argue that there exist more sustainable practices than the ones that are branded as sustainable, which they name “actually existing sustainabilities”. They argue that in order to see all sustainable practices, we must look beyond what is called sustainable, and instead see what sustainability is as ‘actually existing’. Here, sustainability is seen as an actual practice rather than a label on a certain activity.

The literature review presented above show that Malmö today is a segregated city, with Rosengård standing out as an area with issues of unemployment and poverty. In a comparison between Malmö’ areas, Rosengård place at the bottom

of the list when it comes to these factors. Kirseberg often place somewhere in the middle. For the City of Malmö, the increasing segregation and income gap poses a problem as the tax base for the city is lessened. The City of Malmö has tried to counter its problems of industries leaving by employing a strategy of branding the city as sustainable. Planning has played a big part in this, where large urban developments have been used to show how much the city focuses on making the city sustainable. To understand this process, the different viewpoints on sustainability are useful to understand the complexity of the concept and how it is used in varying ways. In relation to planning, sustainability has been used in different ways, which may not always work as intended. The sustainable development viewpoint, where sustainability is a win-win-win situation is not uncontested. And there is also discussion if the concept of sustainability actually encompasses all practices which can be deemed sustainable. Within the concept there are tensions which need to be resolved in different ways. Here, this thesis will use discourse to understand these tensions and resolutions.

5 Theoretical Framework

This part of the thesis will outline the theoretical framework, which is used to understand how discourse relates to social change, as well as how space is formed through the implementations of plans. The framework will consist of two major parts: how space and planning interact, and the perspective on discourse and social change. Together, they form the analytical understanding that underlie this thesis.

5.1 Space as a Product

The production of space is a theory developed by the French philosopher Henri Lefebvre. In it, he argues that space cannot be seen as just a dead container where life is played out. Rather, space is always a component of life and is never just neutral and concrete. Space affects people, and people affect space. To fully understand space, Lefebvre argues that there are three dimensions which must be considered: spatial practice, spaces of representation and representational space (Lefebvre, 1991, p 38). He writes that “[t]he spatial practice of a society secretes that society’s space; it propounds and presupposes it, in a dialectical interaction; it produces it slowly and surely as it masters and appropriates it” (ibid). This means that spatial practice is both the concrete practices that people do in and in relation to space, because space is formed in that specific way. It is the concrete dimension, the dimension of *what physically is there*, what physical obstacles, roadways, and walls there are that shape how people behave.

The second dimension is the spaces of representation, which according to Lefebvre is tied to the mode of production, and because of this is the dominant dimension of space. It includes *how space is represented* in different ways, how space is abstracted into other things that are said to represent space, but only represent space as conceptualized in the mode of production. Planners, architects,

and other technocratic roles use spaces of representation in their work, which include a myriad of signs and interpretations, rules for how these signs should be decoded in order to make sense of the world. This dimension will be especially interesting, since planning is the subject of this thesis.

The third and final dimension of space as described by Lefebvre is representational spaces. This dimension stands in opposition to spaces of representation because it is *space as directly lived*, the view and experience of space one gets from living in the space. It is a dimension that opposes the technocratic spaces of representation through the lived experience of space, and space as represented through this experience. One example of this would be an artist expressing their lived experience of space, instead of the planner representing space through planning documents (Lefebvre, 1991).

These three dimensions represent different forms that space have, and they all exist simultaneously and relate to each other in a dialectical fashion (Harvey, 2019, p 130). To further understand these dimensions, Butler (2014) relate the first dimension to physical aspects, the second to mental aspects, and the third to lived aspects of life. Other scholars such as Purcell (2002) call the dimension the conceived, perceived and lived space. These different names for the same dimensions help tease out the variety of the concept, showing the range and diversity of the dimensions, while at the same time making them easier to understand by connecting them to other concepts.

Thus, spatial practices are related to the physical, conceived world and the practices therein, spaces of representation are the mental, perceived, and abstract images of space, and representational space is the lived aspect of space. This does not mean that these dimensions are separated, however. That they all stand in dialectical tension between each other means that they always influence each other. The point of Lefebvre's theory is precisely that space is always in flux and not static. For example, the mental images of space affect how we relate and what spatial practices we use, and the lived experience of space affects our mental image as well as the practice. These relations are always contested in different ways, and always in motion.

This perspective on space and capitalism has been criticized by Harvey and Castells, since Lefebvre seems to assign too great importance to the concept of

space (Soja, 1980). However, he is still a dominant figure in geography today, and Soja (1980) argue that the criticism stems from an inadequate understanding of the dialectical element of Lefebvre's theory. Space is not something that is separate from social life, but rather how space is formed and how the different dimensions of space relate to each other also influence social life. In the same way, the social can also affect space, in material, conceived and perceived ways. Thus, what space is and specifically why it is what it is today is tied to the social dimension, and for Lefebvre, ultimately to the mode of production: capitalism.

5.1.1 Lefebvre and Capitalism

As a Marxist, Lefebvre sees capitalism as a mode of production that is dependent on one class (capitalists) exploiting another (the proletariat). This relation is fundamental, and the production of the specific capitalist space is a way to maintain the mode of production. Every mode of production must produce its space, such as medieval society producing its space (Lefebvre, 1991, p 53). The production of space function in relation to the mode of production, and capitalism produces *abstract space* (ibid, p 49). This space is characterized by the separation of reproduction from social labour. It is a space where capitalism is dominating space and destroying all forms of space that do not conform to the capitalist mode of production. It is important to note that Lefebvre does not argue this in a deterministic way. Rather, since space needs to be constantly reproduced, there is always opportunity for space to be produced in a different way. This leave room for differential space to occur, where people appropriate space in order to use it for purposes other than consumption and realization of exchange-value. Thus, space is always contested, and the domination through abstract space is a way for capitalism to resolve its own contradictions. Soja (1980) exemplifies this by pointing to the need for capital to create spaces for collective consumption, such as large commercial districts or shopping centres. This was needed, since the expansion of capital was not enough to quell the falling profit rates of capitalism,

and thus Soja argues that the production of space is more important than ever for the resolving of contradictions in the capitalist city.

Lefebvre's theory will be useful to understand how space is reproduced in a certain way and see the connections to consumption and commodification of space. This aspect is crucial to understand the social life in the areas and its connection to the built environment. This conception of space will also help the examination of the actions of the City of Malmö and how the actions taken by the institution influence how space is produced. Since the spaces of representation are explicitly connected to planning and architectural abstractions of space, this aspect will be useful to understand the connection between the planners, the City of Malmö, and what space is produced. The way the representations of space are communicated and articulated will here be conceptualized as *discourse*.

5.2 Discourse in the urban environment

Discourse is a concept which have been described in many different ways. This thesis will use the perspective of critical discourse analysis (CDA), as detailed by Norman Fairclough. It will help by conceptualizing the concept of discourse together with social change and development, especially in relation to the material, built environment. This specific approach will be combined with the theories of the production of space to construct a theoretical approach for the thesis.

As a field, critical discourse analysis have five different commonalities: that discourse is both determined and determining; that discourse functions ideologically; that social and discursive practices partially are linguistic-discursive; that this use of language should be analysed in its social context; and that critical discourse analysis must be critical, in that such research must aim to transform society in the name of repressed groups (Winther Jørgensen and Phillips, 2000, pp 67-70). These different aspects unite several different forms of critical discourse analysis, with one of the most important aspects being the view of discourse as both determined and determining. This differs from the

poststructuralist views of discourse, such as the discourse analysis described by Laclau and Mouffe (ibid, p 68).

The dual nature of discourse as described by Fairclough stems from the view of discourse as not the single decider of societal relations. It is also a view which is consistent with Lefebvre and the production of space. Discourse, in this sense, is a social practice where certain ways of expressing language is used. Discourse mediates and affects broader social order, but the relation is two-way: the broader social order also affect and shape the discourse. The two are dialectically related (ibid). This means that even though discourse shape and affect other social realms, the non-discursive elements of these also affect discourse, such as the actual structure of a political and economic structure. Discourse is not just some abstract idea or image which are affecting society and the people in it, but also a material, and concrete product of these ideas. This material reality also in turn affect the discourse. In this view, language is a discursive practice that can both shape and change the world, and at the same time be situated socially and historically (Winther Jørgensen and Phillips, 2000). It is important to understand discourse as a part of social life, and as such discourse can say much about our world as it is today. In this thesis, this aspect of discourse will be related to the theory of the production of space, as both theories put the world of ideas and the material world in a dialectical relation to each other. This connection has been made to be able to analyse both the discourse as well as the wider social context. How orders of discourse are articulated, and what constraints there are for these will be the topic of the next section.

5.2.1 Some orders of discourse are more equal than others

Fairclough links the dominance of some orders of discourse to the concept of hegemony, borrowing from Gramsci (Fairclough, 2010, p 61-67). He sees hegemony as “leadership as well as domination across the economic, political, cultural and ideological domains of a society” (ibid, p 61). It is the power of some over others and over society, but this power is not a stable one, but rather subject to perpetual change and struggle. Rather than subordinating, Fairclough writes,

hegemony functions as a legitimizing force, trying to create a consent from the dominated, rather than simply telling them what to do. Hegemony stretches across many different orders of discourse, and highlights the connections across many scales of society, local as well as global. This also cuts across time, as Fairclough states that hegemony develops and changes across time, and history as such has a role in what the hegemony looks like. Hegemony, in turn, limits what orders of discourse are dominant and possible in any point in time.

For Fairclough, hegemony is linked to *interdiscursivity*, referring to the diverse combination of styles, genres and discourse which takes place in any given text (Fairclough, 2010, p 95). This concept is the focal point for a textual CDA analysis, meaning that what discourses, styles, and genres are articulated are of prime importance for the analysis. The interdiscursivity of a text relates to the hegemony, in that the hegemony constrain and limit the amount of and what kind of interdiscursivity is possible. Without it, there would be an endless possibility of interdiscursive combinations. Every discursive event will use certain kinds of orders of discourse, combing them interdiscursively in a way that either challenges or reinforces the hegemony. Since the hegemony is not stable, discursive events can always be employed as struggle against the hegemony. These struggles take place in all parts of society, and hegemonies can be more or less stable, where the possibilities of creative interdiscursivity can be stricter or looser (Fairclough, 2010, p 95).

These theories form the perspective on the world employed in this thesis. They form a viewpoint from which discourse is understood as standing in dialectical tension with other social practices, and where space is something living and constantly produced and reproduced. The research undertaken has therefore used an approach which conforms with this view of the world, where neither the material nor the discursive elements of the world are dominant. This has resulted in several methodological considerations, which are detailed below.

6 Methods

In this section, I will present the methods used in the thesis, detailing how the material presented below has been processed. How the material gathering has been conducted will be described, as well as how interviewees have been selected. The theoretical framework has served as an underlying guide to what sections are important, and how discourse and social change is to be understood in relation to the production of space.

6.1 CDA as a method

Fairclough's CDA is not just a theory and functions as a perspective in this essay, but it is also a method in which to carry out a discourse analysis. In this section, I will outline what Fairclough considers to be the way to do CDA, as well as discussing how these analytical steps are implemented in this thesis.

6.1.1 Fairclough's research design

Fairclough states that there are several steps to carrying out an analysis using CDA. He proposes a four-stage process of identifying and structuring a CDA:

1. *Focus upon a social wrong, in its semiotic aspect.*
2. *Identify obstacles to addressing the social wrong.*
3. *Consider whether the social order 'needs' the social wrong.*
4. *Identify possible ways past the obstacles.*

(Fairclough, 2010, p 235)

These different steps have been considered in the design of this thesis, and the detailed steps and the choices made will be outlined below. They function as a structuring of the thesis as well as the analysis, as the first step is considered

before the analysis, and the consecutive three steps are what constitutes the analysis, together with the analytical model presented below.

Since the first question was to help in the selection of cases and research question, Culture Casbah and Sege Park were selected due to their similarities as well as their differences. As has been discussed in the introduction, the fact that the projects are spatially and temporally close form the basis for a just comparison, and the differences in how sustainability is presented is the focus of this thesis, which is to be investigated using the research question.

6.1.2 Fairclough's 3D-model

Fairclough's version of critical discourse analysis (CDA) utilize a model of three dimensions (henceforth the 3D-model): text, discursive practice and social practice (Fairclough, 2010, p 133). To fully understand what these levels entails, some core understandings must first be explained and defined. First, the *concept of discourse* is usually for Fairclough the use of language as social practice, but when written as *a discourse*, meaning a specific discourse, it is rather "a way of speaking which gives meaning to experiences from a specific perspective" (Winther Jørgensen and Phillips, 2000, p 72, my translation). This distinction will be useful to keep in mind when Fairclough is further described.

First, Fairclough see language in itself as a social relation, which means that it is not a pure reflection of reality, and also not individual, but collective in its nature. The further implications are 1) because discursive practice is made up of language, discursive practice is a form of action as well as a form of presentation and 2) that there is a dialectical relationship between discourse and the social structure (Fairclough, 1992, pp 63-64). Since there is a dialectical relationship between *social practice* and *social structures*, there must also be such a relation between *discoursal practice* and *social structures*. This is simply because discoursal practice is seen as a form of social practice through the use of language. In this view, discourse is creating, reproducing, and changing social structures, and social structures in turn limit and shape the form discourse takes.

Since this relationship is dialectical, Fairclough stresses that no one part of this relationship should be prioritized, but rather both need to be given equal importance, since one is not more determining than the other. They are both determined and determining. This also means that, unlike other forms of discourse analysis, the social reality cannot be reduced to discourses (Fairclough, 1992, p 66).

Additionally, Fairclough sees discourse as having three primary functions: constructing social identities, constructing social relations and as a system of knowledge and meaning (Winther Jørgensen and Phillips, 2000, p 73). With this in mind, there are two different things that should be focused when analysing discourse: the *communicative event* and the *order of discourse*. The communicative event is the material of the analysis itself, the product of a discursive production, as in the text, the article, the speech, or the interview being analysed. The order of discourse is the sum of the types of discourses used in a certain social institution. These types of discourses can be further split into three categories: *discourses* (in the second sense describe above), *genres* and *styles*. The types are a distinction between three aspects of an order of discourse: genres are ways of acting, discourses are ways of representing, and styles are ways of being (Fairclough, 2010, p 75). The order of discourse, Fairclough adds, is the semiotic aspect of the social order. Fairclough define the social order as follows:

“Social practices networked in a particular way constitute a social order – for instance, the emergent neo-capitalist global order [...] The discourse/semiotic aspect of a social order is what we call an order of discourse. It is the way in which diverse genres and discourses and styles are networked together. An order of discourse is a social structuring of semiotic difference – a particular social ordering of relationships among different ways of making meaning” (Fairclough, 2010, p 265, emphasis in original).

As stated above, Fairclough sees any discursive action as split into three levels. These three levels represent three different forms of analysis, as well as three different objects of analysis. The figure below is the model Fairclough proposes for CDA analysis:

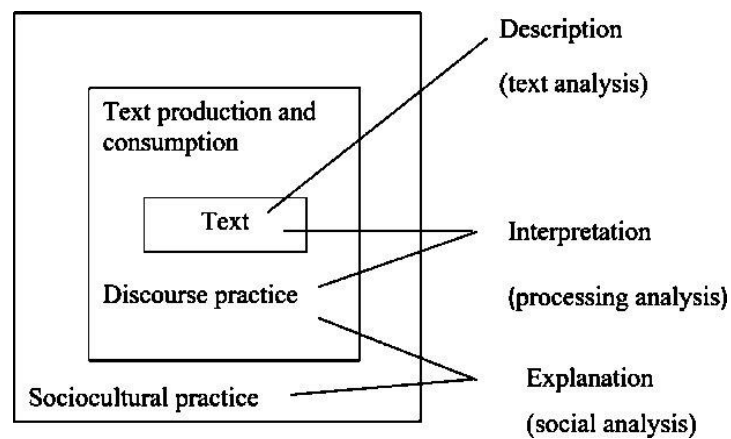

Figure 2: Fairclough's model for CDA (2010, p 133).

In the first level, the text and its linguistic aspects are analysed, in the second the discursive production and consumption processes of the text are analysed, and in the third level the object of analysis is the wider social practices in which the discourse is embedded in. The object of the first level of analysis is to understand how the text is constructed linguistically and what this specific construction can mean for the formulating of discourse. Fairclough sees language as a discursive practice, and as such the choice of words, the formulations of the text will inevitably also affect the production and consumption of the text.

The second level of analysis will analyse this production and consumption of the text, with the aim to identify and understand what discourses are evoked in the text to grant it meaning. The aim is to understand what discourses are articulated together, to be able to discern the order of discourse. The third level, finally, aims to understand the wider social context in order to understand if the text as a discursive action functions as a reproduction of the discourses, or if they rather evoke new forms for the discourse to take, thus transforming it (Fairclough, 2010, pp 132-133). He adds that one special aspect of this model is that the text and the sociocultural practice is linked by the discursive action as production and interpretation.

The wider sociocultural context in which the text is produced and interpreted will guide what discourses and discursive practices will be used in order to produce and interpret the text. In other words, the sociocultural practice will leave marks on the text in the form of evocations of certain discourses. In turn, the use of different discourses and genres in the text will have linguistic consequences,

which guide the interpretation of that same text. In the end, the discursive practice will either reproduce the order of discourse it is situated in, or the combination of discourses and genres will be so that the order of discourse is changed in some way. There is also the possibility of using discourses and genres from another order of discourse, which will also alter the present order of discourse (Winther Jørgensen and Phillips, 2000, p 76).

In summary, the CDA of Fairclough use much of the same ontological and epistemological assumptions as Lefebvre's view of the world. For one, both see the material world as shaped by different discourses or social practices, and these practices are in turn affected by the existing material world. The dialectical thinking connects the two theories, and for this essay they will form the foundation of my theoretical framework. CDA constitutes a method as well as a theory, and Lefebvre connects to CDA as the wider sociological theory which Fairclough explicitly argues is needed for an analysis to be complete. Discourse analysis is not enough, he argues, but rather any good analysis will need both a micro and macro analysis (Fairclough, 2010, p 30). They are equally important, since they both influence each other, as well as the view Fairclough has of social practice containing both discursive as well as non-discursive elements (Winther Jørgensen and Phillips, 2000, p 75). This means that discourse analysis is not sufficient to describe and analyse social practice, but rather broader sociological theory must be incorporated to do a sufficient analysis.

6.1.3 Operationalization of Fairclough

In this section, I will present the specific focus this thesis has and what analytical concepts and tools will be utilized in the reading of the material, as well as the analysis. Two different concepts have been used to guide the analysis, together with the focus on sustainability discourses.

6.1.3.1. Interdiscursivity

The concept of interdiscursivity is presented by Fairclough as a way to address the tendency for discourses to be connected to each other. It is used to analyse how “discourses, genres and styles are drawn upon in a text and how they are articulated together” (Fairclough, 2010, p 7). This kind of analysis is used to connect the micro-analysis of language to the macro-analysis of societal context and formations of orders of discourse. In the connections of the discourse, there are of course textual elements which is relayed in the textual analysis, while the larger discourses as such and their contents must be related to larger societal structures in order to be fully understood. As such, the interdiscursive analysis will take place in the interpretative analysis, where it will connect to first and third part of Fairclough’s 3D-model. The concept as such builds upon a historical view of texts, in that present and future texts will always be constructed using previous discourses, genres and styles and assembled by these. These can in turn create or change the existing discourses, genres and styles, which will affect future texts (Fairclough, 2010, p 95). In this thesis, I will use the concept of interdiscursivity mainly in relation to the discourse of sustainability, to understand and conceptualize what discourses are articulated together with sustainability. Within this understanding, different articulations will also implicate a different order of discourse.

6.1.3.2. Hegemony

Fairclough borrow the concept of hegemony from Gramsci and uses it to describe a state where the hegemony constrains and influence what the order of discourse can be. He describes it as “leadership as well as domination” (2010, p 61). In this thesis, the concept of hegemony will be applied to the text in the third step of the 3D-model. This step considers the larger societal context of the discourse, and as such hegemony will be used to relate the discourse analysis and interdiscursivity of the text to the societal structure. As stated above, Fairclough sees hegemony as

a frame within which the order of discourse might be articulated. This relationship is dialectical, however, which means that the order of discourse and the discursive event might push the boundaries of what is acceptable within the discourse, changing the hegemony as well. Thus, communicative or discursive events are always a part of a hegemonic struggle, where the event might reinforce the hegemony or work to change it (ibid). As such, the texts can be seen as a part of a hegemonic struggle, in one way or another. What, and how, this struggle takes place will be the focus of the analysis.

6.2 Data Gathering

In this section, the gathering process conducted during the work with this thesis will be presented. The material consists of both primary and secondary sources in the form of documents and interviews. The documents consist of the planning programs for Sege Park and Culture Casbah. These documents have been gathered in a focused search for formal documents outlining the planning process for both the projects. As described by Patton (2015, p 536), a case study should aim to gather material from various sources such as interviews, documents and contextual sources. The gathering process has been undertaken in this ambition to make the description and material as detailed as possible.

Interviews have been used in the thesis in the ambition to describe the projects as broad as possible, as well as for the possibility for the researcher to gain an insight into the mind of the interviewee (Kvale, 1997, p 36). This can also be done in such a way that the researcher can gain specific and focused insights into the world of the interviewee (ibid, p 37). This is appropriate for this thesis, since it seeks to understand and explain the discourse present in the project, and thus also for the interviewees. 4 people have involved in the projects have been interviewed, from different parts of the city management. 2 people from each project have been interviewed, which have been selected in 2 rounds. First, 2 interviewees were selected due to their leading role in their respective projects, and they did in turn recommend one more interviewee each. Due to the time-frame available, it was not possible to conduct more interviews, but it is my

opinion that 2 interviews from each project together with the planning programs is sufficient to conduct a satisfactory analysis.

The interviewees are not from the same section of the city management, which means that they will often have different areas of focus when it comes to urban development. As such, comparison between them must be somewhat cautious. In contrast to the planning programs, which have been through the same institutions, the interviewees are not from the same exact discursive context. However, they are all still operating from the same overall structure of the city of Malmö and are thus comparable in terms of overall discourses around the project. However, specific focuses might be more related to what section of the city management one pertains to. Since the interviewees have all been involved in one way or another in the planning programs, it is reasonable to assume that they have had some kind of influence over the project.

The interviews have been conducted in a semi-structured manner, where an interview guide has been utilized to guide the overall questions for the interview (see appendix), but when it has been deemed appropriate, follow-up questions as well as clarifying questions have been asked. This is done to be able to keep the interview somewhat structured around certain themes which are deemed important, while not sacrificing the flexibility and unexpected information that might come from a more relaxed interview (Kvale, 1997, p 121).

6.3 Written material

The written material is constituted by the planning programs of Culture Casbah *Planprogram för Törnrosen och del av Örtagården i Rosengård i Malmö* (Malmö Stad, 2015b) and Sege Park *Planprogram Sege Park – hållbar spjutspets i en gammal kulturmiljö* (Malmö Stad, 2015c), as well as written material presented on the City of Malmö's Web page. It was deemed most relevant to include the planning programs since they can be said to state the ambitions of the project. These ambitions are consistent with what discourse guides the work, before all technical and practical non-discursive elements affect and shape the discourse a second time.

The plans are produced in the same institutional context since they are located within the same municipality. They have been through the same planning machine of the City of Malmö, which include several different departments with different responsibilities. As such, the comparison of the projects and planning programs take the form of a most-similar comparison, where cases are selected in order to be compared, and material is sourced in order to understand what factors can explain the differences (Patton, 2015, p 267). This way of using research objects compare two examples which are as similar as possible and tries to identify why they are still different. In this thesis, the comparison is between the discourses in Sege Park and Culture Casbah. As such, material has been gathered in order to understand the discourse and to answer the research question.

6.4 Interviews

Each interview has been selected with the requirement that the interviewee must have some kind of insight into the project process and what values and ambitions (discourse) guided the project. People with a managing position within the project have been chosen since they can be said to have the most overview as well as the most power to shape the project. Their words can thus be said to have more impact when it comes to the vision and ambition of the project, since they were there to shape it.

The interviews have been transcribed in verbatim, where each word has been written, but repeats and supporting words such as approving nods by the interviewer have not been included. Whenever the interviewee has stuttered or stumbled on words it has not been included, since it was deemed not necessary to understand what discourses were utilized in the planning process. The focus of the interviews was to understand how the projects approached sustainability in its definition and implementation. Micro-linguistic analysis derived from a closer transcription was deemed to not be relevant in this sense, as well as being more time intensive. These transcriptions have then been transcribed in full, and then analysed in terms of what sustainability discourse they exhibit.

6.5 Validity

In any qualitative research, there is the question of validity. Since this thesis is using CDA, it is important to clarify the scientific underpinnings and understandings underlying CDA. The aim of the analysis is not to understand any kind of 'actual' meaning underlying the planning programs, or the interviews. The focus of the analysis is the discourse, and how the formulation and implementation of the discourse affect reality. This focus makes it necessary for the author to, as much as possible, make one's self distant from the material (Winther Jørgensen and Phillips, 2000, p 28). This is made in an effort to see what is taken for granted in the text, and what consequences they might have when implemented.

7 Analysis

In this section, the analysis will be described in the following steps: first, a textual analysis will be presented which will describe the formal properties of the texts such as the tone and what words are used to describe the projects. Following this, the interdiscursive analysis will discuss how the discourse of sustainability is framed, and what other discourses are connected to it. Finally, an analysis of the social context of the projects will be outlined, where the larger societal structure of Malmö will be related to the sustainability discourse in the projects.

7.1 Three levels of analysis

In this section, the 3D-model proposed by Fairclough will be applied to the texts together with the theoretical framework in order to answer the research question. Both the planning programs and formal texts will be presented together with the interview transcripts. They will be analysed in Swedish, but whenever quoted, will be translated into English by me.

The structure of the 3D-model will be presented to answer the research question, in 2 steps. In the textual and interpretative dimension, the question of how the sustainability discourse differs will be answered. The textual analysis will describe the formal properties of the text, and how they differ. The interpretative dimension will then examine what discourses are present and how they are articulated together. This is presented as the interdiscursivity of the texts. In the social analysis, the question of why the discourses differ will be answered. This will be answered with the help of the concept of hegemony.

7.1.1 Ecological sustainability vs Social sustainability

The planning programs of Sege Park (SP) and Culture Casbah (CC) are projects undertaken in Malmö, within a similar timeframe. They have thus been through similar institutional and organizational processes. As such, it is not surprising that the language style of much of the documents are similar. This also makes any differences in the text even more significant. Any differences in genre and discourse must come from a difference in the order of discourse since the institutional arrangements are the same. To start the analysis, I will analyse the purpose and goal statements of the projects, to show the difference in discourse. The interviews will be compared to the planning program, together painting a cohesive picture of the projects.

7.1.1.1. Purpose of the planning programs

The purpose statements of the planning programs differ in some respects in the projects. The language follows the same bureaucratic style as much of the rest of the documents, but there is some difference in the choices of words and what they reference. Since they are brief, I will present them in full for the purpose of comparison:

Sege Park:

“The purpose of the planning program is to investigate the conditions for transforming Sege Park into an area with mixed functions. The intention is to highlight the conditions for new buildings within the area as regards to for example housing structure and -character, suitable level of exploitation, energy supply, cultural-historical values, green values, stormwater management and municipal service” (Malmö Stad, 2015c, p 10)

Culture Casbah:

“The purpose of this planning program is to increase the possibilities for a long-term beneficial urban development in Rosengård. That means to investigate and give proposals for how a new mixed housing structure can be added to the existing housing structure from the 60: s, in such a way that important societal- and socioeconomic values are achieved, at the same time as present values are preserved. One important starting point of this has been the competition proposal Culture Casbah” (Malmö Stad, 2015b, p 6)

In this side-by-side comparison of the planning programs, there seems to be some small but still important differences. Both statements are somewhat cautiously formulated, as “increase possibilities” in CC and “investigate conditions” in SP. However, the positively loaded word “transform” is used in SP, signalling a hopeful future, a radical change which indicates a strong hope for something good to come out of SP. In comparison, the “beneficial urban development” sought in CC is much more cautious. The paragraphs also differ in the specificity of the goals stated. While SP seeks to “highlight conditions” in many different specified areas, in CC there seems to be a clear lack of specificity, as “societal- and socioeconomic values” can mean wildly different things. What is clearly stated, however, is the importance of the social aspects for CC, expressed in the “mixed housing structure” as well as “societal- and socioeconomic values”. In contrast, SP does not mention the social aspect of urban development at all.

Another difference is the actual goals of the purpose. In CC, the goal of the project seems to be a “mixed housing structure”, while there in SP are many different goals outlined. While “mixed functions” might not be the most descriptive, there is much more detail in the following listed areas. That green values are mentioned in SP but not in CC is something that resonates throughout the documents and is also a clear example of how the discourses around sustainability in the separate projects are different. In SP, ecological sustainability is a consideration and a focus throughout the document and always present in the text. CC seems to focus on the social dimension whenever sustainability is mentioned.

This aspect of the projects is echoed in the interviews, where one strategic planner involved in CC emphasizes that one very important aspect of the project is to create a mixed housing structure:

“Among other things it is about the divided city, the segregated city [...] because some of this with the segregated city is that we need to take in other types of people and accommodations, in other words the mixed city [...] if it not possible to have exactly in your home like or in your, in your residence or housing estate, it should in the next housing estate be other kinds of people and kinds with other educations, other socio-economic” (Interview 1)

As clearly stated here, the interviewee is emphasizing the mixed housing structure as a way to introduce new “kinds of people” into the area, something that will serve as a way to solve the issues in the area. Another type of space must be produced in order to attract new people. New representations of space must be employed in order to change the spatial practices, and spaces of representation.

The general trends which are stated in the planning programs are also present in the interviews. In SP, both interviewees were clear that sustainability was focused heavily from the beginning, and throughout the project efforts have been made to “lift the level of ambition” (Interview 2). The importance of the sustainability focus was also highlighted by one of the interviewees: “[Sustainability] is important, for almost everyone involved I should think, the city, for the city it is important, it is our sustainable spearhead, that’s how we want to emphasize Sege Park in other contexts, national and international” (Interview 4). This emphasis on how they wish to present SP is a telling example of the importance of sustainability. It is needed, since SP will be part of a branding process initiated and run by the city.

7.1.1.2. Goals of the project

In terms of goals of the projects, there is a clear difference. In SP, six different categories of goals have been identified: cultural environment, building character, functions, park and cultivation, sustainability and energy (Malmö Stad, 2015c, p

11). It is evident that sustainability is a big part of the project. It is clearly stated as one of the six categories, and it is always present throughout the text. In comparison to this, in CC the goals are stated as: “an urban area linked with its surroundings”, “a clear and accessible urban structure”, “a mixed city and with living street space” and “an urban environment for everyone” (Malmö Stad, 2015b, p 11). While there is no explicit mention of sustainability in the goals, the goals are implicating sustainability in its social dimension. This social focus is also evident in the interviews, where the interviewees stated that “social sustainability is it about quite a lot [*sic!*]” (Interview 3), and “[s]o to me, the social sustainability is very important” (Interview 1). The goals are presented as social problems that need solving, in contrast SP where the goals are presented in descriptive and categorical terms which do not in the same way convey a social problem, but rather something to be improved through experimental usage of new technology.

In the planning program for CC, the goals are further elaborated on in a short paragraph which states that the goal is also to “create conditions for a socially sustainable urban renewal” (Malmö Stad, 2015b, p 11). This explicit call for social sustainability together with a desire for an “urban renewal” state clearly that a far-reaching change is desired with the project, but the cautious nature is again shown in the wording of the goal being to “create conditions”. In other words, the project does not have a goal to actually create a urban renewal, or as the paragraph goes on, “The future urban development processes should not only strengthen and develop Rosengård and the passage in and through the area but also create increased trust, pride and possibility to develop for the residents of the area today and tomorrow” (ibid). The most important word in this paragraph is “future”. It shifts the focus and responsibility from the present project (for which these goals are stated) to “future processes” and the phrase “for the residents of the area today and tomorrow” further extend the time perspective far into the future. It also implies that the residents of today and tomorrow are not the same, indicating a will to change who lives in the neighbourhood. As stated above, this idea that Rosengård needs new “types” of people living in the area can be found in the interviews as well. This is clear indication of a desire to change demographic composition of Rosengård, through the production of a new space.

One aspect which is discussed at length in CC is the concept of connecting the area to Malmö in different ways. Previously, a walking and bicycle lane has been established through the area. The new train station and a new bus line are also heralded as ways to connect Rosengård to the rest of Malmö. Importantly, for the interviewees connectivity is also seen as beneficial for economic development: “with improved infrastructure important conditions are created for continued development. The station could work as a magnet and attract both visitors and businesses” (Malmö Stad, 2015b, p 16). This reference to the increased visitors as a way for businesses to be profitable is an example of producing a certain space for profit. The representations of space of the planners are again used to shape the spatial practices, and in the end also dominates the spaces of representations. The interviewees also discuss the new train station as a way to connect Rosengård to the rest of Malmö, as well as in more economic terms: “Then the Pågatåg station was such a way that could get investors and developers to invest in something in that area. A station is a magnet, housing prices might go up and everything, I mean that, that is something that’s something that makes you dare to invest” (Interview 1). The positive connotations reveal a desire for Rosengård to be more profitable since it creates conditions “for continued development”. The thought of housing prices going up is here presented in a positive way, since the possibility to make a profit is seen as a good way to interest investors.

The cautious formulation of CC is not present in the same way in SP. The goals are much more detailed and concrete, as each of the six categories are presented above. Sustainability is the category presented first and contains more stated goals than the other categories, further highlighting its importance for the project. The goals state that Sege Park should be “Malmö’s new storefront for sustainable urban development”, “an experimental workshop for sustainability”, that at least half of the private companies in the area are “focused on sustainability”, traffic “is minimal”, “a maximum of 0,5 cars per apartment”, “a place where everyone feels safe and welcomed”, “democratic values permeate the development”, “jobseekers [...] are given the opportunity to work/internship” (Malmö Stad, 2015c, p 11). The focus here is evident, and there are several interesting aspects of the goal which also connect to CC.

First, there is the similar goal that SP should be safe and welcoming, perhaps also signalling that this has not been that case from before, and one interviewee stated that not many people regularly go to the area and expresses that “this area should be connected to the rest of Segevång” (Interview 2). This wording seems to be referencing a similar concern as stated in CC, but there is an important difference. In CC, the problem is that “Rosengård is a centrally located urban area in Malmö. Physical structures, socioeconomic and health-related factors but also mental patterns make it so the area is not experienced as such” (Malmö Stad, 2015b, p 10). Here, it is evident that the issues are social in nature. Several things make it so Rosengård is not experienced as being so close to central Malmö as it is. This presents problems of segregation, as well as a loss for the city in terms of space that could be more attractive for residents and businesses.

This wish to utilize space in a better, more efficient way in terms of how many people use it, how much economic activity is present is something that can be found in both projects. CC is an attempt to try and attract new people through new connections, while SP tries to create attractive housing as well as new destinations within the area. New spaces are being produced with the goal of making them more profitable. In the end, this conceptualization of space is tied to the mode of production, and under capitalism, there can be no framing of space without the emphasis on making it profitable.

SP is to be an “experimental workshop” as well as a “storefront” and the actors in the area should be “focused on sustainability”, but there is no indication on what that entails. Both “experimental” and “workshop” relate to activities of a scientific, technological nature. Technology is thus made a solution for the issues sustainability aims to solve. A storefront is connected to a discourse of commercial sales and advertisement, which creates an explicit connection between the discourse of sustainability and marketing, or branding.

In summary, there seems to be a larger focus on ecological sustainability coupled with technological solutions within SP, while in CC the purpose and goal of the project seems to be to solve social issues through creation of a new housing structure and markets.

7.1.2 What type of sustainability?

In many ways, the cases presented are different. It is clear from the textual analysis that there is difference in what kind of discourse is used in SP and CC. There is a difference in what kind of sustainability is focused, as well as how explicit it is in the text. This section will serve as a further dive into what separates the sustainability discourses. This will be done through an analysis of the *order of discourse*. What discourses sustainability is articulated together with has an impact on what that sustainability discourse can be, as well as what form the project itself can take.

What can be glimpsed at once is the presentation of the projects in the summary, where the textual analysis clearly shows that the concept of sustainability is mentioned often in the description of SP, while it is much less so in CC. While the sustainability discourse present in SP is a discourse of hopeful strides toward a sustainable future, with new ways of saving energy, interacting with each other and community-building, the picture of sustainability in CC is much bleaker.

The focus on sustainability for SP is evident in the fact that another text has been produced in conjunction with the planning program, appropriately called the "Sustainability strategy for Sege Park" (Malmö Stad, 2015a, my translation). This appendix to the planning program outlines in more detail what is to be done in terms of sustainability in Sege Park. The existence of this appendix for SP and not for CC serve as an example of how important sustainability is for SP. In contrast, sustainability is mentioned less in CC, where many times ecological sustainability is reframed as "green values" and discussed in terms of meeting places and the well-being of the residents in the area.

The production is the same for both of the texts, in that it is a planning program produced by a public institution, presenting an urban development project in the best possible way. The City of Malmö wishes to show both the world and its own residents that the city is growing and evolving, always getting better and improving things that need to be improved. The City wants to secure the support of the politicians which will ultimately approve (or deny) the proposal, as well as gaining public trust and support for the project. The

discourses of branding (Boland, 2013) and green fix (Holgersen and Malm, 2015) here interact with the discourse on sustainability, connecting to it and using sustainability as a way to brand the city.

In SP, the sustainability discourse is cast in the ecological sense, where sustainability is most often related to green values, energy efficiency and care for the environment. When formulated in the goals of the planning program, SP is to be both a “storefront for sustainable development” and a “experimental workshop for sustainability” (Malmö Stad, 2015c, p 11). Within these two statements lie two different discourses, which describe the interdiscursivity of the text.

The goal of the “experimental workshop for sustainability” (Malmö Stad, 2015c, p 11) is framing sustainability as a technical field. This is made in both a textual sense (experimental workshop) as well as a in the elaboration of the content in this experimental workshop. It is described on one hand as examples of technological solutions: “for example open stormwater systems, local recycling of food waste and self-sufficient lighting” (Malmö Stad, 2015c, p 11). The other solutions could be described as logistical: “bicycle pool, car pool, recycling station, integrated sorting of waste, coordination of deliveries, greenhouses” (ibid). In this way, the sustainability discourse in SP is explicitly connected to a technological discourse. The solutions are cast in a technological frame, where the question is of *how* resources are used, rather than *how much* are used. This sharply contrasts to how sustainability is discussed in CC.

SP is also to be the storefront for sustainable development in Malmö. The wording of a storefront has semiotic value, which indicates a certain kind of discourse. If SP is to be a storefront, there must be something that is being sold in this storefront. In this case, it is sustainability. The city of Malmö wants SP to be sustainable in order to brand the city as such (see the quote from IP 4 above). Efforts of sustainability are therefore used as marketing tools. Sustainability no longer is good in and of itself, whatever it is (see Swyngedouw, 2010), but rather is beneficial for the fact that it is possible make a profit out of. The marketing is an explicit part of the neoliberal discourse which Tulloch and Neilson (2014) argue has become a part of the sustainability discourse. The marketization goes hand in hand with the focus on financial gain that is inherent in the neoliberal discourse, and as such the linking of the discourses constitute a creation of a

neoliberal sustainability. It also interacts with the technological discourse, aiding it in producing a space which the city can profit from.

In the planning program for CC, there are less mentions of sustainability but there are many implicit references which help paint a picture of what the discourse looks like. As shown in the textual analysis, there is one mention of sustainability when the goals of the program is outlined, and it is articulated as a way to increase “trust, pride and possibility to develop for the residents” (Malmö Stad, 2015b, p 11). These are values that are in many ways related to social sustainability, as discussed by Bramley et al. (2009). The social dimension of sustainability is in the forefront in CC, and sustainability is discussed almost exclusively in this sense throughout the text. In the respect that the ecological dimension is mentioned, it is framed as a good tool for social life and health. If there is mention of the environmental goods it brings, it is also related to health and social benefits.

The economic dimension is present as well and is articulated together with the connection of Rosengård to the rest of the city. As shown in the textual analysis, there seems to be a will to connect the area in order to attract more people and businesses there, producing a more profitable space for businesses, as well as housing. It is the foundation for the beneficial development in the area, and as such the concept of the market and economic profitability is intimately connected to the project. The solution for the social issues is to create new opportunities through the attraction of new people. Central for this opening up and creation of new opportunities is the new train station in close relation to the area. One interviewee stated that “Then of course the Pågatåg station was one such way that could get investors and developers to invest in something in the area. A station is a magnet, housing prices might go up and everything, I mean that, it’s something that makes it possible to dare to invest” (Interview 1). This is an explicit reference to the possibility for profit as a positive and beneficial development.

This neoliberal planning can be seen in the sustainability discourse, mainly through the prevalence of the economic dimension of sustainability and the possibility for market forces to dictate urban development projects (Yiftachel and Hedgcock, 1993). As such, the financial viability is paramount for the urban development in Malmö. However, what is viable is different in different parts of

the city, because different groups of people live in the different areas (especially in segregated cities like Malmö). As stated above, Rosengård is dominated by low-income households, large unemployment, and a low education level. Kirseberg, while much more mixed is nonetheless a neighbourhood with higher income, lower unemployment, and higher education levels. As such, what is perceived as possible and financially beneficial is different. The space must be produced in a way that is profitable for the capitalist, and that guides what can be developed in different locations. This is often a problem, as Holgersen (2020) shows, it might even lead to displacement and more social issues.

Mixed housing is often mentioned in the project as a way to lift the area and break segregation in the city. To do this, people with more resources must be willing to move to the area. CC is a project aimed at this. There is much hope that if new housing is built where people with higher income and education feel at home, then the social issues in the area will decrease. However, this might lead to more displacement of the original residents, as more often than not, this results in increased housing prices (Holgersen, 2020). The issue is not that there are not enough high-income earners in Rosengård, but rather that the conditions for the poor in Rosengård are so lamentable, which creates social issues.

In both projects, the hope is to attract a group of well-off, highly educated people. In SP, this is done through the focus on ecological sustainability, as with the Western Harbour (Holgersen and Malm, 2015). A new space is produced which is then marketed as sustainable and 'good'. In CC, there is a will to create more profitable opportunities to attract businesses as well as people. Because of this, the focus is to produce new spaces for connection and throughput of people. New spaces are also created in the form of mixed housing, as a way to produce a space that is appealing to people with more resources. This shows the instrumental use of sustainability, where sustainability is not a good in itself, but rather how it can be used to attract capital.

7.1.3 Why are the discourses different?

This section will discuss how the context of Malmö and Sweden grant an explanation for why the discourses in SP and CC are different. The previous

analysis will be related to society as a whole, there the elements of the discourses described will be related to Lefebvre's production of space, and class as analytical tool.

In SP, the focus on ecological sustainability comes from a contradiction in neoliberal sustainability: to fuel growth, spaces must be produced to stimulate consumption, but the increasing consumption is putting more strain on the environment. So, consumption, spaces and lifestyles are made more environmentally friendly in an effort to keep increasing growth. This is reminiscent of the resource conflict outlined by Campbell (1996), where economic growth requires resources, but the resources cannot be depleted. Technology is used to reduce resource-intensity (how resources are used), which makes it possible to brand the practice as sustainable. Branding is used to increase the number of resource-intensive activities (how much is used). Thus, the capital-strong do not need to change their lifestyles, because they can buy their way out of it. In SP, this can be seen through the connection of the ecological sustainability discourse to branding (to attract residents) and technology (to lessen emissions). Working in tandem, the discourses of marketing and technologization of sustainability create a discourse that can be sold as a 'good' way of consuming. The issue, of increased strain on the planet, is created by consumption and production, which put a strain on the environment. Ever-increasing growth today requires an ever-increasing consumption. With less consumption comes less production, and less emissions. But, if the consumption is made 'sustainable', then this fact is obscured. Instead, consumption can stay at the same levels, even increase, since it is a 'sustainable consumption'. Whether or not this is 'actually' sustainable is a question to be debated, but the discourse is clear in the focus on the 'how', instead of the 'how much'.

If there is a problem of over-consumption in SP, in CC there is a problem of under-consumption. This is more environmentally friendly, as was hinted at in one interview. One reason that there in CC is not a focus on, for example, less car ownership is that the figures for Rosengård are below the goal for the whole of Malmö: "And now of course Rosengård and Eastern Malmö have a low what's it called, environment, footprint environmentally, but that is of course since there are pretty few who own a car [...] because they haven't been able to afford

driving a car ” (Interview 3). This can be argued to be a “actually existing sustainability” (Krueger and Agyeman, 2005), and the reason that this is not marketed as a sustainable practice is that it is a *consequence of low consumption*. It is not marketed as sustainable since that is not possible in neoliberal sustainability. Less consumption, be it intentionally or forced, creates less strain on the planet. But, since the neoliberal discourse stresses a need for capital growth, it cannot be said that Rosengård is more sustainable than Sege Park. This is a result of the hegemony of neoliberalism, where the possible orders of discourse are limited. This discourse cannot encourage a lower rate of consumption since that would hamper economic growth. Instead, sustainability needs to be used as a way to increase consumption.

The neoliberal order of discourse which has been hegemonic for at least 30 years have put its mark on the planning in Malmö. Sustainability is used as a market tool for new areas and heralded as a social concern in the form of economic opportunity. As with the Western Harbour, Sege Park is created as a way to brand the city and show its exciting future as a sustainable city. Two contradicting imperatives are crashing together and are contrasted in these two projects, the quest for capital growth and the wish to safeguard the environment. The green fix that is employed in Malmö is both a way to brand a city to increase capital investment and growth, as well as a way to mobilize technological fixes in the name of sustainability. The effects are of course lowered environmental effects when measured as singular units, but if the Western Harbour is any indication, then the inhabitants of Sege Park will both consume more energy and have a larger environmental footprint (Nilsson and Elmroth, 2005). In both Sege Park and Culture Casbah sustainability is used as a tool to increase economic activity and increasing financial gain. While the projects differ in how this is to be done, and uses two different dimensions of sustainability, they are similar in the way that the goal is economic. Within this hegemony, sustainability is not a good in itself, but a tool for profit.

In Culture Casbah, the discourse is different from Sege Park. For one, the project seems to be directed at producing a new space where people with more resources can move in (mixed housing). But, as shown by Holgersen (2020), this strategy is often not successful. Even though the goal seems to be to benefit the

residents, the formulation of the problem is one of increasing economic growth. In the end, the imperative for the neoliberal planning discourse is economic opportunity and profit, which often do not go well with efforts to evening out the financial inequalities of the city. The neoliberal formulation of the sustainability discourse prohibits the low consumption and use of resources in Rosengård to be called ‘sustainable’, since there is no economic profit to be made from it. This hegemonic status is limiting the ways sustainability can be formulated, and within it, anything that is not profitable is not sustainable.

8 Conclusion and Discussion

Malmö is today a highly segregated city, which claims to take great strides towards being sustainable in every way possible. As initiatives like the Malmö Commission and several other projects have sought to address the issues still present in the city, there seems to be no lack of ambition to solve the problems. Still, these issues persist, and some seem to even be worsening in the recent years.

The sustainability discourse is both different and similar in the projects. First, the discourse of sustainability in Sege Park and Culture Casbah differ in terms of what dimension of sustainability they emphasise. It can be seen both at a surface level as well as through a deeper analysis. In Culture Casbah, sustainability is framed as social sustainability, and there are almost no mentions of other forms of sustainability. The focus is the social, and how it can be used to solve the issues in the area. In Sege Park, there is another way of framing sustainability. Here, the discourse is focused on ecological sustainability, with little to no mention of other forms. Ecological sustainability is seen as the focus for the project, and it is clearly the most important aspect of Sege Park.

Secondly, in addition to the different focuses, there is a difference in how the discourse of sustainability is related to other discourses. The order of discourse is different. In Sege Park, two main discourses are articulated together with sustainability: marketing and technology. The technological discourse is present throughout the document, where many ‘sustainability efforts’ are framed as technological fixes. It can be more energy efficient buildings, the use of renewable energy or solutions for reducing the water use. In the end, it frames the ecological sustainability as first and foremost a technical problem, and not a social one.

Sustainability in Sege Park is also connected to a discourse of marketing. The most obvious of these is the “storefront” (Malmö Stad, 2015c, p 11) analogy, where the connection to a discourse of marketing is apparent. Sege Park is to be a storefront for selling sustainability, for marketing and branding the city as

sustainable in an effort to attract businesses and people. This goes in line with the concept of the 'green fix' presented by Holgersen and Malm (2015).

Culture Casbah focuses on the social issues present in the area and uses social sustainability as the solution to these problems. First, the issue of Rosengård being perceived as segregated from the rest of Malmö is to be solved. This is to be done through more connections, and new housing. This is framed as a way to introduce new people to the area. To create a mixed housing structure, Rosengård needs more households with middle to high income. Thus, a new space is produced to attract them to Rosengård. And with the new train station, bike lanes and other ways to connect the area, more people will move through and in it. This will in turn create more economic opportunities for the businesses in the area, as well as raise housing prices. This is seen as a positive change, even though it might come with a risk of displacement (Holgersen, 2020).

So why are these differences present in the texts? There is one crucial difference between the two projects, which I argue is central to understanding why the discourse, and the order of discourse, is different, but also similar, in the projects. It is one of material resources and profitability. Kirseberg distinguishes itself as a mixed, reasonably well-off area in relation to Rosengård. While the latter exhibit high unemployment, low disposable income and low education level (Salonen et al., 2019, 46, Stadskontoret, 2021), Kirseberg exhibit a moderate level of income, higher employment numbers and education as well as a more mixed housing structure, with both ownership and rented apartments. This difference in material relations constitute why the sustainability discourse is so different in the projects, as has been shown in the analysis.

The technological connection to sustainability in Sege Park obscures the production and consumption aspects of environmental harm. 'Sustainable consumption' and in this case, the production of sustainable spaces and sustainable energy, does still utilise energy and resources. Granted, it often uses less of it per use, but the effect of sustainable technology is often that more resources are used. I argue in the analysis that this is not an unintended consequence, but rather the result of a contradiction in the neoliberal sustainability discourse. Sustainability, in the hegemonic neoliberal formulation, needs to be framed in way that it is profitable. So, it cannot be formulated that the issue is

social practices such as consumption or production, since these are the practices that generate profit. So, emphasis must be on the technical side, which both obscures the unsustainable practices, as well as creates conditions for branding the area to attract capital. By producing a 'sustainable space', the level of profit can rise, while everyone perceives it as sustainable.

The ecological sustainability is connected to marketing, an aspect where a 'storefront' points to the fact that the sustainability efforts must be made in the logic of the market. The technological discourse is used to obscure the social practices, where the question is how emissions occur, rather than how much is emitted. When this is done, marketing can be employed in order to profit from the 'sustainable' practices. This thesis has been an effort to discuss how we can understand this urban sustainability, and what dynamics are present in the urban developments which are stated to be 'sustainable'. Inevitably, the threat of environmental destruction threatens us all and must command our utmost respect and concern. The issue not with sustainability, or environmentally friendly urban development. The issue is when these complex concepts are implemented in a societal context where the quest for profit and growth must be prioritized in all situations. Urban sustainable development is used as a solution for everything, and as such the concept is watered down and made into an instrumental tool for further consumption and production. The ability to live in sustainable environments are reserved for those with the capital to buy it. In this way, entire urban areas are produced in wildly different ways, producing a city where the rich live in modern, energy efficient and 'sustainable' housing, while the poor are relegated to the cheapest housing available.

The other side of the neoliberal sustainability discourse is present in Culture Casbah. Here, there is no issue of unsustainable practices, as the emissions are already lower than the rest of Malmö. This is due to the fact that people have less money, can consume less resources and thus are living in a more 'sustainable way'. However, this is not marketed as such since focus *cannot* be put on lowering consumption, within the neoliberal framework. The "actually existing sustainability" (Krueger and Agyeman, 2005) cannot be called sustainable, since it does not increase growth and attract capital. The discursal element in this, which make this situation possible, is the fact that the rich people in Sege Park are

seen as better than others, since they ‘care for the environment’. This could not be farther from the truth. It is the residents of Rosengård that are the sustainable citizens. Not because they are morally superior or better people, but for the simple fact that they cannot afford to use resources at the same levels. However, the neoliberal sustainability discourse is formulated in a way that prevents the framing of Rosengård as sustainable, since it cannot be used instrumentally to attract capital. Instead, the focus is on the fact that there is not *enough* economic activity in the area. Housing prices are not rising enough, businesses do not see the space as profitable enough. So, the effort is made to change this. This is where the discourse converges again, in the prioritized demand for economic gain. Sustainability is used in an instrumental way in both projects, where it is used as a *tool to attract capital* to the area, and Malmö as a whole. If just the businesses are attracted by the new train station, if more people move about in the area through the new biking lane, if wealthier people are attracted by the new housing built – maybe then the social issues can be resolved, ecological concerns can be addressed, but only as long as they also make money.

9 References

- AL-SAHLANI, A. 2020. *Skånepolisens agerande visar på strukturell rasism i Sverige* [Online]. Expressen. Available: <https://www.expressen.se/kvallsposten/debatt-kvp/skanepolisens-agerande-visar-pa-strukturell-rasism-i-sverige/> [Accessed 2021-05-13].
- BAETEN, G. 2012. Normalising Neoliberal Planning: The Case of Malmö, Sweden. In: TASAN-KOK, T. & BAETEN, G. (eds.) *Contradictions of Neoliberal Planning: Cities, Policies, and Politics*. Dordrecht: Springer Netherlands.
- BOLAND, P. 2013. Sexing up the City in the International Beauty Contest: The Performative Nature of Spatial Planning and the Fictive Spectacle of Place Branding. *The Town Planning Review*, 84, 251-274.
- BOVERKET. 2020. *Under miljonprogrammet byggdes en miljon bostäder* [Online]. Available: <https://www.boverket.se/sv/samhallsplanering/stadsutveckling/miljonprogrammet/> [Accessed 2021-03-23].
- BRAMLEY, G., DEMPSEY, N., POWER, S., BROWN, C. & WATKINS, D. 2009. Social sustainability and urban form: Evidence from five British cities. *Environment and Planning A*, 41, 2125-2142.
- BUTLER, C. 2014. *Spatial Politics, Everyday Life and the Right to the City*, Routledge.
- CAMPBELL, S. 1996. Green Cities, Growing Cities, Just Cities?: Urban Planning and the Contradictions of Sustainable Development. *Journal of the American Planning Association*, 62, 296-312.
- COMMISSION ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT. *Commission on sustainable development (CSD)* [Online]. Available: <https://sustainabledevelopment.un.org/intergovernmental/csd> [Accessed 2021-02-26].
- DALEY, S. 2011. Swedes Begin to Question Liberal Migration Tenets. *The New York Times*.
- EKSTRÖM, L. 2016. Rosengårdsbor protesterar mot utförsäljning av allmännyttan. *SVT Nyheter*.
- EKSTRÖM, L. 2017. Nytt bolag ska förverkliga Culture Casbah. *SVT Nyheter*.
- FAIRCLOUGH, N. 1992. *Discourse and social change*, Cambridge, Polity.
- FAIRCLOUGH, N. 2010. *Critical Discourse Analysis: The critical study of language*, Harlow, Longman.
- FLORIDA, R. L. 2005. *Cities and the creative class. [Elektronisk resurs]*, Routledge.
- FRIDH, L. 2020. Kravallerna i Rosengård: Sju dömda för våldsamt upplopp. *SVT* [Online]. Available: <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/nu-kommer-dom-om-upplopp-efter-koranbranning-i-malmo> [Accessed 2021-05-17].
- HARVEY, D. 1999. *The Limits to Capital*, London, Verso.
- HARVEY, D. 2019. *Spaces of Global Capitalism: A theory of uneven geographical development*, Verso Books.
- HOLGERSEN, S. 2012. Exploring urban development in Malmö City through discourses on change.

- HOLGERSEN, S. 2020. Lift the class – not the place! On class and urban policies in Oslo. *Geografiska Annaler Series B Human Geography*, 102.
- HOLGERSEN, S. & HULT, A. 2020. Spatial myopia: sustainability, urban politics and Malmö city. *International Journal of Urban Sustainable Development*, 1-15.
- HOLGERSEN, S. & MALM, A. 2015. "Green fix" as crisis management. or, in which world is Malmö the world's greenest city? *Geografiska Annaler: Series B, Human Geography*, 97, 275-290.
- KIRSEBERGS ALLEHANDA. *Historia* [Online]. Available: <https://kirsebergsallehanda.se/historia/> [Accessed 2021-03-01].
- KRUEGER, R. & AGYEMAN, J. 2005. Sustainability schizophrenia or “actually existing sustainabilities?” toward a broader understanding of the politics and promise of local sustainability in the US. *Geoforum*, 36, 410-417.
- KVALE, S. 1997. *Den kvalitativa forskningsintervjun*, Lund, Studentlitteratur.
- LEFEBVRE, H. 1991. *The Production of Space*, Blackwell Publishers.
- LEMBKE, J. 2017. *The Story Behind Malmo's Turning Torso, the World's First Twisting Tower* [Online]. Culture Trip. Available: <https://theculturetrip.com/europe/sweden/articles/the-story-behind-malmo-s-turning-torso-the-worlds-first-twisting-tower/> [Accessed 2021-03-16].
- LÖNNEAUS, O. 2013. Segregation bakom upplopp. *Sydsvenskan*.
- MALMÖ FORNMINNESFÖRENING 1984. Elbogen. In: BERGGREN, B., MODÉER, K. Å. & SALOMONSSON, B. (eds.). Malmö.
- MALMÖ STAD. *Hållbar utveckling* [Online]. Available: <https://malmo.se/Sa-arbetar-vi-med.../Hallbar-utveckling.html> [Accessed 2021-02-26].
- MALMÖ STAD 2015a. Hållbarhetsstrategi för Sege Park.
- MALMÖ STAD 2015b. Planprogram för Törnrosen och del av Örtagården i Rosengård i Malmö. In: STADSBYGGNADSNÄMNDEN (ed.). <https://malmo.se/Service/Bygga-och-bo/Detaljplaner/Planprogram/Pp-6044-Tornrosen-och-del-av-Ortagarden.html>.
- MALMÖ STAD 2015c. Planprogram Sege Park: Hållbar spjutspets i en gammal kulturmiljö. In: STADSBYGGNADSKONTOR, M. (ed.).
- MALMÖ STAD. 2018. *Studiebesök Ekostaden Augustenborg* [Online]. Available: <https://malmo.se/Service/Om-Malmo-stad/Studiebesok/Tema-Hallbar-stad/Tema-Ekologi-energi-och-klimat/-Ekostaden-Augustenborg.html> [Accessed 2021-02-26].
- MALMÖ STAD. 2019. Fler bostäder och ett levande gaturum när Culture Casbah tar form. Available: <https://www.mynewsdesk.com/se/malmo/pressreleases/fler-bostaeder-och-ett-levande-gaturum-naer-culture-casbah-tar-form-2953329>.
- MALMÖ STAD. 2021a. *Culture Casbah* [Online]. Available: <https://malmo.se/Stadsutveckling/Stadsutvecklingsomraden/Rosengard/Culture-Casbah.html> [Accessed 2021-03-12].
- MALMÖ STAD. 2021b. *Om Sege Park* [Online]. Available: <https://malmo.se/Service/Var-stad-och-var-omgivning/Stadsplanering-och-strategier/Stadsutvecklingsomraden/Sege-Park/Om-Sege-Park.html> [Accessed 2021-02-26].
- MÄKLARSAMFUNDET. 2020. *Om det unika boendekonceptet bokaler* [Online]. Available: <https://www.maklarsamfundet.se/nyheter/om-det-unika-boendekonceptet-bokaler> [Accessed 2021-03-22].
- NILSSON, A. & ELMROTH, A. 2005. The buildings consume more energy than expected. In: PERSSON, B. (ed.) *Sustainable City of Tomorrow. Bo01 – Experiences of a Swedish Housing Exposition*. Stockholm: Formas.

- PATTON, M. Q. 2015. *Qualitative research & evaluation methods : integrating theory and practice*, Thousand Oaks, California, SAGE Publications, Inc.
- PURCELL, M. 2002. Excavating Lefebvre: The right to the city and its urban politics of the inhabitant. *GeoJournal*, 58, 99-108.
- RACO, M. 2007. Securing Sustainable Communities: Citizenship, Safety and Sustainability in the New Urban Planning. *European Urban and Regional Studies*, 14, 305-320.
- RITCHIE, H. & ROSER, M. 2019. *Urbanization* [Online]. Our World in Data: Our World in Data. Available: <https://ourworldindata.org/urbanization> [Accessed 2021-02-26].
- SALONEN, T. 2012. Befolkningsrörelser, försörjningsvillkor och bostadssegregation. En sociodynamisk analys av Malmö. Malmö Stad.
- SALONEN, T., GRANDER, M. & RASMUSSEN, M. 2019. Segregation och segmentering i Malmö. Malmö stad.
- SOJA, E. W. 1980. The Socio-Spatial Dialectic. *Annals of the Association of American Geographers*, 70, 207-225.
- STADSKONTORET 2021. Statistik för Malmös områden. Malmö Stad.
- Så har kaoset i ett hus lett till orosanmälan för över 100 barn*, 2021. Podcast. Directed by SVENSON, O. Sweden.
- SVERIGES ALLMÄNNYTTA. 2013. *MKB vinner med Culture Casbah i Cannes* [Online]. Available: <https://www.sverigesallmannytta.se/mkb-vinner-med-culture-casbah-i-cannes/> [Accessed 2021-03-22].
- SWEDISH GOVERNMENT. *The Global Goals and the 2030 Agenda for Sustainable Development* [Online]. Available: <https://www.government.se/government-policy/the-global-goals-and-the-2030-Agenda-for-sustainable-development/> [Accessed 2021-02-26].
- SWYNGEDOUW, E. 2010. Impossible Sustainability and the Post-political Condition. In: CERRETA, M., CONCILIO, G. & MONNO, V. (eds.) *Making Strategies in Spatial Planning: Knowledge and Values*. Dordrecht: Springer Netherlands.
- SYDSVENSKAN. 2016. "Att ett projekt som Culture Casbah skulle bryta segregationen finns det inte mycket som stödjer." [Online]. Available: <https://www.sydsvenskan.se/2016-11-15/att-ett-projekt-som-culture-casbah-skulle-bryta-segregationen-finns-det-inte-mycket-som-stodjer> [Accessed 2021-03-22].
- TULLOCH, L. & NEILSON, D. 2014. The Neoliberalisation of Sustainability. *Citizenship, Social and Economics Education*, 13, 26-38.
- UN GENERAL ASSEMBLY 2015. Transforming our world : the 2030 Agenda for Sustainable Development.
- WINTHER JØRGENSEN, M. & PHILLIPS, L. 2000. *Diskursanalys som teori och metod*, Lund, Studentlitteratur.
- WORLD COMMISSION ON ENVIRONMENT AND DEVELOPMENT 1987. *Our Common Future*, Oxford, Oxford University press.
- YIFTACHEL, O. & HEDGCOCK, D. 1993. Urban social sustainability The planning of an Australian city. *Cities*, 10, 139-157.

Appendix

Interview Guide

Inledande frågor:

- Hur är det med personen?
- Tacka för medverkan
- Berätta om uppsatsen - Sege park och Culture Casbah, implementeringen av hållbarhet
- Fråga om tillstånd

Person:

Vad är din titel?

Vad har/hade du för roll inom projektet?

Hur länge har du varit/var du involverad i projektet?

Bakgrund:

Vad är din uppfattning av området som projektet ska byggas i?

- Vad har det för historia, vilka har bott här?
- Finns det några speciella problem i området?
- Påverkar det projektet på något vis?
- Vilken hänsyn togs till de upplevda problemen i området? Hur påverkade dessa målen med projektet?

Finns det tidigare projekt i området?

- Samarbetar ni med några av dessa projekt?
- Finns det planer för projekt i anslutning till ert?

Vad använde man som underlag för projektet? Fanns det SKA, utredningar?

Vem/vilka tog initiativ till projektet?

- Varför bestämdes det att det skulle placeras just där?

Hur gick tankegångarna kring vad som skulle bevaras i området och inte?

Vem äger marken som projektet ska byggas på?

Hållbarhet:

Vad betyder hållbarhet för dig?

I din mening, hur viktigt del är hållbarhet i projektet?

- Hur kom det sig att hållbarhet fick denna roll?
- Var det ett mål från början att inkludera hållbarhet som ett mål?
 - hur påverkade detta processen?

Sociala aspekter:

Hur arbetade ni med folk i området i utformningen av projektet?

Vad sa personerna ni frågade?

Tillfrågades de boende i området om hållbarhetsfrågor?

Såg projektet till att implementera medborgarnas önskingar? Varför, varför inte?

Om du får generalisera, vem är det som bor i området?

- Historiskt?
- Nu/sen?

Interview Transcripts

Interview 1 – Respondent from Culture Casbah

G: Gustav Lopez Valdivieso Svensson (Intervjuare)

IP: Intervjuperson 1

00:01 G: Då börjar jag inspelningen där i alla fall

00:05 G: Ehm.. så ska vi se sätta den här på ljudlöst också ehm så

00:19 då kan, kan du börja med att prata lite om vad du hade för roll inom projektet och lite sådär?

00:25 IP: Mm, när det gäller planprogrammet som du har hittat, så är min enda insats där faktiskt att ha skrivit förordet, jag har inte jobbat med, för den var helt, planavdelningen som höll på med det och jag satt på strategiavdelningen. Men på strategiavdelningen var min roll att just bevaka sociala faktorer, och då pratar jag om folkhälsa, välmående och sociala, liksom, begrepp i det här. Så, bland annat då, sociala konsekvensbedömningar eller nånting sånt där, såg till att dem blev gjorda på många projekt.

01:09 IP: Sen har jag ju, efter det här planprogrammet, har jag ju suttit med i Rosengårds fastighets AB, arbetsgruppen där som rent konkret tittar på Culture Casbah delen, eller vad man ska säga. Ja de tittar ju på all de här, liksom fyra kvarteren inte bara längst stråket.

01:28 G: Nä

01:29 IP: Så på så sätt har jag varit inblandad.

01:32 G: Jag förstår, spännande. Ehm, jag tänkte om du hade lite tankar kring liksom området som sådant, vad, vad, vad liksom i relation till projektet då kanske, vad finns det för problem i området som projektet försöker att så att säga adressera?

01:57 IP: Bland annat handlar det ju om den delade staden, den segregerade staden. Där en stor del av satsningen handlar ju om att det blir en järnvägsstation. Alltså det kommer bli en tågstation till den delen. För lite av det här med den segregerade staden är ju att vi måste få in andra typer av människor och boenden, alltså den blandade staden. Jag har blivit väldigt påverkad av en bild som beskriver hälsans bestämningsfaktorer, som säger att de val vi gör i livet är så otroligt påverkade av den sociala miljön vi växer upp i. Det är så lätt att säga till någon att, nämen Sverige, alla har möjlighet och vem som helst kan välja vilken linje som helst i, nä, alltså man är så påverkad av den sociala sammansvetsningen som är precis där man växer upp.

02:57 IP: För att komma över såna hinder som det är, så är den blandade staden ett rätt bra medel, så man åtminstone, om man inte kan få precis liksom i sitt hem liksom eller på sin, i sin bostad eller bostadsgården, så ska det liksom nästgårds finnas andra sorters av människor och typer med andra utbildningar, annan socioekonomi, allt det här va. Så det är ju en grund man säger att va men då måste vi ju se till att staden blir bättre blandad med olika typer av boende.

03:32 IP: Då var ju Pågatågsstationen ett sånt sätt som kunde få investorer och exploatörer att satsa på något i det området. En station är en magnet, bostadspriser kan gå upp och allt möjligt, alltså den, det är någonting som gör att man vågar satsa. Och till det, som du sett i planprogrammet, så fanns det ju faktiskt hela Amiralsgatan, den är en otroligt bred gata om man tittar liksom hus till hus, det är liksom fotbollsplansstorlek längs, alltså på bredden hela vägen.

04:07 IP: Kan man förtäta den med nya bostäder, som garanterat skulle ha ett annat prisläge än det som är där idag, och då skulle vi få in någon annan typ av liksom socioekonomiskt, förhoppningsvis. Och få folk som, kanske vill flytta, att istället välja ett bättre boende. För det finns ju, alltså Rosengård kan ha dåligt rykte i världen, men de som bor där, de är, de flesta är ju så nöjda och trivs jättebra. Och det är roligt att se, nu läste jag precis i dagarna, om Trianon som har Rosengårds centrum, hur de satsar, mer att de har, liksom, inga tomma lokaler och nu får de nån ytterligare partner som hjälper dem eller som kommer in och mer med stöd och pengar så att de också kan bygga bostäder.

05:04 IP: För det är ju precis det som behövdes att någon börjar dra, någon tror på det, någon börjar bygga, och det är ju samma sak då med Rosengårds Fastighets AB. Samtidigt som det självklart, de har ju ett vinstintresse, alltså det är ju ingen liksom hjälporganisation. Men det jag har sett hittills av dem, så försöker de göra det här så gott de kan med sociala förtecken.

05:34 G: Mm. Jag förstår. Men intressant, för vilka, nu kommer jag inte ihåg vilka det var som gick in i Rosengårds Fastigheter, men det bildades ett nytt företag, eller hur?

05:46 IP: Ja, fyra stycken olika fastighetsföretag gick in och bildade det här, MKB var en av dem fyra.

05:55 G: Mm, just det. Ah-

05:59 IP: Och de har ju jobbat, de har ju anställt då, jag vet inte vad de kallar det, någon form av värdar som dem hela tiden kommunicerar med. I det här arbetet. Och dem har också såna här saker att de har startat cykelskola, såhär liksom, lär, framför allt då kvinnor som inte kan cykla, att cykla. Och det är liksom inte bara, ett klassiskt fastighetsföretag.

06:26 G: Nä. Nä, det är ju trevligt.

06:30 IP: Mm, ja men det är, samtidigt som de är väl medvetna om att, ja men det är ekonomiskt försvarbart. Om folk trivs, blir det mindre vandalisering, det blir mindre omflyttning. Varje omflyttning, har de berättat för mig, kostar ungefär 100 000 för att man då ska städa ut eller måla om någonting eller, ja kan de få folk att stanna kvar, och (ohörbart) att man trivs och inte vandaliserar och att man, själv har lite uppsikt och kontroll så att de får, liksom, att flera känner sig som värdar och ägande, så har de rent liksom krasst ekonomiskt vinning av det.

07:10 G: Just det. Ja absolut. Ja, och jag tänkte också fråga om det, om du liksom är medveten om tidigare projekt i området eller sådär om det finns några, som har kopplats då till Culture Casbah eller liksom hur, hur den relationen mellan tidigare projekt och Culture Casbah ser ut?

07:40 IP: Ja. Bokalerna var ju det första, som hände, 2000 tror jag att de stod färdiga. Det var ju ett helt nytt grepp. För den här, det här stråket, så som det såg ut då innan de här butikerna kom till, då var det ju bara en baksida, det fanns inga öppningar, inget liksom kontrollerande organ som kunde göra att man kände sig trygg eller sedd eller nåt sånt där va. Men Bokalerna vände ju på det helt och hållet, så där fick man, man fick den trygga passagen, man tog kontakt alltså man det var bara lokala, väl etablerade butikshavare som fick komma in först för man vill, man var så angelägna om att det här skulle fungera. Och just konceptet med bo och lokal, att man liksom hade kunna ha sin bostad, liksom en halv trappa upp och sen då lokalen där nere. Det, eftersom det lyckades, så fanns det ju en grogrund till att, nä men vi kanske kan göra såhär på fler ställen längs den här sträckningen. Så det var ju lite att bädda i manegen för Culture Casbah.

08:57 IP: Och i Culture Casbah, det är många som har tyckt att Culture Casbah, det var ju bara det här höghuset, men det är ju faktiskt att de gör en bazaar, de gör ju en hel gata med aktiviteter i bottenvåningen, som är själva grejen.

09:12 G: Ja, jätteintressant. Men är det, Bokalerna, ett projekt som pågår då, som har liksom varit i samarbete med Culture Casbah eller är det så att säga, det projektet avslutat och så tar Culture Casbah vid?

09:29 IP: Ja men det, kring de här Bokalerna så utvecklades det mer, från början var det ju inget torg framför utan det var ju fortfarande bara parkeringsplats, och sen blev det ett torg, så händer, det utvecklas ju hela tiden. I och med att MKB är med i Rosengårds Fastighet och har den här delen så är jag ju helt övertygad om att det samarbetet finns. Och då med Trianon i andra ändan med Centret, att man vill jobba för området, och jag är helt övertygad om att de jobbar hand i hand, väldigt mycket.

10:07 G: Just det, ja. Tack, just det, vet du om det fanns någon så, social konsekvensanalys av Rosengård eller Culture Casbah innan då, det här projektet liksom?

10:26 IP: Eh, nej, inte mer, jag vet ju att det blev, i det här arbetet med Culture Casbah och de liksom vad det nu är, fyra kvarter eller vad man ska kalla dem, där finns det social konsekvensbedömning, till det förslag som de kom med. Den var jag med och tog fram. Sen har man ju gjort, det har ju alltid gjorts sociala konsekvenser utan att vi har kallat det social konsekvensbedömning med en rubrik, för självklart har man ju även innan beaktat sociala faktorer, men inte med liksom en rubrik med speciella underrubriker.

11:05 G: Jag förstår.

11:07 IP: Men det som är problemet, och som jag inte har någon lösning på för det är inte bara stadsbyggarnas problem, utan det är ju skolan. För även om vi säger att, ja men vi får in nya grupper, som flyttar in, längst Amiralsgatan i det här, om de inte sätter sina barn i de lokala skolorna, så har vi ändå inte uppnått det här, utan då fortsätter det vara ett vi och dem. Och då måste man ju, alltså där måste ju stadsplaneringen gå hand i hand med faktiskt skolornas innehåll och hur skolorna ser ut och hur de vänder sig och vilken satsning man gör. Och jag vet ju att skolorna försöker ju och de satsar och det är jättebra men det här samarbetet, vi gör inte på samma sätt och man har olika tidsperspektiv, igen så vill man ju då att, när de här husen står färdiga, folk flyttar in, då ska den här fantastiska skolan också finnas på plats. Men liksom det, så, alltså ibland hade jag hoppats att vår stadsbyggnadsnämnd också var skolnämnden, så att, för det är många av de sociala frågorna behandlas i skolmiljön. Om man kunde få, liksom en nämnd att hantera bägge de här frågorna, och det gör man ju i mindre kommuner, ibland blir jag lite avundsjuk på mindre kommuner, då kan liksom, då slår man ihop massor med nämnder och de har ett mycket bättre helhetsseende. Men det är ju såklart, ju större man blir ju svårare är det, att en nämnd ska syssla med mycket. Men den, det är en lite brasklapp i det här arbetet, man måste se till att, och det handlar ju lika väl om utemiljö, om de här nya tillskotten blir som gated communities, att de stängs in, att man måste ha kodlås och så vidare, nä då har man inte heller vunnit något. Utan du måste ju se, bli som en del av den befintliga bebyggelsen.

13:10 G: Mm. Så liksom det måste interageras med området så att säga.

13:15 IP: Ja, exakt.

13:19 G: Ja, ja men det är ju väldigt intressant, men hur tror du att man skulle kunna arbeta då för att liksom, så att säga, få det här samarbetet på ett bättre sätt, så att liksom, så att skolan faktiskt bidrar på det sätt den kan göra, så att säga?

13:38 IP: Ja men det gäller ju bara att avsätta resurser i så fall och säga att ja men då behöver vi, eh, kontaktpersoner eller att man säger att, ja men det kanske är fritidsförvaltningen som ska ta den rollen i så fall och vara sammanlänkande någonting va, jag tror alltså, bara det att det uppmärksammar problemet och säger att här är någonting som, redan där, om man bara gör det ordentligt, så kan man nog hitta olika vägar att prata om att, ja men kanske såhär är bättre, eller såhär är bättre.

14:08 G: Mm, ja det är en väldigt intressant tanke, jag har inte tänkt på det tidigare att det inte, det samarbetet kanske inte riktigt finns, sen innan så att säga.

14:19 IP: Nä för det är just det här också att man blir påverkad av den sociala omgivningen. Om du bara går i en skola, eller förskoleålder, och det bara är samma typer av (ohörbart) va, och (ohörbart). Och barn, små barn är ju så underbara, för att de ser inte skillnad på om någon har märkeskläder eller om någon har syskonens ja, ärvda kläder från fem syskon tillbaka. och börjar man i den ändan, så är det ju mycket lättare att sen brygga över när man sen börjar uppmärksamma att jaha, ja just det, du kommer från villaområdet, eller vad, och har eget rum och egen tv, och så, mm.

15:07 G: Ja precis. Ja, jo men det är ju, det är ju väldigt sant. Ehm, jag tänkte gå vidare lite till frågan just om själva uppstarten av projektet jag vet inte hur mycket du vet om det men liksom, hur det initierades och varför man bestämde att just, ja, att det skulle placeras i Rosengård då och liksom sådär.

15:33 IP: Jo men det är en del av att vi tittar på planprogram överhuvudtaget över hela staden. Det här planprogrammet har ju många år på nacken innan det hände någonting. Det har ju att göra med att man börjar prata om en Pågatågstation och då säger man ju ja men vad händer då vi måste ju vara beredda från stadsplaneringens sida om där är en station, så måste vi ha muskler att göra någonting. Sen har det ju tagit väldigt lång tid och det beror ju lite på att man har väntat, så att säga tagit, man, trott kan jag gissa, på att det här förrän verkligen att ok, nu, när spaden började komma igång, nä men då satt.

16:14 G: Mm. Ja jag förstår, ja för att det är ändå, det är 2015 planprogrammet godkänns tror jag.

16:23 IP: Ja om det inte är tidigare än så till och med-

16:27 G: Ja kanske till och med det.

16:28 IP: Det är, jag tror, nä, vänta lite nu ska vi se här. Jo, det stämmer nog hördu, för ja talar ju om Malmökommissionen i [Planprogrammet] så det måste vara efter 2012-13 där, just det

16:50 G: Ja, just det, mm. Ja, ja det är ju ett tag sen som sagt

16:57 IP: Ja, ja. Ja också att det tar, man, det är också ett tag tills att den blir godkänd för jag menar då har man satt sista pennstrecket och jobbat med det i kanske ett och ett halvt år innan och sen ska det gå igenom alla olika utställningar och samråd och så vidare.

17:14 Jo, visst, det är sant.

17:22 IP: För då gällde ju fortfarande tävlingsförslaget för Culture Casbah syns ju som planprogramförslaget, det har ju inte varit, det är ju ingen som i längden trodde på att man kunde göra den här bazaaren i höghuset att liksom, när man knappt kan få, butiker i bottenvåningen att klara sig, så kanske det är lite naivt att tro att man skulle kunna få butiker hela vägen upp, men det var ju ett häftigt anslag och häftig idé. Men i och med att det finns fler och fler höga hus i Malmö som också har offentliga ovanvåningar med hotellen och barerna som då kommer upp, så är det ju inte lika häftigt att då ha liksom, ja men varför ska jag åka till Rosengård och åka upp till våningen om det finns andra ställen.

18:14 G: Just det, ja det är sant. Eh, ja, jag tänkte också det här, om det, om man liksom tittade på området var det saker man tänkte då ok det här skulle vi vilja bevara, det här vill vi förändra, och liksom varför, hur togs dem här besluten och varför egentligen, hur påverkade dem själva projektet?

18:45 IP: Om, vilka beslut menar du då? Alltså just kring Culture Casbah, att

18:51 G: Mm, ja men man tar ju, eh man bestämmer ju liksom exempelvis att man ska bevara vissa delar då, till exempel en del det här vid Bokalerna och torget där, men till exempel att man ska då förändra den här korsningen Västra Kattarpvägen och liksom hur går tankarna där, varför förändrar man på vissa ställen och varför lämnar man vissa ställen?

19:29 IP: Alltså, ofta, många gånger är det rent tekniskt, för om det där höghuset skulle få plats, överhuvudtaget, så kunde man inte ha en sån där gångtunnel under, alltså det tar ju otroligt mycket plats, och det är ju också någonting som gör det här lite förortskänsla, att man ska åka tunnel under någonting istället för det här stadskänsla så det var nog lite det, att få tillbaka upplevelsen av stad. Just

att kanta stråket med butiker och komma fram till någonting som var liksom en riktig gata med en riktig, riktigt övergång. Sen är det ju många, just det jag skulle säga, bevarande saker som skjuter framför sig, för det ryker ju en hel del träd, i den här gången, och det är ju sånt man inte direkt har tagit ställning till i planprogrammet utan man skjuter till detaljplaner, där det verkligen just som ordet säger, blir mer detaljerat. Men man, man var ju ändå angelägen om att de här gårdarna skulle bevaras, alltså bostadsgårdarna. Som samlande funktioner, som skulle vara, så det fanns, inga, det där man föreslår förskolor, så var det oftast på de här platserna mellan husen där det inte finns entréer, så att man inte tog någon bostadsgård och gjorde om den till liksom mer privatiserad förskolegård. Så jag, jag tolkade planprogrammet att man var väldigt noga med att bevara det som hade kvalitet. Även om man, som jag sa innan, det här med träd och så vidare, att man sköt lite saker framför sig.

21:10 G: Jag förstår. Ja, ja men det är ju, intressant det här med träden för att jag, det pratas ju mycket om just i planprogrammet, om gröna ytor och gröna mötesplatser och hur man ska göra med vissa gröna ytor som inte upplevs som välkomnande för möten och liksom såna här saker så att det är, har du någon tanke kring de ytorna så att säga?

21:41 IP: Ja men där är, jag vet inte om du har sett Culture Casbahs, alltså Rosengårds Fastighets AB planer, för de tar ju lite av grönyta som just är, inte kvalitativ grönyta och försöker göra det istället som en samlande plats, alltså just med entréer och annat. För tittar man rent ytmässigt på andel grönska i Rosengård så är det mycket, mycket större än vad det är på andra ställen i stan. Utan det gäller att se till att den som finns har kvalitet så det inte bara är öppna gräsmattor, exempelvis. Som har sin kvalitet, men det behöver inte bara vara det. För det är ju också någonting som gör, man märker socioekonomisk skillnad, att en park i Rosengård är en rätt så enkel park, och så går du in till stan och kommer till Pildammsparken och där finns pergolor och rosenrabatter du vet, alltså redan där kan man som boende misstro makten, så att säga, titta vad vi får här och det är skillnad mot var man satsar i stan. Och jag kan förstå det, för jag tycker egentligen att en innerstad visar upp mer monumentalt än vad (ohörbart) resten av område. Men det kan ändå spå på den här att ingen bryr sig om oss här ute i Rosengård. Så att få in kvalitéer, och lite just pergolor och rosen alltså såhär, en fontän och lite

23:41 G: Ja, precis mer än bara gräsmatta som sagt. Jättebra, jag tänkte gå in lite mer specifikt på hållbarhet, och se, jag tänkte fråga just vad du tänker när du hör hållbarhet, vad det betyder för dig liksom

24:03 IP: För mig, alltså jag är ju så vansinnigt trött på att hållbarhet för så många bara betyder miljö, så för mig är hållbarhet liksom, alltså då är det människor. Det finns liksom ingen, det finns inget intresse av hållbarhet om vi inte har människor i den. Det är även om vi säger miljö, ekonomi, socialt, ja men det är ju utifrån vårt, det mänskliga synsättet som vi har dragit upp de här olika klassiska ringarna. Så för mig, är den sociala hållbarheten otroligt viktig. Och inte för att, det är klart det behövs resurser och miljötankar, men det är så väldigt många andra som fokuserar på den biten, så det behövs de som håller upp den sociala fanan. Svårigheten med det är ju också det att den är inte mätbar. På samma sätt, du kan, alltså det är mycket lättare att börja sätta siffror på miljö, du kan göra liksom halter av giftighet och grupper, allt möjligt, så kan du visa på hur du har återanvänt saker. Och för att inte tala om ekonomin som verkligen är byggd på siffror och jämförelser. Men att komma och säga att ja men den här gården är inte tillräckligt stor för att barn ska kunna leka på den. Ja och liksom, hur, hur värdesätter jag det mot att någon liksom ja men där vill vi att det ska vara parkering eller tvättstugans plats och eller vad det nu kan vara va.

25:41 G: Ja jo men det, det tror jag verkligen, det är svårt att liksom hävda det på samma sätt

25:50 IP: Och speciellt när det, alltså byggkostnader stiger i höjden något otroligt, det, tittar man bara på 2000 års siffror i byggande, som man redan då tyckte det var högt, så per kvadratmeter så stiger byggkostnaderna. Och då är det ju ännu mer begripligt att man försöker liksom tränga in så mycket man kan på samma va, så både utomhus och inomhus så försvinner liksom de här sociala utrymmen. Och lite av vår egen bekvämlighet, jag menar den, den klassiska tvättstugan försvinner ju för att man har, alltså man tvättar uppe i sin lägenhet istället, det är ju jättebehändigt så det är klart va. Folk vill ha stora inglasade balkonger ja men då behöver jag ju inte vara nere på gården och träffa mina grannar, så det finns ju också en tendens som bygger in det här med isolering och ensamhet och psykisk ohälsa. Så det är det jag kommer in på när jag pratar om att sociala frågor och hälsa, och folkhälsa. Jag menar,

nu dör, det är fler som dör av självmord i Sverige än som dör av miljörelaterade orsaker. Och då frågar jag vad har stadsplaneringen för ansvar i det frågan, eller kan man rycka på axlarna och liksom säga att 'nja men det är ju inte, det kan vården ta hand om, eller någon annan'. Men jag är då, som du hör, helt övertygad om att det ligger ett ansvar även på stadsplaneringen.

27:31 G: Mm. Det är jätteintressant, det är, jag har inte tänkt på de aspekterna så mycket innan men det är ju, det låter väldigt rimligt när du säger det.

27:40 IP: Ja, och det är ju det som har gjort, ibland gör mig helt förtvivlad, att det jag liksom talar mig varm för, är väldigt basala och rimliga saker, men det är svårt att få genomslag när alla andra liksom har sina krassa, mätbara, faktorer.

28:03 G: Ja, ja det är ju svårt, det är väl också svårt att sådär, jag vet inte motivera den här, den inglasade balkongen till exempel, det är ju också en bekvämlighetsfråga, det är ju jätteskönt att bara kunna gå ut på balkongen liksom, men det, ah det betyder ju mer än så såklart.

28:21 IP: Men det, det som har fått lite, alltså, någonting är bra med pandemin, för pandemin har liksom isolerat folk i hemmen, och man har fått se vad isolering innebär för många människor. Så att överhuvudtaget att få upp ögonen för isolering, psykisk ohälsa. Så det är, kan man då istället hitta någonting annat, kan man ha gemensamma inglasade balkonger i så fall och, för man sparar ju också pengar så man skulle ju kunna spara pengar på att var och en inte hade en egen inglasad balkong.

29:01 Jaja, visst jo men det är väl, det är väl rimligt, man kan ju ha någon så, gemensam terrass kanske eller något liknande.

29:09 IP: Ja, mm. Även om det finns en, det finns en fara med det, för nu, nu börjar man tala om vissa storlekar på gårdar för att människor ska kunna vara där, liksom och träffas (ohörbart) mycket. Och när det inte finns plats då börjar man prata om takterrasser. Och det kan visst det vara ett komplement för sociala funktioner men det finns också en risk, liksom uppe i blåsigare, tillvaro, och just att nä men där finns ingen social kontroll eller social upp- Alltså fördelen med gården är ju lite grann du kan släppa ut dina ungar och du ser, har lite koll på vad som händer. Jag har snarare varit med om att, en yta på taket blir annekterad av några hyresgäster som liksom är väldigt bekväma med att vara där medan andra är obekväma för att liksom de känner 'Ja men de är där så mycket mer än vad jag är', och det finns inte riktigt samma sak på, man kan annektera även en gård, men den signalerar på ett helt annat sätt ändå, att ja men den är faktiskt till för alla.

30:13 G: Ja, ja men det är, det är sant absolut. Det, det hade jag inte tänkt på heller, den här aspekten men det är, det är väldigt intressant. Ja, jag tänkte om vi går tillbaka lite till projektet lite då, och just vilken roll hållbarhet haft i projektets utformande, har du

30:37 IP: Alltså, vem har haft roll, vad sa du, vilken?

30:39 G: Vilken roll hållbarheten har haft i projektet och utformningen av

30:46 IP: Ja men jag, alltså det, det kan jag inte svara på mer än från den sociala sidan i det här, jag har bara varit inblandad.

30:53 G: Mm. Ja, har du något har du något mer att nämna om den sociala sidan, eller så?

31:01 IP: Ja men den, jag tycker den har beaktats så långt, eller rättare sagt, såhär: det är inga problem att beakta den sociala sidan så länge vi håller det till ett planprogram. Då är det så lätt att beskriva och guld och gröna skogar och alla ska träffas och (ohörbart) och så vidare. Så det är inte där man egentligen har behov av en social konsekvensbedömning, för ofta- Vi gör så bra ifrån oss, med (ohörbart), men på alla nivåer, utan det är när vi kommer till det krassa att ja men nu, detaljplanen, nu ska vi sätta spaden. Och detaljplanen har ju inte blivit gjord ännu på, eller, så länge jag var kvar så var inte detaljplanen antagen i alla fall.

31:47 G: Nä, nä jag har inte kunnat hitta en så jag tror inte, jag tror att den fortfarande arbetas på så att säga. Men är det då att det liksom, ja men som du sa att det är enklare att rationalisera bort de här sociala aspekterna än vad det är med de miljömässiga eller med de ekonomiska aspekterna då liksom?

32:07 IP: Ja, eftersom man inte kvantifierar dem heller, man, det är oftast i, alltså planprogrammet är inte på så sätt att den då beskriver exempelvis att varje bostadsgård måste ha minst 20 kvadratmeter per hundra kvadratmeter BTA alltså, så noggrann är vi inte. Hade vi haft det så hade man ju åtminstone kunnat luta sig mot det och säga att 'ja men i planprogrammet, som är tagen av nämnden och godkänt', utan det är, det är liksom mer sväpande att 'bostadsgården ska vara till för alla och erbjuda båda lek' och så vidare sådär. Men sen när man tittar efter så ser man att jo, de har tänkt på

småbarnen, för de har gjort en sandlåda, och de har tänkt på de vuxna för de har en grillplats, men de här 11-12 åringarna som vill leka, rasa och gömma sig och springa omkring, var, de vill inte leka i sandlådan, och de grillar inte heller. Det här liksom att ha tänkt hela vägen igenom.

33:10 G: Ja, men skulle du vilja ha mer såna kvantitativa värden då i planprogrammen?

33:19 Ja, det hade jag velat ha, och även att det nästan fanns, alltså rekommendationer från Boverket. Det behöver inte, så fort man säger lag så kan man ju komma i situationer där, nä men här är det ju faktiskt orimligt, alltså (ohörbart), men så starka rekommendationer så man måste beakta dem, som typ kvadratmeter och platser och också att när man kommer upp i ett visst antal människor kring liksom ett kvarter eller en bostadsgård, att det även måste finnas någon samlingsplats inomhus. Vi lever i ett väldigt kallt klimat, alltså halva året så är det inte lika kul att vara utomhus, att det finns, om det sen är, liksom, gästlägenheter eller om det är något gemensamt kök eller vad det är, alltså att det, att man sätter krav på att, ja men även något sådant. Och att var och en får ge en kvadratmeter från sin bostad för att kunna bygga det här gemensamma, som man kan, ha, för då behöver ju inte, då behöver ju inte jag ha så stort hemma så jag kan ha tolv sittande matgäster om det finns en lokal som jag kan hyra när jag har kalas. Så lite mer sånt där som också gör att man tvingas till lite av gemensamt, Det finns den här appen för oss som bor här, där man, bokar lokalen eller där man kan gnälla i så fall på att man tycker att någon inte uppför sig ordentligt. För det är ju också någon form av gemensamhet, här bestämmer vi, vi som bor här. Så kanske man undviker att det här att folk ligger och dör i sina lägenheter och man upptäcker det tre månader senare.

35:01 G: Ja, ja visst. Ja, ja men det låter ju, det låter bra. Ja, men jätteintressant, det är kul att få lite mer av den sociala aspekten av det också för att

35:22 IP: Om du är intresserad av flera, så den typen av aspekter, så på, [organisation]s hemsida, [hemsida], där finns det två skrifter som jag har varit redaktör för, och den senaste heter [namn på artikel]. Alltså hur kan vi med vår med vår fysiska miljö se till att vi bygger in tillit, eller rättare sagt underlättar för tillit. Vi kan inte tvinga människor att varken träffas eller, vara lyckliga eller vara glada, men vi ska ju absolut möjliggöra. För där finns, mycket av det här du säger oj så har jag inte tänkt, det finns med i den här [artikeln].

36:11 G: Ja men jättebra, det ska jag se till att läsa. Ja, då går jag vidare lite till just lite mer sociala aspekter av det här, jag tänkte just det här, vet du om det är, de boende i området tillfrågades i just så, hållbarhetsfrågor, eller liksom i den termerna?

36:37 IP: Man ställde ju, alltså planprogrammet ställdes ju ut, så man kunde titta på den, men det vet man ju att det är, det är rätt abstrakt för gemene man, och speciellt på planprogramsnivå, så man fick säkert in synpunkter, men inte av någon direkt, alltså, jag, det finns ju en samrådsredogörelse där man kan se de här sakerna, men det är antagligen bara andra instanser som varit inne på just typiskt hållbarhetsfrågor i det. Annars vet jag ju nu att Rosengårds Fastighets AB har ju en roll, med sina boenden, och den har väldigt mycket sociala förtecken.

37:29 G: Ja men, jättebra, jag är, jag mailade faktiskt Rosengårds Fastighet men de hade inte tid att ställa upp på en intervju, tyvärr. Men, ja,

37:45 IP: Du kan göra så också ju, att 'ok, jag förstår att ni inte har tid, men jag har en fråga' och så skriver man den frågan, eller alltså så tänker man ut The Question, så får man, så har man ändå, dels för uppsatsens skull, du har fått ett svar från dem, också alltså lite att det kan vara, någon fråga som man tycker ja men de här är intressant att ha svar på. För jag tror att det är rätt troligt att du får svar på en fråga, om man ställer den.

38:14 G: Ja, jo man, precis, det ska jag se till att göra.

38:18 IP: Ja, tips från coachen.

38:20 G: Ja haha det är jättebra. Ehm, just det, ja, ja vi har ju pratat lite om området och liksom, ah, jag är lite intresserad av vad, hur du skulle liksom prata om området i termer av då socio-demografiska aspekter eller ekonomiska situationer och såhär liksom. Hur du skulle karakterisera området eller vad man ska kalla det?

38:51 IP: Ja men det är ju ett socioekonomiskt svagt område, det är ju liksom inget snack om saken. Och det syns ju också på skolorna och betygen, det syns på var de fortsätter, att dra sig när de kommer till gymnasieskola. Och det är ju lite, det är ju en av anledningarna att man pratar just om den blandade staden va, få in, liksom, en just en blandad befolkning, och även då, socioekonomiskt blandad. Jag

pratar aldrig etnicitet, det, för det, det bottnar, många av de här frågorna bottnar ändå alltid i socioekonomi och inte var jag kommer ifrån. Sen sammanfaller det ju många gånger, att många av våra invandrare har hamnat i socioekonomisk, liksom lägst så. men det är inte för att de är invandrare.

39:50 G: Nä, nä det håller jag med om. Ja, jag tror att jag har ställt alla min frågor. Är det något mer du skulle vilja fylla i eller sådär som du känner jag har missat eller passerat för snabbt eller sådär?

40:16 IP: Nej, jag tror jag har liksom, efter hand, jag tänker snarare på, det jag vet att Rosengård Fastighet kommer få problem med, det är att de vill bygga billigt. Och risken med billigt är att det också känns billigt. Det kan vara en svårighet, för jag förstår att de vill bygga så att folk har råd, alltså nybyggt som inte är allt för dyrt, men den som vill som bor där ska kunna ha råd att flytta in. Så det är, lite en liksom, ooh, att det kommer se billigt ut, eller på andra hållet, att stadsbyggnadskontoret kommer att kräva att 'nä du kan inte ha de här enkla fasaderna, eller du kan inte ha loftgångar, som är under, prismässigt mer liksom, bra för den som bygger. Och då kommer de kräva att nä ni måste ha det här fasadmaterialet, ni måste ha det här utseendet, och (ohörbart) loftgångar. Så det, det kan vara ett aber i det som jag vill uppnå med den här sociala hållbarheten. Det är nog det jag har tänkt på.

41:42 G: Just det. a men det är ju en väldigt intressant aspekt också att man vill, som då att sådär, inte bygga på ett sätt som kanske gentrifierar området mer utan man bygga för de som bor där och vilka konsekvenser det då får, nä det är ju svårt. Det är inget lätt problem att lösa riktigt. Ja, tack så jättemycket för att du ville ställa upp. det var jättelärorikt och trevligt att få prata med dig.

Interview 2 – Respondent from Sege Park

G: Gustav Lopez Svensson (intervjuare)

IP: Intervjuperson 2

00:37 G: Ja, jag tänkte då, ja först egentligen fråga vad du har för titel och din yrkesroll, så att säga?

00:49 IP: Ja. I Sege Park så är jag [ledning] för det som vi kallar för exploateringsprojekt Sege Park och det handlar liksom om, staden, markägare ska utveckla marken och sälja den till olika bostads, kontorsaktörer och sen bygga ut, att staden bygger ut parker, gator och så vidare så det är det som projektet går ut på där är jag [ledning]. Min titel på Malmö Stad annars är [ingenjör], och jag är civilingenjör i [område] som bakgrund. SÅ att jag, liksom en bakgrund ganska mycket inom fastighetsjuridik och de bitarna, planering.

01:42 G: Ok. Har du varit med i projektet från början då?

01:46 IP: Ja det kan väl säga, man kan säga, projektet gjorde en nystart 2012, och sen dess har jag varit med.

01:56 G: Ok. Var det, hade projektet börjat långt innan då?

02:02 IP: Man hade liksom redan, det är ju ett gammal sjukhusområde, och den sjukhusverksamheten lades ner 95, och redan från då hade kommunen tankar om att det här området skulle utvecklas, så det har hela tiden liksom funnits tankar på, så det gjorde liksom ett ordentligt omtag då 2012, man kan säga att det är då det började liksom. Det som vi ser i Sege Park idag, de tankarna som finns där, det började 2012.

02:34 G: Just det, just det. Men det var en tanke på att göra någonting då i alla fall, ja. Ja ok, men jättebra, intressant. Jag tänkte gå in lite mer på bakgrunden sådär, för projektet, och då tänkte jag fråga lite mer kanske om din uppfattning om själva området som, som Sege Park ska byggas i, eller så. Och då tänker jag kanske, på historia och lite sådär.

03:16 IP: Ja, jag kan ju liksom säga såhär, jag kände ju inte till området direkt innan jag började jobba med det, men om man tänker de första åren så är det ju en, en bild kanske, och som jag uppfattar att människor i närområdet har haft av ett stängt område. En stad i staden som man har pratat om eftersom det har varit ett gammalt mentalsjukhus, så att, det kanske inte är så många människor som har rört sig där inne, och att man kanske inte har vetat att man faktiskt kan röra sig därinne. Den har

nog varit lite som en egen enklav, samtidigt en jättevacker och fin miljö med en uppvuxen park och sådär.

04:04 G: Just det, ja. Jag tänkte, hur påverkade, alltså just att, det har varit ett sjukhus och det liksom, påverkar det projektet på något vis, i hur man tänker kring utformningen eller sådär?

04:23 IP: Jag skulle nog säga att det har varit med tankar hela tiden om att det här området ska kopplas ihop med resten av Segevång. Just eftersom det har varit stängt, så att de som flyttar in i Sege Park ska börja röra sig till sina omkring områden, och de andra som bor runt omkring ska börja röra sig mer i Sege Park. Det har vi haft med oss. Och sen är det såklart, gestaltningsmässigt och sånt så är det ju ett sjukhusområde från 30-talet så det finns jättemycket kulturhistoriska värden i både byggnader och utemiljö och sånt där så det är sånt också som att man har tänkt tidigt liksom, att man ska ha med sig in i framtiden.

05:07 G: Just det, ja, jag förstår. Är det främst det man har tänkt på det här, alltså koppla ihop det med området så att säga eller är det några andra problem som man har tänkt på eller som man har, ja, försökt göra något åt, så att säga?

05:27 IP: Eh, det är väl mycket den kopplingen, alltså sen är det, det finns jättemycket, det är ju mer om man går mer i detalj, det finns jättemycket eftersom det har varit ett enda sjukhusområde så sitter liksom allting ihop med varandra, alla liksom alla ledningar, alla system, en kulvert under området, alltså det finns massa såna praktiska saker som man sen får liksom, som man måste hela tiden ta hänsyn till när man planerar.

05:54 G: Ja ja, ja för jag läste om att, liksom, nästan en av ambitionerna var självförsörjande när man byggde det

06:03 IP: Ja, precis

06:05 G: Ja, så man hade egna så el och värmesystem och sådant där

06:11 IP: Precis. Så att liksom, det, dels koppla bort, sen när du säger det här med självförsörjande så är det ju samma sak, alltså nu när vi tänker framåt, att man, att vi har tänkt att ta med de tankarna, liksom just i hållbarhetsaspekten så ligger ju mycket av de här bitarna, och det finns ju mycket från, det gamla sjukhusområdet med, alltså de höll ju på att odla och sådant där vidare, så vi har ju tänkt att man ska föra den historien vidare också i området, med odling och så vidare.

06:35 G: Just det, ja. Ja det är ju en intressant aspekt, att ta det vidare så att säga, de här ändå ganska, nästa hundra år gamla idéerna. Ja, det finns, just det det gick vi in lite på det här med, om det finns några tidigare projekt i området eller sådär, men då är det egentligen bara idéer som har

07:00 IP: Det, jo men det finns lite projekt gör det sen innan också, så att, mellan att området, alltså att sjukhusverksamheten lades ner och till där vi är idag, idag är ju de flesta byggnader tomma för vi ska sälja dem, så har det varit mycket tillfälliga verksamheter alltså, skola, förskola, boenden då 2015 när det kom många på flykt, så så har området använts och innan, [ohörbart] ganska mycket experimentsaker tidigare här på byggnaderna när det gäller energi och sånt, solceller har satts upp, man har kört mycket test de tidigare åren, så här finns mycket, alltså sådana, det finns mycket sådana projekt som är gjorda tidigare.

07:49 G: Jaja, ja jag förstår. Finns det några, tankar på, när projektet väl är klart, om man ska fortsätta med andra projekt i anslutning till det här eller?

08:08 IP: Jag tror att det kommer väl, om man säger så, på den förvaltningen jag jobbar, där liksom tar vårt projekt slut när det, när det är färdigbyggt och klart. Men det kommer säkert uppstå från kommunens sida på andra sätt, liksom projekt, det kan jag ju tänka mig, och parallellt när vi har jobbat med den här utbyggnaden, det pågår ju sidoprojekt också, med fokus på vissa hållbarhetsaspekter, som delning och så vidare så att det, vi driver liksom det här bygg, förenklat det här bygg och exploateringsprojektet framåt på Fastighets- och Gatukontoret men kopplat till det så finns det en hel del andra projekt som pågår, kring delning, kring vatten, vattenrening, ja ett flertal olika.

09:00 G: Just det, är det andra som håller i de projekten då eller?

09:06 IP: Ja precis, så att, vill du liksom, skulle du vilja, veta lite mer om just de hållbarhets, det är ju mycket med fokus på hållbarhetsarbete och specifika liksom mindre projekt, så kan jag ge dig en kontakt, och det är framför allt miljöförvaltningen som håller samman det arbetet.

09:24 G: Ja men det hade varit jättesnällt, tack. Ja, går vidare lite, då, jag tänkte lite på, då innan man startade projektet också, vad man hade för underlag eller vad man gjorde för utredningar på området, vad som behövde göras och hur man gjorde dem.

09:56 IP: Man kan säga när vi började då 2012 så satte vi ihop ett lite förberedande projekt kan man säga, när vi satt då person, olika tjänstepersoner från olika förvaltningar. Och så, då satte vi upp målen för Sege Park, och helt enkelt stolpade ner vad behöver vi utreda och gör för att ta oss dit så att säga. Så att ungefär, i princip två år vi arbetade med liksom att, sätta upp målen, skriva hur vi ska ta oss dit och kopplat till det så har vi sen gjort massor av utredningar, i vitt skilda slag liksom, det kan vara allt från att man tar prover på marken för att kolla liksom eventuella föroreningar, till att vi liksom tittar på framtida energilösningar, parkeringar, alltså, så väldigt, väldigt brett. För det var egentligen de två första åren vi la grunden för liksom målen och liksom hållbarhetsarbetet då.

11:07 G: Ja, just det. Vad, hur kom ni fram till målen till projektet eller hur arbetades det fram?

11:16 IP: vi gjorde väl mycket, det fanns liksom en tanke och förväntan sen gammal att Sege Park skulle bli ett, område med hållbarhetsfokus liksom, men högt ställda mål så det var ju utgångspunkten. Och sen satte vi oss helt enkelt ned och workshoppade och liksom, funderade på liksom hur vi skulle kunna sätta högt ställda mål men ändå mål som vi skulle kunna genomföra, så då tog vi fram något som vi kallade en hållbarhetsstrategi, jag vet inte om du har sett den, så det är liksom alla målen för Sege Park, sen var vi då inom respektive förvaltning kan göra för att vi ska nå dit.

12:00 G: Just det, men det är den som finns i planprogrammet också eller?

12:04 IP: Ja precis, precis.

12:07 G: Just det. Ja men jättebra. Kommer du ihåg, eller vem eller vilka som då tog initiativ till projektet, varifrån kom så att säga första

12:26 IP: Det var liksom gemensamt förvaltningarna, ja så.

12:34 G: Och var det, var det då liksom man att, att man satte sig och var så ok, vad ska vi göra såhär i Sege Park eller var det, vi ska ha ett hållbarhetsprojekt, ska vi placera det här, eller hur kom det sig att det var just Sege Park som valdes för

12:54 IP: Det var, anledningen till att det valdes var att, en annan förvaltning som heter Serviceförvaltningen, hade alltså förvaltat området från att sjukhuset lades ner, och det var internt hos dem egentligen mycket, som de hade börjat liksom testa det här, till exempel energi, solceller och sådant där och i olika lösningar liksom, så jag skulle nog vilja säga att det, att de liksom hade påbörjat, det var de som hade påbörjat den här tanken liksom, om att utveckla det här området, så. Så det var liksom, en naturlig, naturligt att man liksom gjorde en omstart, att, det är det som är fokuset här.

13:39 G: Jaha, intressant. Jag läste lite i planprogrammet om, det står ju en del om vad som ska bevaras och vad som inte ska bevaras och lite sådär. Vet du något om liksom, hur de tankegångarna har gått och, och ja, varför man bevarar vissa saker så att säga, varför man inte bevarar andra?

14:00 IP: Det, liksom, du tänker byggnader och miljön och sådär?

14:06 G: Ja, ja.

14:13 IP: Det är väl egentligen, mycket beslutas ju egentligen där i detaljplanen så att egentligen så är det väl stadsbyggnadskontoret liksom som, kanske är bäst att uttala sig men jag tänker ändå att, vi har ju, det har ju gjorts, vi har ju tagit fram utredningar. Liksom kulturhistoriska utredningar, inventeringar av byggnaderna och, och av den gröna miljön, så där har man ju liksom ett underlag, det här, här är bevarandevärda saker, vi ser viktiga att ta fram, och sen på något sätt vägs det på något sätt emot att området ju ändå ska utvecklas, det ska ju inte bli ett museum utan det ska utvecklas och kunna användas. Så att då blir det liksom, en prövning mellan de här olika intressena. Jag skulle ändå vilja säga att det är ganska mycket ändå som är bevarat i Sege Park. Eller kommer att bli bevarat. Så att liksom, parken är ju helt, den kommer ju bevaras, det kommer ju göras tillägg i den, vad vi kallar en grön kil, som en stor grön gräsmatta mellan de gula byggnaderna, den är ju också liksom helt fredad från bebyggelse, och det har varit jätteviktigt. Det finns någon yta till så, liksom där har det intresset övervägt att vi ska bygga på den, och sen i något annat fall så har vi ju rivit några, några byggnader, i något fall för att de, de kanske inte har något värde, i något annat fall för att det blir något sån här om man tittar på konstruktionsmässigt, vad är försvarbart ekonomiskt att bevara för att, kunna använda den här byggnaden, eh, så den får liksom en funktion som faktiskt fungerar, så det har varit liksom, allting handlar om avväganden, sen har det varit lite olika i olika fall liksom.

16:10 G: Jag förstår. Vilka är det som har gjort de här utredningarna, vet du det?

16:15 IP: Byggnaderna är ju Malmö Museer, och när det gäller den gröna, alltså park och så vidare blir jag faktiskt lite osäker på vilka det är som gjorde den. Jag tror det är en eller två som är gjorda.

16:36 G: Ja, ja ok, ja men det är ingen fara. Visst är det MKB som äger marken?

16:47 IP: Nä det är Malmö Stad, genom fastighets och gatukontoret är stadens markägare.

16:56 G: Jajaja, ok.

16:59 IP: Ja, och MKB, det finns några studentbostäder där idag, de hyr dem, och sen har de precis köpt mark, för att bygga ett, två nya hus. Och sen kommer vi nu succesivt under året sälja mark till ytterligare, om det är, tio aktörer. Som då ska bygga eller renovera om. Och sen kommer, när allting är klart så kommer det som är gator och park och sånt där, fortsatt ägas av Malmö Stad.

17:32 G: Mm, jag förstår, jag förstår. Ja, jättebra, jag tänkte gå in lite mer på hållbarhet, specifikt. Och tänkte börja lite och fråga vad det, vad du tänker när du hör hållbarhet? Vad det betyder för dig, så att säga.

17:50 IP: Oj, det var en svår fråga. Jättemycket, allt mellan högt och lågt liksom, allt ifrån, nu tycker jag kanske inte att det är rent, Sege Park, utan allt generellt liksom, allt ifrån, att det bara är ett ord an slänger sig med, till att det är någonting som man verkligen kan genomföra och göra på ett bra sätt, liksom.

18:21 G: Just det, ja. Det här att man kanske säger att allt och ingenting är hållbart

18:26 IP: Ja precis. Men sen när vi jobbar så är det ju alltså, det är ju den ekonomiska, sociala och den miljömässiga hållbarheten.

18:39 G: Just det, ja. Ja, vi har pratat lite om det, men jag tänkte mer specifikt hur det kom sig att hållbarhet fick en central roll i projektet? Eller skulle du säga att den är central, det kanske är det vi börja med att fråga

18:59 IP: Ja, jag skulle säga att den är jättecentral i det här. Skulle jag säga. Alltså, den är väl så, den är viktig i alla projekt vi jobbar med i Malmö Stad liksom när vi utvecklar nya områden. Men här kanske den liksom, har tagit ett steg, alltså i lyfte ambitionsnivån ett, ett steg till så att säga liksom.

19:26 G: Ja

19:29 IP: Och att det liksom fick genomsyra allt vi gör liksom.

19:33 G: Ja, jag förstår. Jag läste att det var liksom, eller, det beskrivs ändå som så spjutspetsområde och testbädd och liksom, sådana där saker, har ni liksom medvetet gjort så mycket som möjligt för att, vad ska man säga, gå så långt som möjligt eller hur?

19:53 IP: Ja, och det är ju det som är tanken, att hela tiden försöka nå lite längre, och, men att hela, sen ska man hela tiden, man har ju inte, alltså som kommun, vi sitter på olika förvaltningar och har olika uppdrag så har man ju inte verktygen till att sen kanske genomföra sakerna själva, mycket av hållbarhetsarbetet kanske ligger i byggnationen av husen och så vidare liksom, hur området används sen, om det känns tryggt och så vidare, och den liksom den slutliga, vi kan inte styra och bestämma allt det här, utan vi kan ju bara lägga förutsättningarna för det liksom, så det är ju mycket där vårt arbete ligger. Att ta in byggherrar som vill jobba med detta, att jobba tillsammans med dem, att jobba tillsammans med andra så att alla, alla anstränger sig för att försöka nå längre. Och sen såklart, där när vi har full rådgivning själv liksom, och vi också ska göra vårt bästa.

21:00 G: Just det. Är det, kom att tänka på, är det något man liksom, ni tänker på, liksom om, vilka byggherrar ni ska samarbeta med och sådär, om det är, om de har kompetens för hållbarhet eller om de kan visa upp meriter eller vad man nu ska kalla det?

21:20 IP: Alltså ja, precis. Så i detta fallet gjorde vi så att vi skrev ihop liksom ett prospekt, det här är Sege Park, det här är viktigt i Sege Park, och då var ju alla liksom det här mål med hållbarheten. Vill du som byggherre vara med och utveckla det här området så ska du, så ska du vara med på den här resan, och liksom, och vi sa även att blir du utvald som byggherre här så ska du vara beredd att ingå i ett samarbete när vi, jobbar med de här frågorna tillsammans. Så utifrån det så fick vi in intresseanmälningar, så då valde vi helt enkelt ut de byggherrar som bäst motsvarade våra förväntningar för att få det Sege Park vi vill ha. Då blev det elva stycken, och sen har vi ju jobbat tillsammans, haft liksom en dialogprocess, när vi har träffats tidigare, nästan en gång i månaden, varannan månad, liksom diskuterat olika frågor så att tillsammans komma framåt. Det är väl ett bra

exempel på nåt som staden kan göra och försöka bidra till liksom, även om det kanske inte är vi som bygger i slutändan så kan vi vara med och påverka liksom.

22:36 G: Har det, samarbetet funkade bra eller har det liksom det, varit några problem med det ?

22:43 IP: Jag tycker att det har fungerat bra. Det är liksom, för vi lär ju oss, på kommunen också, av det, sen är det ju alltid en, man sätter ihop en grupp av, av ja där får vi liksom, femton-tjugo personer som ska samarbeta ihop liksom, det är också en resa, lära känna varandra och sånt där, i början det går trögare om man är lite tystare och sådär, sen utvecklas gruppen så att, jag tänker att det har fungerat bra.

23:19 G: ja, härligt. Vad då, ah vi pratade också lite om det innan, men hållbarheten, var det liksom, det var från början av projektets inledning, att det skulle vara fokus, eller sådär?

23:37 IP: Ja, precis. Det var, med, första början skulle jag säga, ja

23:43 G: Ja, ja. Skulle du, eller liksom, hur skulle du säga att det har påverkat själva processen att ha det, i fokus då?

23:56 IP: Jag skulle säga att, alltså det har påverkat på många sätt, ibland kan det, alltså det är ju, då har man tydliga och bra mål man jobbar utefter, förhoppningsvis är alla med på banan, man får chansen att lära sig nya saker liksom, för att man också ska testa nya saker, försöka ligga i framkant, då måste man själv utbilda sig och lära sig liksom. Sen ibland, är det någonting som kanske gör, som kan göra att det tar längre tid, att det blir mer komplicerat, det är viktigt att tänka att man inte springer på alla bollar, det finns tusen saker man kan göra, utan att, att fundera över vad som verkligen passar här, i det här området. Det finns, alltså det finns, det är också såhär, går man ut och säger liksom såhär, det här är ett område där vi har hög fokus på hållbarhet så kan det finnas det andra aktörer som är intresserade och komma med, och då gäller det liksom att, inte hoppa på allt, utan plocka in, de ska komma in rätt i processen, för att annars blir det liksom att, allt, det blir segjobbat och liksom att (ohörbart) så att säga, är en reflektion man kan göra.

25:29 G: Jag förstår. Är det, liksom, saker ni hade velat göra som ni har varit tvungna att välja bort?

25:43 IP: Det har säkert funnits något fall så som jag inte kommer, kommer på liksom, så men.

Samtidigt så är ju målet att det här området någon gång ska stå klart liksom. Och då kan man inte göra så många detours liksom, på vägen, utan man ska ju liksom, man har en budget och man har ett mål och man har en tid så att, det styr ju också, det görs hela tiden avväganden.

26:23 G: Ja, jo det är klart. Men jag tänker, ja det har inte varit några, ibland, eller ofta är det väl så, den ekonomiska aspekten som spelar in ganska mycket, men det har inte varit några, problem kring det eller vad man ska säga?

26:42 IP: Nej, inte hittills, skulle jag vilja säga, nu pratar jag utifrån, liksom min förvaltning, utan det som är väl att, det som varit begränsande har väl varit tiden, hur mycket tid man kan lägga, på olika arbeten, för man har ändå ett mål att se till att det här området ska stå klart då, 2025 eller vad det nu är liksom. Sen, sen alltså, slutprodukten, om man tänker som man ska in, liksom byggherrar som ska bygga, där ligger ju oftast en avvägning hos dem, när det gäller ekonomi och hållbarhet.

27:40 G: Ja, jag, tänkte gå till nästa tema då som handlar lite mer om sociala aspekter av processen och så. Jag tänkte kolla lite hur ni har jobbat med, folk i området eller området runt kanske mest då, hur ja, om de har fått, varit med och format projektet, och ja, hur det har gjorts?

28:10 IP: Mm, vi har ju, man ska säga, då när vi lade grunden för projektet, så fanns det något som hette områdesprogram i Malmö, som var, nu kommer jag inte ihåg, fem eller sex områden som då var mer socialt utsatta liksom, om man, man hade ett fokus på arbetet, det arbetet finns inte kvar längre, men Segevång var ett av dem. Så då jobbade vi ju ihop mot Segevång och framför allt mot de tjänstepersoner på Malmö stad som hade det som uppdrag, så den personen som var ansvarig för det här området var med i, i projektet och tidigt liksom, och satte upp målen, och var med där, (ohörbart). Sen har den förvaltningen hela tiden, arbetsmarknads och socialförvaltningen hela tiden varit med i projektet också, för att liksom bevaka, de här bitarna då som, som de är bäst på. Så att, genom det samarbetet så har vi ju förhoppningsvis fått med oss tankar från de boende. Sen har det ju varit, sen har det ju, funnits en medborgardialog i samband med att vi tog fram detaljplanen. När man gått ut och, jag har själv inte hållt i den, men man har gått ut och hört med personer i närområdet, det har funnits en, ska vi se, vad hette den gruppen, det var fokusgrupper eller någonting, liksom kopplat till detaljplanearbetet för Sege Park när vi satte formerna för liksom, här ska byggnader och sådant där

ligga. Då fanns det en grupp av intresserade, närboende som var med liksom och tyckte till. Och sen har vi ju haft aktiviteter i området, när det har varit möjligt, för att locka folk dit så att de ska kunna komma dit och tycka till.

30:18 G: Jag förstår. Är det något speciellt ni har fått från de boende där då som?

30:29 IP: Det är ju mycket kring parken, så. Möjligheten att kunna röra sig där, belysning för att det ska kännas tryggt, så skulle jag väl säga, det är mycket de bitarna som har varit speciella önskemål på liksom

30:49 G: Mm. Ja, jag funderade också på, är det något, är liksom hållbarhetsfrågorna något man tänker på i den processen eller har det liksom varit mer, öppet, eller vad man nu ska kalla det?

31:05 IP: Jo men det är det, de sociala bitarna, och där tror jag, jag skulle säga att, vi har väl börjat jobba med de miljömässiga tidigare än man gjorde än med de sociala, liksom de här utvecklingsprojekt, så det har kommit in mer och mer. Så det, vad ska jag säga, så det har ju liksom utvecklats under årens lopp här nu när vi har jobbat med Sege Park. Det har gjorts, bara vad jag tänker på vad som har gjorts, när vi tog fram, detaljplanen så liksom gjorde man en trygghetsanalys på den, hur tror man att trygghetsmässigt det ska funka, man gjorde en social konsekvensanalys, hur tror vi, hur kommer det här nya förslaget se ut, och det är väl sånt, såna nya saker som har kommit här under de sista åren. Sen har vi även förbundet de här byggherrarna som ska bygga i Sege Park, att de ska jobba med sociala, de sociala bitarna också, så det var också ett krav för att de skulle vara med här. Så under de sista åren, den sista tiden så har byggherrarna jobbat och genom workshops och så vidare, hur kan de bidra till detta, eh (avbruten)

32:34 IP: Hur kan de jobba med, med de här bitarna. Så att, alla byggherrar har tagit fram en social handlingsplan, vad de kan göra inom projekt. Så det kan vara att man, när man bygger, att man upphandlar en entreprenör som tar in studenter, som tar in folk som står långt ifrån arbetsmarknaden i den processen, det kan vara att man samarbetar med skolor i området och så vidare. Man satsar på trygghet på olika sätt, och sen om de byggherrar som, jag tänker som MKB och andra som har hyresrätter som är kvar länge i området och förvaltar hur de kan jobba med de här sakerna på längre sikt. Så det är ju någon ny grej som har kommit in de sista åren.

33:29 G: Just det långa tidsperspektivet menar du?

33:31 IP: Ja, precis. Så beroende på, vissa byggherrar bygger ju till kanske bostadsrätter och då säljer de det till en, då blir det ju en bostadsrättsförening. Och då kanske man inte har samma möjlighet att vara, att påverka området längre.

33:46 G: Just det. Ja. Skulle du säga att, ni har då implementerat de här önskingarna från, från de boende, ja?

34:02 IP: Ja, det skulle jag nog säga, vi jobbar liksom fortfarande med parkdelarna, men, det hoppas jag, tror jag, hyfsat i alla fall, till den grad man har kunnat bemöta liksom, men såhär, alltså det går, ibland är önskemålen, ganska enkla liksom, man, de ger väl mycket till de närboende som belysning, såklart fixar vi, en offentlig toalett har också varit en sån sak som kom jättetidigt, och det kommer att komma, alltså.

34:49G: Ja, det låter bra. Eh, jag tänkte då kanske så, om du får generalisera lite, vilka tror du då, vilka rör sig i området nu eller vilka bor i området runt, och ja, skulle du säga att det, ja vi börjar med den frågan helt enkelt.

35:28 IP: Ja. Jag tror just nu är det ju massa byggarbeten som pågår så där ute, så det är kanske inte jättemånga, men jag tror att de som har rörts sig där mycket hittills är de som bor precis intill som har använt parken liksom, mycket, alltså mycket folk som är ute och rastar hundar alltså det är så man har rört sig i området. Och, alltså det finns ju en skola och förskola, så kopplat till den såklart, men annars har det ju inte funnits någon målpunkt eller så, det har ju inte funnit någon verksamhet, ingen affär, ingen liten butik, ingenting sånt som har lockat folk in i området.

36:28 G: Mm. Hur tror du att det kommer att förändras efter projektet då?

36:34 IP: Jag tror att det kommer, först och främst kommer det ju bli liv och rörelse i området genom att folk bor där, så att det är ju nummer ett, den största förändringen, sen hoppas jag att de som har varit där idag fortsätter att vara där, att de tycker att, de fick, nå men att de fick de sakerna och att det, såklart att det inte blir sämre liksom, för nu kommer det vara fler som utnyttjar, området och jag tror att det kommer att hitta dit nytt, nya människor liksom genom att det kommer finnas lekplats, alltså

allt det här sittbänkar, att man kommer röra sig där och förhoppningsvis så kommer det finnas också lite, lite små, ja men någon mindre butik, eller en, alltså några sådana saker som gör att andra hittar in i området. Så jag tror och hoppas att det kommer bli liksom ett flöde mellan områdena. Som det naturligt inte har varit innan.

37:46 G: Ja. Jag tänker också mer i så, socio-ekonomiska termer eller vad man nu ska kalla det, hur tror du att det här projektet kommer påverka området?

38:00 IP: Du menar hur det kommer påverka, eller omkringliggande områden?

38:12 G: Ja, ja, precis

38:15 IP: Hur kommer det påverka? Ja, det är ju en jättesvår fråga. För det, på något sätt, det är väldigt blandat i Kirseberg, och tittar man precis runtomkring Sege Park så i öster så är det små, små liksom radhus, villabebyggelse, och precis norr om är det relativt nybyggda hyreslägenheter. Och sen precis där norr om är ju Segevång, liksom som är lite miljonprogramsområde, och sen precis nordväst ligger jättefina, gamla, ja, vad det nu är, 30-40 tals villor så det är ganska, det är ganska blandat. Men förhoppningen är väl liksom att, ja jag, att Sege Park kan bidra till liksom, det kanske mer handlar liksom om ett lite större område och liksom synliggöra det här området för fler människor som att det kanske kan bidra till. Ja.

39:43 G: Ja, jo men, jag förstår. Tänker, hur, har ni tänkt på det någonting i projektet just vad, vilken sorts, vilken sorts boende, upplåtelseformer och sådana där saker som kommer va?

40:01 IP: Ja precis. Jo det gjorde vi, liksom, bland det första vi gjorde var ju att kolla, kolla hur ser det ut i närområdet, hur ser det ut i Kirseberg, vad saknas, vad saknas inte liksom, och man kan väl säga att då var det en ganska, en bra blandning om man säger, att det fanns liksom, det var inget som var dominerande, det fanns hyresrätter, det fanns bostadsrätter, det fanns, liksom, och det så, och villor liksom. Så det, det var liksom, på något sätt grunden, att vi skulle försöka tänka lite fifty fifty eller liksom, fortsätta på, så det, utifrån det så har vi ju valt ut bostadsaktörer som liksom erbjuder de här olika alternativen, vi har försökt och välja ut, alltså något nytt inslag, vi har fått in en byggemenskap, när privatpersoner som har gått ihop och byggt. Och sen så liksom när vi säljer marken så, nej när vi säljer marken till de som ska ha hyresrätter så, så skriver vi också att de måste lämna, i alla fall, 15% av sina hyresrätter till kommunen som i sin tur kan hyra ut dem till personer som inte kan ordna ett eget boende. Så att det, det, får vi jobba för att försöka få till en blandning där.

41:32 G: Mm, jätte, bra, jag har inga mer frågor nu

41:38 IP: Nä, jag kanske, det är lätt man missar liksom när man,

41:41 G: haha, nä men det jag tycker jag har fått, fått svar på det jag har velat, så

41:47 IP: Ja, vill du ha någon mer kontakt liksom, mina kollegor som har jobbar liksom mer fokuserat liksom olika.

41:57 G: Ja, jättegärna om du, om du har några tips är det jättegärna att jag tar emot dem, så. Känner du att jag har missat att fråga om något eller är det något du vill?

42:12 IP: Ja, jag tycker det är, det var bra och intressanta frågor.

42:14 G: Haha, vad bra

42:15 IP: Har du, har du Culture Casbah, har du pratat med någon där? Redan, eller är det på gång?

42:21 G: Jag har pratat med [Intervjuperson 1], som var [involverad i projektet]. Men jag håller också på och försöker jaga lite folk och se om man kan få tag i, folk är väldigt upptagna så det är svårt att få till en haha, en intervju alltid. Men, ja, jag försöker. Om du känner någon som

42:49 IP: Ja, alltså ja, jag har ju en kollega, alltså en kollega som har samma roll som jag men jag vet inte, hon har precis tagit över det här från en som har gått på föräldraledighet så jag vet inte hur mycket, insatt hon, i bakgrundsprocess.

43:03 G: Ja, jo men det, det märks att det har varit lite olika som haft det i lite olika steg i processen

Interview 3 – Respondent from Culture Casbah

G: Gustav Lopez Svensson, intervjuare

IP: Intervjuperson 3

Ansvarig: Före detta ansvarig för detaljplanen

00:27 IP: Men jo, jag ska presentera mig själv, för jag har ju alltså jobbat då i snart 20 år blir det ju, nästa år, ah!, och jag har jobbat jättemycket med MKB under årens lopp, och jag fick liksom, jag halkade in på Rosengård som mitt område i Malmö, för då var kontoret indelat i en östra och en västra avdelning, och jag jobbade i öster väldigt länge. Och då blev det så att vi skulle försöka titta tillsammans med aktörerna där, ville vi ju försöka aktivt arbeta med, med den delen av Malmö, lyfta den, vi såg att alla byggprojekt fanns i andra delen, i västra Malmö.

01:11 G: Just det.

01:12 IP: Så att det handlade både om att liksom höja, höja standarden i förvaltning, allt, liksom hela bredden, förvaltning och så förstås, och sen så såg det så olika ut mellan olika aktörer i stadsdelen, men MKB var ju en stabil aktör och MKB låg liksom, hade sina fastighets, strategiskt liksom längst det här Rosengårdsstråket som vi sen först kom att jobba med. Och det var det som var upprinnelsen till, till det var i och för sig en studentprojekt men, men från början, på arkitektskolan, men att liksom stärka stråket på en plats i Rosengård för att liksom skapa en plats på stråket så att det inte bara var en gång och cykelväg liksom.

02:00 G: Ja.

02:01 IP: Och det blev liksom den Bazaar, den vid Örtagårdstorget. Så det var ju egentligen så det började, att liksom som de började också att använda ett namn som ett begrepp som de kallade det här för arkitektonisk akupunktur, att liksom förlägga någonting på en plats som sen så skulle påverka, som ringar på vattnet, ett helt område, genom att vara en ja men en samlingspunkt eller en igångsättande process någonting liksom, en plats där man kunde, ja, göra saker, stanna till och sen skulle hända saker. Då blev det ju i form av handel där då, men det blev ju också en offentlig plats, vilket var minst lika viktigt, och fortfarande är lika viktigt, Örtagårdstorget är liksom, den enda riktiga torgbildningen som är offentlig i stadsdelen, så på det sättet är den väldigt viktig, och hur den blev gestaltad. Så det är ju liksom lite bakgrunden till det. Sen fick de blodad tand liksom, MKB, de tyckte det här var så jäkla bra och intressant, att jobba på det här sättet, så då började jag med att tänka lite kring Törnrosen och de är ju det området som ligger liksom längst in mot stan, en bostadsdel som ligger vid, ett, efter kontinentalbanan när man rör sig på Möllan och ut. Och där såg de ju det lilla gamla centrumet som egentligen var en gammal solidar eller konsumbutik från början som sen har innehållit allt från fritidsgårdar till små matbutiker och sådär, mathak. Det började bli alldeles för slitet, så då tänkte att det ska vi ersätta med någonting, som också får den här funktionen på stråket, och jag men det är ju bra, vi bygger nya bostäder som är attraktiva på något annat sätt än de som finns idag. Och ser ut på ett annat sätt, Och så tänkte det liksom djärvt och att ja men vi ska ha en (ohörbart) till Turning Torso, vi ska ha ett högt hus. Det är det, vi ska sätta Rosengård på kartan liksom. Så det var nog den första, det första initiativet och då hette det Törnrosen Tower, den idén. Och det var samma arkitekt som fick rita det första, första förslaget som också hade ritat Bokalerna.

04:38 Så att det fanns liksom en röd tråd där. Så det fanns en idémässig röd tråd också. Och samtidigt så tyckte nog inte MKB att det förslaget var liksom, de vågade inte lita på att det var det bästa, och det enda rätta, det blev ett högt hus, och jag tyckte väl det såg ganska, ganska ok ut, för att vara ett högt hus, sen kunde vi ju också på stadsbyggnadskontoret, är det verkligen det som ska byggas, är det verkligen hållbart? Prat om hållbarhet. Är det nu bara liksom en markering, att det här ska bli lite spektakulärt, och att MKB ska få lyfta fram sin, sin liksom roll i, eller är det någonting som är bra för stadsdelen. Och där försökte vi väl ett tag att hävda att man kan ju göra speltakulära byggnader på ett annat sätt än att bara bygga ett högt torn, och man skulle kunna göra det vinnande ur så många andra aspekter, det skulle kunna vara ett jättehäftigt hus liksom, med, med massa kulturella, sociala funktioner liksom. Eller ett hållbart hus bara, alltså som var häftigt i sin arkitektur på vilket sätt som helst. Men det ville de inte höra talas om, utan det skulle, det skulle vara ett högt torn, och Malmöborna, nej Rosengårdsborna skulle få utsikt över Malmö, och se sin plats i Malmö, det var också en sådan här drömvision som de hade.

06:06 IP: Så det fanns ju många fina, och roliga idéer i det där. De satsade allt på att faktiskt göra en internationell tävling av det här. Och då kallade de det för Törnrosen Tower, så tävlingsförslagen, man kan hitta nån framsida där, på nätet om man söker så ser man att det finns en tävling, en arkitekttävling

som heter Törnrosen Tower, det var, 2011 tror jag, den hölls. Och då kom alltså det blev ju jätteintresse, så det var många, tror det var ett 60-tal arkitektkontor som liksom skickade in förslag och då valde MKB ut 4 av dem. De var ganska maffiga liksom, och ganska så, mm, ja men, de var ganska brutala liksom, och de var så tunga portmotiv, så två stora torn och liksom orientaliska mattor i, ja, det var mycket liksom, associationer och anspelningar som inte var så, som vi inte tyckte var så attraktiva, som inte passade den svenska, svenska synen kanske på, på, miljonprogramsområden, att du liksom, vi behöver inte bygga på det orientaliska nödvändigtvis bara för att det råkar bo ganska många med arabiskt ursprung just nu i det här området, så har det inte alltid varit.

07:43 IP: Och varför ska vi befästa detta? Och bygga något som kanske få egentligen är intresserade av att ha som hembygd liksom. Så att det, det hade vi ju en sån diskussion, men då valdes i alla fall Lundgård och Tranbergs förslag ut, som, och det är ju det danskt arkitektkontor som samarbetade med svenska landskapsarkitekter för att göra sitt förslag. Det gillade vi alla ganska mycket för att det, för det var en sympatisk tanke bakom, det liksom uppbruten byggnad, lite mera, som också skulle innehålla offentliga rum, som om man liksom, som de beskrev de själva, som om man, man skapade ny sorts, mans skapade stad istället för bostadsområde tyckte dem, genom att lägga ganska småskalig bebyggelse längst stråket och sen liksom vinkla upp den också samma småskaliga stadsbebyggelse göra ett högt torn som skulle vara offentligt tillgängligt ända upp. Med olika typer av funktioner då, det kunde vara bibliotek i bottenvåningen, det kunde vara festvåning eller restaurang, kafé på översta våningen med utsiktsplats liksom. Så att allt skulle kunna gå att komma till liksom, till skillnad från Turning Torso då som många Malmöbor tycker och har tyckt har varit väldigt stängt. Med vallgrav i botten och, och concierge och omöjlig kostnad för att hyra lokal och sådär.

09:19 IP: Så att då var det, då var det, då hade de liksom hittat en form för det där, som de ville ha, och sen jobbade vi då, jag jobbade med, med arkitekterna för att, för att, ja modifiera framför allt förslaget på marken lite grann, tornet var vi liksom, ja vi hade väl accepterat ett torn men vi hade frågor om realiserbarheten liksom, för det var ganska smalt torn, och fotavtrycket är inte så stort, det är inte så att det är jättestora mellanrum mellan husen där ändå, och det är liksom mycket ramper ner till gångtunneln, under Västra Kattarpsvägen och, och det är liksom, mycket parkering, ja parkering, det var väl det man tänkte att parkeringen ska gå till detta. Men det fanns komplicerande faktorer som att det under parkeringen låg liksom hela ledningsnätet och sådär.

10:16 IP: Alla ledningar var samlade där, så att det var inte helt lätt att se liksom var det skulle ligga, men då flyttade, det var ju så det här tornet flyttade från Törnrosen till Örtagården egentligen. Så är det att, de arkitekterna de ser att det är så, och alla de här olika tävlingsförslagen hade lanserat sin hus i olika kvadranter längst vid denna korsningen liksom. Men det där var en intressant, intressant plats, och skulle kanske vara möjligt då. Men vi jobbade sen framför allt med hur den här nya bebyggelsen förhöll sig till stråket, Rosengårdsstråket, och de befintliga gårdarna.

11:03 IP: Och för att det tillägget som de föreslog det liksom tätar till öppna gårdar, gårdar som är öppna idag. Och de gjorde det på ett sätt i tävlingsförslaget som var ganska, som inkräktade ganska mycket på gårdarna, och då hävdade vi att det är bättre att låta gårdarna få vara stora, och att istället göra stråket tight och stadsmässigt, så det var liksom, det var, det var, målet liksom med vår ombearbetning som de gjorde. Så de gjorde ett omarbetat förslag, sen. Och så är det ju ofta, man vinner en tävling med en idé och ett koncept liksom, sen får man modifiera det så att det blir verkli- eh möjligt att förverkliga.

11:59 IP: Så, sådär jobbade vi på, ett tag, tills vi såg att vi måste göra ett planprogram för det här så det, då var det ju vår, vår, då fick vi ta över bollen liksom och göra planprogrammet, som du kanske har sett eller?

12:10 G: Ja, precis, jag har läst det.

12:13 IP: Ja, och tyvärr så var inte jag riktigt med där i slutet, jag var med i början av den processen, men jag blev sjukskriven, jag blev utmattad av det här haha. Det är det här och annat jag gjorde ju så mycket annat också men det var så många stora projekt liksom och jag roddade rätt mycket av det här själv, det fanns inte resurser på kontoret eller det tilldelades inte resurser, och jag hade lite otur också, så jag gjorde mycket, jag var liksom den som jobbade med Rosengård och flera detaljplaner för liksom, ja men Bokalerna, det har jag gjort, men också så polishuset och, och vi tog över en park i Herrgården och sådär, jag gjorde ett planprogram tidigare också för hela, hela Rosengårdsfältet och

Herrgården och så. Så jag hade ju jobbat jättemycket på olika sätt, och jobbat väldigt mycket, som man kunde göra då, som man inte riktigt kan göra nu, liksom jobba på fältet rätt mycket, med, med aktörer och föreningar, och kulturföreningar och annat i Rosengård på plats liksom, för att, ja men faktiskt försöka förmedla en bild av vad, ja vad området skulle behöva.

13:25 G: Vad, vad menar du är hindren för att göra det nu?

13:29 IP: Vad sa du?

13:31 G: Hur menar du att det är hinder att jobba på det viset nu?

13:34 IP: Som kommunal tjänsteperson på stadsbyggnadskontoret så har jag liksom förlorat, förlorat många av, vad ska jag säga, mitt kontaktnät, mina tentakler utåt eftersom flera funktioner har blivit centraliserade de senaste åren. Först blev liksom stadsdelarna försvann, så att områden, eller ja, och sen så, så försvann lokala funktioner, som var våra liksom, ja men det, det fanns utvecklingssekreterare som jobbade med stadsbyggnadsfrågor och så tidigare, i områdena, och det finns inte längre, nu är allt sånt liksom indraget till stadshuset i princip. Och, och då förlorar man ju nätverken, man förlorar kontakterna, och de är väldigt svåra att bygga upp snabbt och kortsiktigt, i kortare arbeten. Man måste liksom vara kontinuerliga i det man gör, så att man ska kunna samarbeta långsiktigt, i utvecklingsfrågor och säkra att det är rätt saker man gör och får in, att vi får in rätt, rätt kunskap liksom, i våra arbeten, så att det tycker jag verkar en ganska påtaglig (ohörbart). Sen flyttade ju MKB därifrån också, på något sätt, med sitt huvudkontor. Vilket också blev en markering, att ja men, ja de behövde bättre kontor, det förstår jag också de hade ju ett huvudkontor i ett gammalt bostadshus, det var ju inte ändamålsenliga lokaler för dem, de växte och behövde mer. Så nu sitter de ju i Triangeln, men ja, alltså det var ju några olika saker och tillsammans med, tror jag, ett lite hårdnande, lite hårdnande, lite hårdnande tider för liksom kommunen som aktör, att vi var tvungna att strama åt också, och det har pratats väldigt mycket om liksom våra kärnverksamheter.

15:41 IP: Att vi ska, vi ska göra detaljplaner och planprogram, det är det vi ska göra, vi ska inte, vi ska, vi ska ju i och för sig, politiken och ledningen, kommunledningen säger att vi ska föra dialog och samarbeta och sådär, men förutsättningarna för det finns inte på samma sätt, vi har inte heller resurser för att göra det, för vi tilldelas inte de resurserna, vi måste dra in våra pengar liksom, vi kan bara göra sånt som, sånt som betalar våra arbeten i större utsträckning. Så det har blivit lite kärvare för det här projektet skulle jag nog säga, idén var ju liksom att det här skulle skapa en, en stadsmiljö som, det har ju så utpräglat varit en, ett bostadsområde och är. Och flera bostadsområden ska man ju se det som, Rosengård är ju inte ett område, det är många olika områden. Och det är liksom, det är en utmaning att få ihop det som att kännas som stad, fastän det ligger i stan, väldigt tätt kopplat till liksom, en stadsstadsstrukturen i övrigt, det är ju bara ett stenkast från Möllan liksom, så det här var liksom den, den ambitionen som fanns, att göra mer nedbruten, tät stadsmiljö av det, ett försök. Och sen så, sen så blev det ju genast svårare efter planprogrammet att förstå liksom vilka, hur, ja, jag tror det, för MKB, att, att liksom kostnadmässigt klara av det här, hur skulle vi liksom, hur skulle de fixa det, vilka etapper, för allt gick inte att bygga (ohörbart). Och så, jag lämnade ju i och för sig (ohörbart) där, där de höll på med sin diskussion om vilka delar som var viktiga att bygga först.

17:40 IP: Och, då, då tror jag man landade i liksom, det var olika, de vä, det växlade. Några ville ha tornet först, andra ville ha stadsbebyggelsen först, och marken klar först. Och vissa delar, de diskuterade mycket, de väntade in Rosengårds station till exempel, som jag också gjorde detaljplanen för, som ju äntligen blev byggd också, precis innan planens giltighet gick ut liksom. Den, den byggdes och då tänkte man att då kommer ju också förutsättningarna för ett sånt här projekt att öka ännu mer. Fler människor rör sig längst stråket och ska till och från stationen och använder den, länken, så det var väl klokt tänkt så nu väntar vi in där, och sen så tro jag att de andra landade i att det här är ett jättedyrt projekt och att jobba med de här stora drag- liksom de här stora projektidéerna så behöver vi andra muskler, så då började de prata om att knyta sig samman med andra, bostadsaktörer.

18:53 IP: Så på det sättet kom, kom den här konstellationen till, av, Heimstaden, Victoria Park, MKB och vilka är nu de fjärde

19:06 G: Trianon va?

19:07 IP: Trianon också va, och så bildade de Rosengårds Fastigheter. Och sen, sen vet inte jag mer, sen så jag vet att jag hade en diskussion nu ska vi se, (ansvarig), jag gav (hen) ditt, nä jag gav dig hans namn var det

19:24 G: Ja precis.

19:26 IP: Och han, jag tror han, han är, om vi säger tillbaka till mig just i den här frågan om att försöka förstå historien och bakgrunden så kan ju jag den bättre än han, men sen är det ju han som har gjort plan, mycket av planarbetet, och det vet jag jag hade en diskussion med honom om, för jag såg att det var så himla mycket kvar att göra att säkra de här värdena som hade funnits med som tankar från början, det kräver i ett byggprojekt så kräver det väldigt mycket medvetet arbete liksom. För annars är det lätt att dem, att man förhandlar bort sånt som faktiskt blir bestämmande, som liksom skalan, antalet lokaler i bottenvåningen, lokaler för allt möjligt, jag pratar inte bara handel, det, handel finns, men andra typer av lokaler, annan lokal service, både kommunal och privat service, och gemensamhetslokaler och sådana här saker, det försvinner ju lätt för det kostar, kostar pengar och är mer liksom osäkra intäkter än, än kommersiella är. Och det får man ju ofta som, tjänsteperson jobba för liksom. Att det ska säkras i detaljplanen, på något sätt. Svårt att tvinga fram det, men det är viktigt att tillåta det, liksom, i en plan. Så, och där, där var jag lite, för jag insåg att det var ju så himla mycket mer jobb kvar att göra, och (Ansvarig) sa ja men nä men det står ju i planprogrammet, det har, vi gör väl som det står i planprogrammet, ja men alltså, släpp det inte nu, vi måste hålla fast vid detta nu, det måste ju bli bra det här, det ska inte bara bli bostäder som man försöker förverkliga på billigast möjliga sätt för det är så dyrt ändå att bygga där liksom.

21:13 IP: Det är lite bökigt. Så det var så jag släppte det, jag blev lite sådär nä men jag måste släppa det, jag slutade jobba med Rosengård för att, för att jag, nä jag tyckte det var svårt att jobba själv, med de här sakerna, jag har jobbat väldigt mycket, det har jag ju förstått liksom jag jobbar väldigt mycket, vad ska jag säga, värdebaserat i min planering. Jag är supernoga med att förankra saker jag gör så att det finns en röd tråd från idé liksom, idén ska vara rätt, och sen ska liksom det finnas en tråd från idén till det som vi förverkligar på plats, helst. och det är så många utmaningar på den resan liksom så man måste var, man måste vara jäkligt ihärdig liksom.

22:02 G: Vad, vilka var de, vilka värden var det du tänkte i början av projektet, och, har du någon liksom sådär, vilka problem som har kommit sen och så?

22:13 IP: Ja, jag vet ju inte riktigt, det jag, jo, men jag vet ju vilka värdena var från början, och det var ju det offentliga, den offentliga miljön, dess värde liksom, och den, en struktur som är, tät och nära och mänsklig liksom i sin skala och i sitt förhållande till det här rörelsestråket och till hela stadsdelen och dess behov av att, av ett gemensamt offentligt liv och service. Det saknas väldigt mycket av lokaler som möjliggör till exempel om man pratar med barn där så, så är det ja men vi skulle vilja ha danskurser men det finns ju inga lokaler att ha danskurser i, ja men vi skulle vilja gå på bio i Rosengård ja men det går inte för det finns ingen. Det finns inget, eller vi skulle vilja träffas på olika ställen, vi skulle behöva en restaurang som, där man kan, dit man kan gå när man har en fest eller hela släkten kommer och, eller man gifter sig eller vad det nu är liksom. Vi skulle behöva ett lokaler för olika typer av sammankomster av olika slag och skala liksom. Från små kursrum till, till annat och, som ett stöd liksom. Och där hade ju MKB tankarna om att inhysa ett, det nya biblioteket i en ny utvecklad form i övervåningen där, som då skulle innehålla då liksom mycket av det där med kurslokaler och läsrum och sånt där som faktiskt många boende saknar.

23:58 G: Just det

24:00 IP: Då, så mycket sånt, att säkra såna saker istället för, för ja, annat. Och det som hände ganska tidigt det var ju, alltså att, att man började förhandla om skalan på bebyggelsen, det förstod jag. Att, att när de räknade på kostnaderna, ägarna, så, så, så ville de ju bygga så mycket som möjligt, och risken är ju då att det blir, ja men att det inte blir några bra offentliga rum där, intill liksom, att det faktiskt blir både skugga och lite, lite ihopträngda, så att jag tror att man hade ganska svårt med kalkylen där, och det kan jag förstå, men har man satt igång ett sådant här projekt med liksom fina, fina idéer och värden så får, så, det är precis som Bokalerna, de var också skitdyra, jag vet inte om dem, jo nu har de kanske fått igen pengarna, men alltså de fick ju subventionera hyrorna för de lokal, de som hyrde lokal där, för det var ingen som kunde annars, betala de hyrorna, som, som liksom kunde, som relaterade till kostnaden för det projektet, för det var litet och det var dyr konstruktion och det var specialgjutet taket och det var liksom, ja men det fick ju ett arkitekturpris, tror jag, regionens arkitekturpris men det var ju också till kostnad av att, ja men det blev ett dyrt signalprojekt tror jag. Och MKBs ledning så

småningom också att nä men nu, nu får vi sluta med de här signalprojekten, nu ska vi bygga rejäla bostäder.

25:43 IP: Så att det är väl också en, en viktig sak att göra, man ska ju bygga bra och billiga bostäder, eller, som man har råd med, såklart. Så att det är en svår balansgång de har haft, det fattar jag också, och sen vet inte jag hur de andra aktörerna, hur man har liksom, hur diskussionerna har gått sen, riktigt, hur klimatet har varit, vilka värden man har fått med sig, och vad är man beredd att förhandla bort, eller förhandla in, är det något annat som är viktigt nu, jag kan inte riktigt säga, svara på det.

26:19 IP: Sen har jag ju förstått att (ansvarig) är inte den som gör planen nu. Och jag vet inte vem det är som, den är klar, jag tror inte den är riktigt klar.

26:27 G: Nä, det verkar inte riktigt som det, i alla fall.

26:31 IP : Nä, så att du, har ju liten, ett litet, utforskningsarbete att göra haha.

26:38 G: Haha, ja precis.

26:39 IP: Jag vet inte hur, hur, djupt och brett du har möjlighet att undersöka det här, för det hade ju varit, har du pratat med MKB själva? Eller Rosengårds Fastigheter?

26:51 G: Ja, jag har mailat de, de sa, först sa de att de inte hade tid, egentligen, att ställa upp, och sen så svarade de dem lite skriftligt på några frågor jag hade. Men ja.

27:08 IP: Ja, för det hade ju varit intressant att höra deras idéer om det här projektet, och försöka pejla, ja men viljan bakom liksom, hur viktigt det är. Det vet jag inte om du fick något svar på, men annars så kan ju vi, alltså den som jobbar med projektet, kan ju också, hos oss, kan ju också svara på det. För det brukar ju kännas ganska tydligt när en aktör verkligen brinner för sitt projekt. Och formulerar viktiga värden eller när de är tveksamma och mest klagar på att det blir dyrt liksom. Och så, och var de är där riktigt idag, det kan inte jag svara på som sagt. Men det är ju jätteintressant, ja det var ett, det var ett högtflygande projekt liksom. Som jag inte vet om det har landat eller om, eller om det kraschar i någon buske så småningom, jag vet inte.

28:07 G: Ja haha, ja det återstår att se lite.

28:09 IP: Ja det återstår att se, men det hade ju varit jätteintressant att just följa de här tankarna om alltså, för det, om social hållbarhet handlar det ju om rätt mycket, jag tycker att det skulle få in liksom, ekologisk, och alltså miljömässig hållbarhet också, för att, för att, för det blir för snävt att bara prata social hållbarhet just i Rosengård, varför bara det där, men hela resten av stan ska vara hållbar på alla sätt? Det har jag alltid varit lite såhär, kritisk till det fokuset liksom, därför att det är viktigt i hela Malmö. Och nu har ju Rosengård och östra Malmö ett lågt vad heter det, klimat, fotavtryck klimatmässigt, men det är ju för att det är ganska få som har bil, eller var, har varit så historiskt i alla fall, för man har inte haft råd att kör bil och, helt enkelt.

29:10 IP: Men, ja. Det är ju, det är väl kanske andra saker man ska mäta då. För att det där är ju jätteintressant aspekt, hur man ser sin egen möjlighet att liksom skapa sin egen framtid och sin boendekarriär och sådär, när man bor i Rosengård. Det är ju inte alla som vill flytta därifrån, det ska man ju inte tro, det är faktiskt så att väldigt många vill bo där, för att det är just Rosengård, för att det är där man känner sig hemma, men att göra boendekarriär inom stadsdelen har jag ju sett som en aspekt, som, som liksom, som, skulle öka, öka möjligheterna för de som gillar att bo i Östra Malmö och känner sig hemma där.

30:11 IP: Och har släkt och vänner och, och allt så, där. Men att, liksom att, kunna köpa någonting som liknar ett radhus med liten trädgård eller för barnen eller, eller, ja, byta till en ny bostad om man nu värderar det, alltså istället för en sextiotalsbostad, alltså det är den här mångfald, att mångfalden skulle finnas i stadsområdet, det, det har jag ju sett som en, ja men som ett värde precis som i resten av stan, att det finns ett varierat utbud liksom. Och sen har ju rädslan funnits då från vissa, vissa politiska håll i alla fall, att det skulle liksom driva upp hyrespriser och sådär, men då ska man ju veta att det är inte billigt att bo i Rosengård idag, heller. Hyrorna är ju reglerade precis som överallt, annars. Det är klart att det är inte ett A-läge, MKB pratar om olika A, B och C lägen i stan. Så det, men alltså skillnaderna är ju marginella egentligen.

31:13 IP: Jag, bor, jag bor billigare i en trea inne i centrala Malmö än, än, än treorna hyrs ut för i Herrgården. Så att jag har, jag vet att det är ju, det behöver inte vara någon större skillnad. Det är andra mekanismer som styr, ganska mycket. Att det kan vara svårt att få en bostad, om man inte har ett fast arbete till exempel. Eller, så. Eller att man har fel namn eller att man kommer från fel adress eller

sådär. Så att det finns massa, massa saker i det där som är styrande. Jag tror ju på liksom att tillföra nytt också, så att det kan, (ohörbart) värde i det.

31:58 IP: Så ja, flera värden jag vet inte, nä men det är, det, och liksom också känna att man är, att, att, att ett stadsområde som ligger så nära stan hör till stan, det är också ett värde, att man inte är en förort som är utkastad i ingenmansland, utan det här är en del av Malmö precis som vilken annan del som helst och har väldigt många fördelar för att det är nära till allt liksom. Så, och det är ju många som ser det så också, som bor där. Ja. Så, mm, är det något annat som du?

32:41 G: Ja, jag tänkte precis på det, jag tror vi har gått igenom ganska mycket av de frågor jag hade egentligen. Eh, jo, ja, vi var inne på det lite, men just det här tanken kring liksom, vad man, vad man, om det är något liksom speciellt man vill bevara i området eller om det är någonting liksom, ja, som anses vara viktigt att bevara så att säga?

33:18 IP: Idag ja, mm. Ja, ja men jag skulle nog säga det gröna och gårdarna, de stora gårdarna, de behövs ju för att det bor ju väldigt många familjer, och många barn, i Rosengård, och då är det, ett ovärderligt, det är ju ovärderligt liksom, med bra utemiljöer, och där är ju Rosengård väldigt gynnat, för gårdarna är stora, och man har de stora, stora parkstråken också, som är fantastiska. De är viktiga värden. Som inte får liksom schabblas bort, man får inte bygga bort dem. Och sen, ja, ja men det, man kan ju diskutera massa olika saker. Det finns ju, finns ju värden i det här ganska rena och enkla, som, som är liksom arkitekturen i 60-talet, det är ganska bra bostäder, om de bara är underhållna liksom, och MKB har ju ändå underhållit sina, de har hög star- status på sina, eller standard på sina, sina bostäder, de har ju liksom samma standard som i alla sina hyresrätter, och samma material och underhålls frekvent och sådär. Sen kanske slitaget kan vara större. I vissa bostäder eftersom det kanske är fler personer som bor där, så det blir liksom ett högre tryck på allt. Men, men det är ju, det är ju, ja men, det, det är en arkitektur med sina värden liksom, tycker jag, och då resonerade vi så att det som läggs till ska vara något helt annat, det ska ha liksom släktskap med, men det kan också få vara någonting som, som bryts ner, det är ganska stora enheter liksom, i, både på höjden och det är liksom skivor och det är limpor och det är liksom, de här rena formerna i 60-talet, men här, det som skulle läggas till var ju liksom, och de har ju ett värde liksom, men det som ska läggas till ska då ha ett annat liksom värde som skulle läggas på det eller kopplas på det, som skulle då visa ett annat lager, som, som blev mer, mer nerbrutet och öppet, öppet utåt. För att, den är ju, så att säga lite inbunden, arkitekturen, genom så från gårdarna och sådär.

35:57 IP: Stråket, Rosengårdsstråket är ju en pulsåder och den är ju också jätte, jätteviktig att inte förstöra. För det är den som säkrar den här kommunikationen som är så viktig, det är ett pendlingsstråk för all som bor i villaområdena längre österut, de cyklar ju där igenom, så att det, det är jätteviktigt. Kommunikationsstråk som man ska liksom värna och vara rädd om, och stärka på rätt sätt, som det behöver. Socialt ja det finns, det finns jättemycket socialt att bygga vidare på, det finns också ritningar liksom, så att det är ju en svår, det är inte alltid lätt att veta vad som blir bra, och saker blir bra, det går i vågor lite, det finns utmaningar som man måste ha koll på social liksom, vilka som funkar ihop, vilka som inte funkar ihop, förstår man till slut. Men det, det finns ju också en ung, ung, det finns, vad ska jag säga, en ung grupp som, som, alltid har det lite tufft liksom, för att de har svårt att hitta sin plats och sin framtid och se möjligheter och det blir ju, ut, en utmaning när många unga, ja, inte hittar liksom. Sig själva i det här, och då blir hänvisade till varandra och ganska skumma typer så det är ju alltid det också att tänka på liksom, hur, och det är ju inte kopplat till stadsbyggnad annat än att, att, att jag ser att det är att det vi kan göra är att skapa platsen för samspel, platsen för utbildning, platsen för, lärande liksom.

38:06 IP: Och social samvaro som är god liksom. Och det, att det är det offentliga rummet som då är viktigt att värna, att det faktiskt blir jäm, jämlikt och jämställt liksom, och sen att, att det finns, finns lokaler helt enkelt för det liv som behövs stötta liksom, befolkningen. Ja, ungefär så, så det finns ju värden i biblioteket, det byggs ju, Trianon är ju aktiva nu i Rosengårds centrum och bygger om biblioteket och det är ju kanske hjärtat i stadsdelen på något sätt, för dig kommer alla oavsett ålder och behov liksom. Och, och det är ju såna värden som, som jag ser är grundläggande i sådan här stadsmiljö.

39:00 G: Ja, jag har två frågor m hållbarhet tänkte jag först. Första är egentligen så vad, vad hållbarhet betyder för dig?

39:16 IP: Ja, det beror ju på vilken, ja gud, jag får välja en aspekt helt enkelt, ja men som du kanske förstår har jag försökt, försökt förhålla mig både till, till det, det sociala hållbarheten, för att förstå vad det är jag ska försöka vrida projekt på, för riktning, för att det ska finnas med på kartan liksom, i de projekt som finns. Och den har jag berättat en del om, sen finns det ju en annan, den, mer, ja den ekonomiska hänger ju ihop med det, att det gäller att man har råd att leva och att använda de funktioner som finns. Så att de ska ju vara lätta liksom, att få tillgång till, för så många som möjligt, det är jätteviktigt. Den, den ekonomiska hållbarheten är, inte lika viktigt, jag tror de flesta får råd att bo, utom ungdomar då, som kan ha väldigt svårt, just i den här typen av stadsdelar, därför att, har man inte fast jobb så är det väldigt svårt att flytta hemifrån också, och det kan vara en otrolig frustration så det är inte riktigt hållbart det heller. Den där, den ekonomiska hållbarheten är, det blir liksom väldigt an, alltså det är en problempunkt i det.

40:48 IP: Att både barn, eller unga och vuxna får svårt att stå på egna ben liksom.

40:55 G: Är det här något som fanns med från början i processen då eller, eller var det något som växte fram så att säga?

41:01 IP: Nä men det här har funnits med hela mitt arbete, jag började 2007, 2008 skrev jag ett PM som skulle vara underlag för översiktsplanen, haha, om Rosengård, och där handlade det väldigt mycket om det här, om de här olika sorternas hållbarhet, liksom, att man, att man måste försöka få dem att samverka liksom, nu kan det kännas lite daterat det, men vi var ju bland de första som fick göra, eller jag och några till, var, först att göra liksom ett nerdyk i ett område, det var tematiska utredningar de mesta andra, men det här var liksom, man började prata om det här sociala värden i stadsplanering, vad är det liksom, och så, eftersom jag jobbade med Rosengård så ville jag ju försöka mig på att definiera det.

41:49 IP: Så det finns ett sånt PM som heter Rosengård. Utropstecken haha. Och så, så att det var, då ja då pratade vi om det, men också den ekologiska hållbarheten att, ja men som att, ja men det finns, det finns ju många goda incitament liksom, i en sån här stadsdel, det handlar mycket om det gröna, odling och, och sen så finns det ju den, ska jag säga, jag vet att MKB har pratat mycket om det, det behövs en läroprocess, man ser, eller har sett det i alla fall lite olika på det där med ekologisk hållbarhet och vad som är viktigt beroende på vad man har för historia och skolgång liksom.

42:43 IP: Så att det, det är ett, ett, ja men det är ju ett jobb på vardagsnivå liksom, att få alla att förstå att man kan inte bara köpa plast och slänga den liksom. Även om man, man behöver, ja, och sen så är det ju samtidigt så att många är väldigt, väldigt, köper sällan nya kläder och sådär, det ser så olika ut liksom. Och i de olika delarna liksom där, vad, var man är ifrån, hållbar och inte, och oftast så är det ekonomiska incitament som avgör liksom. Men jag tänker att det som byggs och så, att det har hållbarhetsförtecken är ju jätteviktigt, och så som jag bara nämnde innan så är inte det självklart för alla liksom, att det är det man ska satsa på. Nu tror jag att det ser lite annorlunda ut, för att marknaden har liksom en annan, det finns det mer mainstream att bygga hållbart nu, än det var för bara femton år sedan, så att det, men det är ett stort arbete MKB har gjort till exempel för att, att liksom, ja men sätta standard för sophantering och sådana där saker. Så att det. Men det är på alla nivåerna man måste prata om det.

44:05 IP: Men, men så för mig är det alltihopa liksom. Ja. Ja, det är svårt att svara på haha

44:19 G: Haha ja det är en svår fråga det, det, förstår jag verkligen

44:23 IP: Den är stor, den är stor, mm

44:26 G: Ja, jag tror egentligen att jag har allt jag, allt jag ville ha helt enkelt. Känner du att det är något jag har missat eller någonting du vill tillägga sådär?

44:42 IP: Nä, jag tycker jag har pratat jättemycket, jag tror jag har fått med någon sorts historisk tråd i alla fall. För jag tycker att den är väldigt tydlig, hoppas att den har förmedlats för jag tycker den är väldigt tydlig liksom och sen är det ju så intressant, jag skulle ju också vilja veta haha vad som har hänt efter detta. Jag tror dessutom att det är så nu att det är inte ens en tjänsteperson på stadsbyggnadskontoret utan det är en konsult som ska färdigställa planen. För jag tror inte (ansvarig) jobbar med den längre. Om du vill så ska jag ta reda på det?

45:22 G:; Ja, det får du ju jättegärna göra

45:25 IP: För det är ju intressant bara det, att vi liksom inte ens gör planen själva längre, för mig är det liksom ett tecken på att jaha, tror man att det är så enkelt att man kan låta vilken planarkitekt som helt

att göra det här, det är bara planfrågor alltså. Då finns det ju liksom inga av de här andra av de aspekterna kvar menar jag'. Men jag är inte säker på det, så att det, det får vara min farhåga liksom, men vi har förut, tidigare som är så att, idé, de som, de planärenden som det ligger viktiga och svåra frågor i, de ska vi hålla i själva, haha. Så att det liksom inte lägger på en konsult att lösa saker som vi faktiskt som kommun borde, sitta. Men sen finns det säkert konsulter med rätt likso, inspelk kan göra ett lika bra jobb, men det är väl mest det här att vi vill ha koll på processen. Då. Men jag kan ta reda på vem det är så kan du intervjua, jag tror det är en (kön). Jag har bara en vag sån här.
46:32 G:; Ja men det hade varit jättesnällt av dig

Interview 4 – Respondent from Sege Park

G: Gustav Lopez Svensson (intervjuare)

IP: Intervjuperson 4

00:08 G: Ja, då tänkte jag först fråga lite bara vad du, vad du har för titel eller vad du har för roll i projektet sådär?

00:18 IP: I, du menar Sharing Cities, projektet i Sege Park?

00:24 G: Ja

00:26 IP: Min officiella titel är (utredare). På Miljöförvaltningen. Och min roll i Sharing Cities-projektet är som (medarbetare). (Projektledare) som leder arbetet, hon är (projektledare). Och i arbetet så har vi delat upp, eller i projektet har vi delat upp, arbetet mellan oss i olika spår. Och där ansvarar jag för några olika.

01:00 G: Mhm, vilka spår är det?

01:04 IP: Det är, Eon och deras arbete med hållbarare energi, de har avslutat sin del, så där har vi inte så att, kontakt längre. Digitaliseringen, jobbar ju byggherrarna med själva, men det är jag som är kommunens, eller miljöförvaltningens representant i det arbetet. Alltså en gemensam digital plattform, fram om, då. Och det har varit lite upp ner, för staden var mer involverad tidigare, stadskontoret, som, ja, som en har hoppat av just Sege Park. Och sen har vi, två, olika spår som nu har gått samman till ett kan man säga, det ena gäller strategisk kommunikation, hur vi kommunicerar arbetet Sege Park, och det andra är, den digitala 3d modellen som du kanske har hört talas om, eller kanske inte- Det är en digital modell över hela området där man kan se, man kan dra en tidslinje och se hur byggnader rivs och nya kommer upp. Det där ska gå online har vi tänkt. I augusti. Och de två, den strategiska kommunikationen och den digitala 3d modellen, dem har gått samman så att vi, vår förhoppning är att vi ska kunna kommunicera projektet genom 3d-modellen. Det håller vi på och jobbar med just nu, och där, eh, 3d-modellen finns redan i, på touchscreen, i Sege Park, men vi vill ha, att det ska finnas i en webversion också, det är det vi jobbar med nu. Och i samband med det så uppdaterar vi den, så byggherrarna får komma in med nya, nya uppgifter, och systemägarna också, Eon och VASyd.

03:04 G: Ja, det låter intressant

03:07 IP: Japp. För det är Sharing Cities, sen jobbar jag ju med Revise projektet också men det kanske vi kan ta lite senare, det utspelar sig också i Sege Park nämligen.

03:16 G: Ja, om du vill bara berätta lite kort om det så.

03:22 IP: Japp. Det är ett projekt som VASyd leder för Malmö, för Skåne, det handlar om att minska, dricksvattenanvändningen genom smartare vattenanvändning. Och då har man, testbädd, eller living lab, det är ett EU-projekt.

03:49 G: Är det några speciella problem ni har stött på i området eller sådär, när ni har försökt göra olika lösningar så att säga?

04:00 IP: Ja, ett ganska basalt, eller basalt kanske är fel ord, men ett problem vi stötte på det var, med den digitala plattformen, det fanns tre eldsjälur i det arbetet, det var våran förra projektledare, (fd projektledare MF), alltså, miljöförvaltningens projektledare i Sharing Cities, och det var Stadskontorets Projektledare som hette (fd projektledare SK) har jag för mig, (hen) ledde deras projekt city as a platform, ett digitaliseringsprojekt, och så var det en av byggaktörerna, (aktör), (hen) har,

(hen) är en av byggarna i Röda Oasen om du har hört tala om det, det är ett av dem (ohörbart) byggnaderna. De tre tillsammans drev digitaliseringsfrågan, och sen slutade (fd projektledare SK), och sen slutade (fd projektledare MF), och kvar stod (aktör) och var helt ensam. Och då fick (hen), då kom jag in i bilden, men jag är ingen digitaliseringsexpert överhuvudtaget, utan min funktion där i början var att försöka hitta en ny kontaktperson på stadskontoret, och de har också kort om folk så det dröjde ett halvår innan de hade en ny person på plats. Och sen, tog deras arbete en annan vändning, stadskontorets arbete, och de fokuserar inte längre på Sege Park, så då försvann den, det benet där. Så nu har, ja, helt enkelt att folk slutar, det var, så just den delen var personberoende visade det sig. Så det var ett bekymmer. Nu har (aktör), kommit igång på egen hand, och där jag bara stöttar får man väl säga, från stadens sida. Faciliterar. Så de är på gång igen, men vi tappade nästan ett år där, och det blev inte riktigt, det de tittade på det var om stadens egna data kunde ligga öppna och finnas tillgängliga. I den här plattformen. Så, men det arbetet försätter, det fortsätter staden på annat håll och på annat sätt.

06:34 G: OK. Jag förstår. Vet du vad, vad det var stadsbyggnadskontoret fokuserade på istället då?

06:46 IP: Nä det var inte stadsbyggnadskontoret, utan stadskontoret

06:49 G: Stadskontoret ja, ah ok. Mm.

06:51 IP: Ja. Det är, den centrala förvaltningen. Ja, där finns flera funktioner som stöttar hela, alla stadens förvaltningar.

07:00 G: JUst det, ja, men du vet inte vad de fokuserade på istället då?

07:05 IP: Nä det vågar jag inte riktigt svara på, jag tror inte det är, en geografi, utan det är nog mer arbetet som sådant, var staden kan agera som en plattform för öppna data.

07:17 G: Ja, ok. Jag förstår. Mm. Ja, ska vi se, vad, vet du om man gjorde några så utredningar om området i termer av kanske då hållbarhetsprojekt, vad man, vad man skulle göra så att säga då, under utvecklingen av Sege Park?

07:46 IP: Du får nog ställa om frågan, nu fattar jag inte.

07:49 G: Ja, haha, nä men jag tänkte innan Sege Park, projektet påbörjade då, hur man, hur man egentligen bestämde vad som skulle göras eller hur det här arbetet har, bestämde man det från början, eller har det liksom lags till saker under tiden, så att säga?

08:10 IP: Ja, det är en väldigt intressant fråga, och den håller vi på att reda i just nu, med hjälp av en studentmedarbetare, jag vet inte om det är, han läste också samhällsgeografi, så det kanske är någon som du känner?

08:26 G: Ja, kanske det haha

08:27 IP: Ja haha, (studentmedarbetare)

08:30 G: Mm, ja men, känner jag ja

08:32 IP: Ja, för precis det som du frågar om, det är det som, som (hen) håller på att, (hen) är också ute och intervjuar massa intressanta personer, och ja, (hen) ska skapa en tidslinje där just den frågan besvaras, hur började det hela? För det är, det började hållbarhetsarbetet i Sege Park började för länge sen, men jag vet faktiskt inte när, (Kollega) kan säkert svara på det, en kollega till mig.

09:08 G: Mhm, ja men då ska jag

09:09 IP: (Hen) har varit här länge. (hen) började på, förra, agendaprogrammet, agenda 21, på 90-talet. Så redan då var Sege Park igång, men jag vet inte hur. Det hoppas jag att (studentmedarbetare) ska ta reda på åt oss.

09:29 G: Ja, men då får jag luska vidare lite i det helt enkelt, haha

09:34 IP: Ja, det får du. Du kan ju höra med (hen).

09:38 G: Ja, ja men det ska jag, ja, vet du om, om man har tänkt mycket kring vad man vill bevara i området och sådär, vad som, vad som inte ska bevaras och så?

09:52 IP: Ja, här är nog andra bättre på att svara, utan. Det gröna naturligtvis, parkmiljön, träden, är väldigt viktiga att spara, alla har inte kunnat spara, men väldigt många, och de allra flesta, och parken, det står, om min blick flackar nu så är det för att jag tittar på en karta över Sege Park, Så, eller, i östra delen av parken, det är väl det, ska parkområdet bevaras, och utvecklas, det kommer bli en damm där som VASyd jobbar med. Det är i andra projektet jag är med i. Och sen alla vackra, alla vackra byggnader, alla, jag tror i princip de gamla fina husen är kvar. Och, känslan, öppenheten, vil man ju ha kvar, så den här kilen, har du varit ute i parken? I Sege Park?

10:58 G: Ja, det var, det var väldigt länge sen, mest kollat på kartor nu, det senaste.

11:05 IP: Ja, för det är mellan de här två raderna med de gula sjukhus byggnaderna, så är det en kil som blir bredare och bredare, så den var, den var viktig att bevara, den gröna parkkilen där. Och det som har rivits, ett av de husen som byggdes, jag kommer inte ihåg när det var, ett stort tegelhus, det fanns två, nu är det bara ett kvar, i södra, sydöstra änden, ett av de ä rivna, och om det var för att det, var svårt att bygga om eller om det var i dåligt skick, det vet jag faktiskt inte. Men huvudtanken har varit att, som jag uppfattar det, att bevara så mycket som möjligt.

11:52 G: Ja, ja men det, det fick jag uppfattningen av när jag läste planprogrammet och sådär också, men jag har också förstått att planprogrammet är lite, eller att en del kan ha ändrats sen dess så att säga, det är ändå, jag tror att senaste versionen är från 2015 eller något sådant där

12:12 IP: Ja, det är detaljplanen du tänker på eller?

12:15 G: eeh

12:16 IP: Eller är det planprogrammet?

12:18 G: Nä, planprogrammet tror jag är från 2015, sen är jag inte riktigt, jag hittade någon detaljplan också, men det kommer jag inte ihåg när den var ifrån.

12:29 IP: Men den tror jag är från 2015, detaljplanen, då bör planprogrammet vara äldre. Men, nä jag är lite,

12:39 G: Ja, jag ska kolla, jag har i alla fall förstått att det kan ha förändrats lite sen dess, så att säga

12:44 IP: Ja, och så är det ju oftast, förutsättningarna förändras, det kan vara så att det har förändrats ovanligt lite, i Sege Park. Eftersom det inte, byggs, så mycket i närheten. Ja,

13:04 G: Jag förstår,

13:06 IP: Och sen de som redan var boende var ju viktigt att ha kvar också, studenterna, i västra delen. Så de byggnaderna hade tillfälligt bygglov, har jag för mig, för studentboende tidigare, men fick för ett par år sedan, tre år sedan kanske, permanent bygglov.

13:24 G: Mm, jaja, jag förstår. För det är, det är, en, det är skola och sen är studentbostäder och sen har jag förstått det som att de andra har stått tomma, det mesta eller? De andra byggnaderna

13:39 IP: Ja, många har nog stått tomma, och några har använts tillfälligt, det var flyktingboende ett tag, det var väl 2015 eller 2016 tror jag, och vi har ju, Miljöförvaltningen har haft kontor där. I en av sjukhusbyggnaderna, nu sitter vi i, nu har vi kontorsplats i byggnad 14 i Gamla Pantcentralen. Ja alltså vissa byggnader har använts. Men jag kan inte svara på vilka

14:14 G: Nä, nä det är ok. Ja, jag tänkte om vi går över lite, jag tänkte fokusera lite mer på hållbarhet specifikt, och börja med att fråga vad, vad hållbarhet betyder för dig?

14:33 IP: Mhm, haha, ja hållbarhet för mig, det är att vi kna, att vi kan, att vi lever på ett sätt som gör att vi inte äventyrar framtidens människor. Deras rätt att leva på ett bra sätt, på ett gott sätt. Och det är egentligen Miljö, Miljöbalkens portalparagraf. Att vi inte använder mer resurser än att de kan förnya sig själva, om det nu handlar om förnyelsebara resurser. Och inte använda icke-förnybara resurser överhuvudtaget.

15:22 G: Jag förstår. Hur viktigt skulle du säga att hållbarheten är i Sege Park?

15:31 IP: Den är viktig, för nästan alla inblandade skulle jag tro, staden, för staden är den viktig, den är vår hållbara spjutspets, det är så vi vill framhålla Sege Park i andra sammanhang, nationella och internationella. För, bland oss som bygger, byggaktörerna kan det nog variera, men inom vissa gränser, för alla har fått sin mark där för att de har visat intresse för hållbarhet. Och för systemägarna, EON och VASyd är det i allra högsta grad viktigt, båda driver vidare egna projekt. För att de vill också ha Sege Park som en hållbar spjutspets, testa olika grejer. Hållbarhetslösningar, och, och kunna ha Sege Park som en referensplats, och kunna hänvisa folk. Och sen, bland boende, framtida boende kan det nog variera, vi var ute på stan i mars, och intervjuade folk. Vi var i Pildammsparken, vid ett tillfälle var vi vid Beijers park, bredvid Sege Park, vid ett annat tillfälle. Och, ja det var nog lite blandat, får jag nog säga, men de som bodde i Kirseberg eller nära Sege Park, de hade ju läst skyltarna som står där, där det står om hållbarhet, olika hållbarhetslösningar, där tyckte jag nog att intresset var större. För hållbarhetsfrågor, än vad det var i Pildammsparken, där var det snarare så att, att de som uttryckte önskemål om att få leva mer hållbart, i Malmö, där blev Sege Park svaret, men det kände de inte till innan. Japp.

17:48 G: Mm. Jag tänkte, var, fanns det specifika krav på, fastighetsföretag eller byggföretag då som skulle gå in i projektet, om att vara hållbara?

18:07 IP: Ja, inte, inte krav, i den bemärkelsen, men de fick, det här, här får nog, nu får du mina gissningar, det här är Fastighetskontoret bättre på att svara, (Intervjuperson 2) till exempel, eller (Projektledare FK) om du kommer intervju (hen). Det var en, en arkitektutävling för några år sedan, det var nog 2016 eller 2017, 2016 var det kanske, det var före min tid i Sege Park, och inte bara arkitektur utan, ja, hållbart leverna, kan man väl säga, att de, de tävlade i att beskriva. Och det vinnande, de förslagen som kom upp där skulle byggherrarna förhålla sig till och presentera när de sen ansökte, ja om att få köpa mark så skulle de förhålla sig till de här tävlingsförslagen på något vis och implementera, någon av deras lösningar. Men det kan jag egentligen, jag kan nog inte uttala mig mer än så om det för det här har jag bara, jag var inte med själv, så det (ohörbart) hörsägen på.

19:24 G: Ja ok, ja men jag förstår,

19:25 IP: Och sen ställdes det inga krav vad jag vet, det kunde man nog inte göra i markanvisningarna, utan, nu har, nu håller man på att följa upp dem, ska du intervju (projektledare) så kommer (hen) att kunna berätta mer om det uppföljningsarbetet. Det är bara fråga. För byggherrarna fick, alltså i början fick de berätta vad de hade för ambitioner, det kallades för de individuella hållbarhetssamtalen, kanske var 2017? Kommer inte ihåg, 2018? Sen följde, det var nummer ett, individuella hållbarhetssamtalen ett, IHS1, och sen något år senare hade man det igen, IHS2, och nu, just nu pågår en tredje omgång, nu i enkätform. Där de får skatta sig själva, hur hållbara, hur hållbara de, hur hållbart de kommer att bygga sina, projekt.

20:28 G: Jag förstår. Och så följer ni upp det sen då?

20:33 IP: Nä den uppföljningen sker just nu, då jämför, då jämför man, det är (projektledare) som håller i det från Miljöförvaltningens sida, och (Projektledare FK) från Fastighets och Gatukontoret, och (Projektledare SBK) ifrån Stadsbyggnadskontoret. Och så dem följer ju upp det och ser tillbaka ja men vad sa ni då första gången, och det som ni fick marken på, lever ni upp till det nu? Men det är inte krav i den bemärkelsen, jag tror snarare att det kan ha påverkan, om det är så att de har sagt, att de ska göra, väldigt bra hållbarhetslösningar, när de fick marken tidigare, och sen inte lever upp till det, då kommer det nog snarare påverka nästa gång de vill köpa mark av Malmö Stad.

21:20 G: Ja, jag förstår.

21:23 IP: Och det bygger på markanvisningspolicyn, den kanske (intervjuperson 2) har nämnt. Men krav har vi inte, har staden inte ställt i den bemärkelsen.

21:36 G: Jag förstår. Vet du hur, hur det kom sig at Sege Park blev det här hållbara spjutspetsområdet liksom? Varför just det här projektet blev det, så att säga?

21:55 IP: Varför man valde Sege Park till projektet? Nä, jo kanske, att det passade in, det var en superintressant fråga, för den vet, kan jag inte svaret på, så nu gissar jag vilt här

22:17 G: haha, absolut

22:20 IP: Att det faktum att det är så många byggherrar på så liten yta, de var 13 då, nu är de 12, men ändå ett stort område, eller förhållandevis stort som ska byggas ut, så kan jag tänka mig att det var lite intressant att testa, när man nu har så många som måste prata sig samman. För Sharing Cities handlar ju om delning, och då vill vi ju prova hur man kan, om det är möjligt att bygga in delningsfunktioner, eller planera in delningsfunktioner, redan från början. Och då kan jag tänka mig att det var lämpligt med Sege park med så många, med så många byggherrar. Det är ju en extra svårighet, men det är ju en möjlighet också, kan man få dem att samarbeta i det här området så, så kan det säkert skalas i andra områden. Men som sagt, nu fick du en gissning, jag är också nyfiken på svaret.

23:27 G: haha ja vi får se vad, vad jag kommer fram till helt enkelt. Nu är, ja jag har lite mer frågor är lite mer, handlar mer om, men vi kan ta det mer i en hållbarhetsvinkel kanske. Det är mer sociala aspekter egentligen, men tänkte om ni då kanske har, om ni har, så att säga pratat med boende runt området eller sådär, om dem, vilka lösningar de skulle vilja se, eller i hållbarhetsfrågor specifikt då kanske. Om de får ta del av det här Sharing Cities till exempel?

24:11 IP: Eh, ja, vi ställde ju, vi ställde ju lite frågor när vi var ute och intervjuade nu, och det har nog ställts frågor tidigare också. Det tror jag att någon som har varit med längre i projektet får svara på. För det har varit någon typ av medborgardialog, och jag tror att studenterna i de, i de blå längorna, har fått säga sitt också. Sen, vet jag inte om byggherrarna själva, byggaktörerna, har ställt frågor till sina

kunder, det är möjligt. Det vet jag inte så mycket om. Det har ju kommit, försfrågningar, till exempel den här föreningen kollektivhus i Malmö, är väldigt intresserade av Sege Park, de ser möjligheterna att ha, ja vad som är hönan och ägget där vet jag faktiskt inte, om det är så att de har läst om, eller hört om Sege Park som ett ställe som kommer bygga mycket på delning, eller om det är så att dem, ser möjlighet att införa sitt tidigare delningskoncept i Sege Park, det vet jag faktiskt inte.

25:44 G: Ja men det, det låter väl bra, ändå tänker jag haha. Ja, jag har ju lite mer frågor men frågan är hur, bra de är för just det här. Ja du vet inte riktigt, hur mycket hänsyn man har tagit till de här önskningarna och så, om man nu har frågat dem?'

26:20 IP: Nä, det vågar jag inte svara på.

26:25 G: Ja.

26:27 IP: Nä, det får nog någon som varit med längre klura på.

26:33 G: Just det. Ja, jag tror egentligen det är de frågorna jag ville ha svar på helt enkelt. Jag får, om jag kommer på nåt mer så kanske jag mailar någon mer fråga, annars tror jag att jag fått det jag vill ha helt enkelt.

26:55 IP: Ja men vad fint. Och skickade du (ohörbart)

26:59 G: Förlåt vad sa du?

26:58 IP: Vilka kommer du intervju?